



R

การศึกษาพุทธกรรมของนักท่องเที่ยวในจังหวัดกระเบง

ศักดิ์ชัย เอ่งฉัวน

วิทยานิพนธ์เสนอต่อมหาวิทยาลัยรามคำแหง

เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา

เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

ปีการศึกษา 2545

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง

ISBN 974-09-0659-1

A STUDY OF TOURISTS' BEHAVIOR IN KRABI PROVINCE

SAKCHAI ANGCHUAN

A THESIS PRESENTED TO RAMKHAMHAENG UNIVERSITY
IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF MASTER OF ECONOMICS

2002

COPYRIGHTED BY RAMKHAMHAENG UNIVERSITY

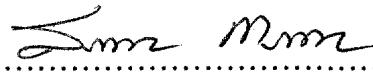
ISBN 974-09-0659-1

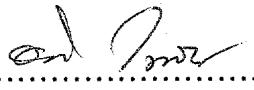
ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ การศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในจังหวัดกรุงปี
ชื่อผู้เขียน นายศักดิ์ชัย เอ่องฉ้วน
คณบดี เศรษฐศาสตร์
คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
รองศาสตราจารย์ สุกัญญา ตันธนวัฒน์ ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์ อติ ไวยนันท์
รองศาสตราจารย์ อสมัภินพงศ์ ฉัตราม

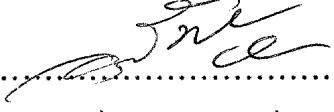
มหาวิทยาลัยรามคำแหงอนุมติให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต


.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร. สุรพล ราชภัณฑารักษ์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์


.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ สุกัญญา ตันธนวัฒน์)


.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ อติ ไวยนันท์)


.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ อสมัภินพงศ์ ฉัตราม)

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ : การศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่

ชื่อผู้เขียน : นายศักดิ์ชัย เอ่งฉัวน

ชื่อปริญญา : เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

ปีการศึกษา : 2545

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ :

1. รองศาสตราจารย์ สุกัญญา ตันธนวัฒน์

ประธานกรรมการ

2. รองศาสตราจารย์ อติ ไถyanan

3. รองศาสตราจารย์ อสมัภินพวงศ์ พัตรakan

การท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญต่อประเทศโดยก่อให้เกิดรายได้ในรูปเงินตราต่างประเทศและการจ้างงาน ดังนี้การศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศเนื่องจากเป็นจังหวัดที่รู้จักกันแพร่หลาย มีเอกลักษณ์ของตัวเองอย่างชัดเจน และมีอัตราการเพิ่มสูงของนักท่องเที่ยวในตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา วัตถุประสงค์คือ พิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล และพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศในจังหวัดกระบี่

วิธีการวิเคราะห์ใช้วิธีการออกแบบสอบถามจากนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาจังหวัดกระบี่ เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ โดยใช้สถิติค่าสแควร์ แยกเป็น 2 ส่วน ส่วนแรกเป็นการทดสอบตามสมมติฐานของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ

ผลการศึกษาส่วนแรก พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้ และอาชีพ มีผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย ความคิดเห็นต่อสิ่งที่นักท่องเที่ยวชาวไทยประทับใจในจังหวัดกระเบี้ย เรียงลำดับจากมากไปน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ ธรรมชาติที่สวยงาม อากาศดี และกิจกรรมต่างๆ ได้แก่ เป็นขา ดำเนินพายเรือคายัค และอื่นๆ ตามลำดับ ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อสิ่งที่ควรปรับปรุง เรียงลำดับจากมากไปน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ ค่าครองชีพราคาแพง การคมนาคมและถนนส่งภายนอกในจังหวัด และข้อมูลการท่องเที่ยวไม่เพียงพอ ตามลำดับ ส่วนที่สอง พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา และรายได้ มีผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ความคิดเห็นต่อสิ่งที่นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศประทับใจในจังหวัดกระเบี้ย เรียงลำดับจากมากไปน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ ธรรมชาติที่สวยงาม ความเป็นมิตรของคนในท้องถิ่น และอากาศดี ตามลำดับ ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศต่อสิ่งที่ควรปรับปรุง เรียงลำดับจากมากไปน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ ปัญหาด้านสาธารณูปโภค ปัญหาด้านภาษา และปัญหาการเอกสารอาเบรียบันนักท่องเที่ยว ตามลำดับ

ABSTRACT

Thesis Title : A Study of Tourists' Behavior in Krabi Province

Student's Name : Mr. Sakchai Angchuan

Degree Sought : Master of Economics

Academic Year : 2002

Advisory Committee:

- | | |
|---|-------------|
| 1. Assoc. Prof. Sukanya Tantanawat | Chairperson |
| 2. Assoc. Prof. Ati Thaiyanan | |
| 3. Assoc. Prof. Asambhinabong Shatragom | |

Tourism industry plays an important role to the country in term of income generation as well as job opportunity. Krabi province is one of the most famous place. For both Thai and Foreigner tourists in Thailand with the outstanding reputation and its own unique, Krabi has a high growth rate tourists through the time. One of main objectives of the study is to consider the relationship between the demographic data and the behavior of both Thai and Tourists in Krabi

Research methodology: Questionnaires were distributed to tourists in Krabi province. Evaluation program using Chi-square were used to test the relationship between the demographic data and the behavior of tourist in Krabi province by separate the process in two part. The first part is testing the hypothesis concerning personal behavior of Thai tourists. The second part based on the data of foreigner tourists.

The result of the first part found that demographic data such as sex, age, marital status, education, income and occupation affect the behavior of Thai tourists. The most 3 impressive characteristics of Krabi province to Thai tourists are 1) Beautiful natural scenery 2) Good Climate and 3) Sport such as climbing, snorkeling, Kayaking etc. The 3 suggestions from Thai tourists are 1) High living-cost 2) inconvenience transportation and 3) Inadequate of tourist information. The result of the second part discovered that the demographic data including age, marital status, education and income affect the behavior of foreigner tourists. The most 3 impressive characteristics of Krabi province to foreigner tourists are 1) Beautiful nature scenery 2) Friendly people and 3) Good Climate respectively. Foreigner tourists recommend that the most 3 adjustments are 1) Unsanitary Conditions. 2) Language's problem and 3) Total advantage on tourists.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างดีเยี่ยมจากรองศาสตราจารย์ สุกัญญา ตันธนวัฒน์ ประธานกรรมการวิทยานิพนธ์ ที่ได้เสียสละเวลาในการให้คำแนะนำและข้อคิดเห็นต่างๆที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษาครั้งนี้ ตลอดจนตรวจทานแก้ไขข้อผิดพลาดและติดตามความคืบหน้าของการทำวิทยานิพนธ์มาโดยตลอดผู้เขียนจึงขอกราบขอบพระคุณท่านไว้ ณ ที่นี่ นอกจากผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ อติ ไวยนันท์ และรองศาสตราจารย์ อสมัภินพศ์ พัตราม ที่ได้กรุณาสละเวลา_rับเป็นกรรมการวิทยานิพนธ์ ให้ข้อคิดเห็นและคำแนะนำที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง พร้อมกับกำลังใจที่มีให้ผู้เขียนมาโดยตลอด รวมไปถึงเพื่อน นักศึกษา ปริญญาโทที่ได้ให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจในการศึกษาด้วยดีตลอดมา

คุณค่าและประโยชน์ที่พึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณแด่ บิดา มารดา ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ให้การสนับสนุนช่วยเหลือ และเป็นกำลังใจมาโดยตลอดระยะเวลาของการศึกษา

ศักดิ์ชัย เอ่งฉ้วน

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	(4)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	(6)
กิตติกรรมประกาศ	(8)
สารบัญตาราง.....	(11)
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	7
ขอบเขตของการศึกษา.....	7
วิธีการศึกษา.....	7
สมมติฐานในการศึกษา.....	10
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	10
คำจำกัดความที่ใช้ในการศึกษา.....	11
2 แนวคิดทางทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	12
แนวคิดทางทฤษฎี	12
วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	20
3 สภาพพื้นฐานและภาวะการท่องเที่ยวในจังหวัดระบี.....	43
สภาพทั่วไปจังหวัดระบี	43
ประวัติความเป็นมา	45
โครงสร้างพื้นฐาน	46
อุปทานทางการท่องเที่ยว.....	47
อุปสงค์ทางการท่องเที่ยว.....	54

บทที่

4 วิธีการศึกษาและผลการศึกษา.....	62
ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว	62
พฤติกรรมและความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว	70
ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล กับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในจังหวัดกระชี.....	90
5 สรุปและข้อเสนอแนะ	96
สรุปผลนักท่องเที่ยวชาวไทย	96
สรุปผลนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ.....	97
สรุปเปรียบเทียบระหว่างนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศ..	98
ข้อเสนอแนะ.....	99

ภาคผนวก

ก ค่าทางสถิติที่ได้จากการประมาณผล.....	101
ข แบบสอบถาม	134
บรรณานุกรม	143
ประวัติผู้วิจัย.....	145

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1.1 จำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่เดินทางมาประเทศไทย และรายได้จากการท่องเที่ยวระหว่างปี พ.ศ. 2520- 2543	1
1.2 ดุลการท่องเที่ยวของประเทศไทยระหว่างปี พ.ศ. 2531-2543	4
1.3 การกระจายตัวการเดินทางของนักท่องเที่ยว ปี พ.ศ. 2542-2543 ภาคใต้.....	5
1.4 จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยและนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่เดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ ระหว่างปี พ.ศ. 2537-2543	6
3.1 จำนวนที่พักในจังหวัดกระบี่ ปี พ.ศ. 2542 ถึง 2544.....	52
3.2 จำนวนห้องพักในจังหวัดกระบี่ ปี พ.ศ. 2542 ถึง 2544	53
3.3 จำนวนผู้ที่เดินทางมาจังหวัดกระบี่ ปี พ.ศ. 2544.....	55
3.4 จำนวนผู้เยี่ยมเยือนชาวไทย จำแนกตามถิ่นที่อยู่ ปี พ.ศ. 2544	56
3.5 จำนวนผู้เยี่ยมเยือนชาวต่างประเทศ จำแนกตามถิ่นที่อยู่ ปี พ.ศ. 2544	56
3.6 จำนวนผู้เยี่ยมเยือนจังหวัดกระบี่ จำแนกตามพาหนะการเดินทาง ปี พ.ศ. 2544.....	57
3.7 จำนวนนักท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ จำแนกตามสถานที่พัก ปี พ.ศ. 2544	58
3.8 จำนวนผู้เยี่ยมเยือนจังหวัดกระบี่ จำแนกตามวัตถุประสงค์ ปี พ.ศ. 2544 ..	59
3.9 จำนวนผู้เยี่ยมเยือน จังหวัดกระบี่ จำแนกตามจำนวนครั้งที่เดินทางมาในรอบ 1 ปี 2544.....	61
3.10 ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันของผู้เยี่ยมเยือน จำแนกตามหมวดค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ปี พ.ศ. 2544.....	61
4.1 ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวชาวไทย	63
4.2 สัญชาติของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ	67
4.3 ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ	68
4.4 พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย.....	71

ตารางที่		หน้า
4.5	พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ	75
4.6	ความคิดเห็นต่อสิ่งที่นักท่องเที่ยวชาวไทยประทับใจ	78
4.7	ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อสิ่งที่ควรปรับปรุง	80
4.8	ความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในการท่องเที่ยวจังหวัดกรุงปี	81
4.9	ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ต้องการ กลับมาท่องเที่ยวจังหวัดกรุงปีอีกครั้ง	83
4.10	ความคิดเห็นต่อสิ่งที่นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศประทับใจ	84
4.11	ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศต่อสิ่งที่ควรปรับปรุง	86
4.12	ความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว ชาวต่างประเทศในการท่องเที่ยว จังหวัดกรุงปี	87
4.13	ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ที่ต้องการกลับมาท่องเที่ยวจังหวัดกรุงปีอีกครั้ง	89
4.14	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล กับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยในจังหวัดกรุงปี	91
4.15	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล กับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศในจังหวัดกรุงปี	94

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันการท่องเที่ยวได้เข้ามามีบทบาทที่สำคัญในระบบเศรษฐกิจของประเทศไทย ทั้งนี้เนื่องจากได้มีการพัฒนาการท่องเที่ยวจนเป็นอุตสาหกรรมประเภทหนึ่ง ที่ทำรายได้ให้กับประเทศและอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นแหล่งที่มาของเงินตราต่างประเทศนับแสนล้านบาทในแต่ละปีและเป็นอุตสาหกรรมที่ก่อให้เกิดการลงทุน การจ้างงาน และการกระจายรายได้ไปสู่ภูมิภาคของประเทศไทยได้อย่างรวดเร็วและกว้างขวาง โดยในปี พ.ศ. 2520 มีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยจำนวน 1,220,672 คน สร้างรายได้ให้กับประเทศเป็นเงิน 4,607 ล้านบาท จนกระทั่งถึงปี พ.ศ. 2543 จำนวนนักท่องเที่ยวได้เพิ่มขึ้นเป็น 9,508,623 คน สร้างรายได้ให้กับประเทศเป็นเงิน 285,277 ล้านบาท (ตารางที่ 1.1)

ตารางที่ 1.1 จำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่เดินทางมาประเทศไทย และรายได้จากการท่องเที่ยวระหว่างปี พ.ศ. 2520- 2543

ปี	จำนวนนักท่องเที่ยว (คน)	รายได้จากการท่องเที่ยว (ล้านบาท)
2520	1,220,672	4,607
2521	1,453,839	8,894
2522	1,591,455	11,232
2523	1,858,801	17,765
2524	2,015,615	21,455
2525	2,218,429	23,879

ตารางที่ 1.1 (ต่อ)

ปี	จำนวนนักท่องเที่ยว (คน)	รายได้จากการท่องเที่ยว (ล้านบาท)
2526	2,191,003	25,050
2527	2,346,709	27,317
2528	2,438,270	31,768
2529	2,818,092	37,321
2530	3,482,958	50,524
2531	4,230,737	78,859
2532	4,809,508	96,386
2533	5,298,960	110,572
2534	5,086,899	110,114
2535	5,136,433	123,135
2536	5,761,533	127,802
2537	6,166,496	145,211
2538	6,951,566	190,765
2539	7,192,145	219,364
2540	7,221,345	220,754
2541	7,764,930	242,177
2542	8,580,332	253,018
2543	9,508,623	285,272

ที่มา: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2543. รายงานประจำปี 2543

หากพิจารณารายได้จากการท่องเที่ยวของประเทศไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2537 รายได้จากการท่องเที่ยวมีอัตราการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง และเริ่มนิการชะลอตัวในปี พ.ศ. 2540 เนื่องจากประเทศค้าง ๆ ในภูมิภาคประสบปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ ส่งผลให้อัตราการขยายตัวของรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 0.63 (ตารางที่ 1.2) ดังนั้นในปี พ.ศ. 2541-2542 รัฐบาลได้กำหนดให้เป็นปี Amazing Thailand เพื่อเป็นการดึงดูดให้นักท่องเที่ยวต่างประเทศเดินทางเข้ามาสู่ประเทศไทยเพิ่มขึ้น หลังจากที่เคยประสบผลสำเร็จมาแล้วในปี พ.ศ. 2530 ในฐานะโครงการ Visit Thailand Year ส่งผลให้ในปี พ.ศ. 2543 ประเทศไทยมีรายได้จากการท่องเที่ยว 285,272 ล้านบาท มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 12.75 แต่ขณะเดียวกันหลังจากที่คนไทยเริ่มปรับตัวให้เข้ากับภาวะเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นผนวกกับการแข่งขันทางด้านการท่องเที่ยวของตลาดคู่แข่ง เช่น สิงคโปร์ มาเลเซีย อ่องกง เป็นต้น ทำให้มีคนไทยเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศเพิ่มขึ้นโดยรายจ่ายทางด้านการท่องเที่ยวมีจำนวน 82,838 ล้านบาท มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 18.94 แสดงถึง คุณภาพของการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลง (ตารางที่ 1.2)

ถ้าพิจารณาคุณภาพการท่องเที่ยวในช่วงระยะเวลา 10 ปี ที่ผ่านมา ทิศทางการเปลี่ยนแปลงของคุณภาพการท่องเที่ยวจะขึ้นอยู่กับรายจ่ายของนักท่องเที่ยว หากนักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศเพิ่มขึ้น แล้วมีแนวโน้มการใช้จ่ายเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้คุณภาพการท่องเที่ยวมีแนวโน้มลดลง โดยพิจารณาในปี พ.ศ. 2543 ประเทศไทยมีอัตราการขยายตัวของรายได้จากการท่องเที่ยวในอัตราที่ต่ำกว่ารายจ่ายที่เกิดขึ้นจากการท่องเที่ยว

ประเทศไทยมีแหล่งท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก เนื่องจากมีสภาพภูมิอากาศ สภาพภูมิประเทศที่สวยงามมากมาย ตลอดจนมีศิลปะ วัฒนธรรม อารยธรรม ประเพณี ประวัติศาสตร์ ในแต่ละภาคแตกต่างกันไป และภาคใต้เป็นภาคที่มีนักท่องเที่ยวให้ความสนใจเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวเป็นอันดับ 2 รองจากกรุงเทพมหานคร ภาคใต้มีลักษณะเป็นคาบสมุทรอยู่ระหว่างอ่าวไทยและทะเลอันดามัน ดังนั้นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ จึงเป็นแหล่งท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลและหมู่เกาะ และจังหวัดที่กำลังได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยว ได้แก่ จังหวัดกระบี่ ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เชื่อมต่อจากจังหวัดภูเก็ต และอยู่ติดกับทะเลอันดามัน เนื่องจากการเปิดเส้นทางคมนาคมทางอากาศมาสู่

จังหวัดกระบี่โดยตรง ส่งผลให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาสู่จังหวัดกระบี่เพิ่มขึ้น แหล่งท่องเที่ยวภายในจังหวัดที่ได้รับความนิยมได้แก่ เกาะพีพี เกาะลันตา หาดไร่เลย และบริเวณอ่าวพระนาง โดยในปี พ.ศ. 2543 มีจำนวนนักท่องเที่ยวเดินทางมาจังหวัดกระบี่ 1,236,279 คน มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2542 ร้อยละ 12.70 (ตารางที่ 1.3) ซึ่งมีอัตราการขยายตัวมากของจังหวัดสุโขทัย-โก-ลก

ตารางที่ 1.2 คุณภาพท่องเที่ยวของประเทศไทยระหว่างปี พ.ศ. 2531-2543

หน่วย : ล้านบาท

ปี	รายได้จากการท่องเที่ยว	เปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)	รายจ่ายด้านการท่องเที่ยวของคนไทย	เปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)	คุณภาพท่องเที่ยว
2531	78,859	+57.64	15,209	+53.60	63,650
2532	96,386	+22.23	19,239	+26.85	77,093
2533	110,572	+14.72	21,822	+13.11	88,750
2534	100,005	-9.56	32,278	+47.91	67,726
2535	123,135	+23.13	40,556	+25.65	82,579
2536	127,802	+3.79	53,315	+31.46	74,487
2537	145,211	+13.62	73,234	+37.36	71,977
2538	190,765	+31.37	83,948	+14.63	106,817
2539	219,364	+14.99	105,621	+25.82	113,744
2540	220,754	+0.63	59,125	-44.02	161,630
2541	242,177	+9.70	59,073	-0.09	183,104
2542	250,018	+4.48	69,649	+17.90	183,370
2543	285,272	+12.75	82,838	+18.94	202,434

ที่มา: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2543. รายงานประจำปี 2543

ตารางที่ 1.3 การกระจายตัวการเดินทางของนักท่องเที่ยว ปี พ.ศ. 2542-2543 ภาคใต้

แหล่งท่องเที่ยว	นักท่องเที่ยวปี 2542 (คน)	นักท่องเที่ยวปี 2543 (คน)	เปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)
กรุงปี	1,096,952	1,236,229	+12.70
ตรัง	437,637	448,767	+2.54
นครศรีธรรมราช	791,405	793,568	+0.27
สุไหงโกก	632,095	721,467	+14.14
ภูเก็ต	3,083,208	3,459,573	+12.21
หาดใหญ่	2,224,886	2,200,902	-1.08
เกาะสมุย	776,851	823,122	+5.96
ชุมพร	437,406	463,275	+5.91
ระนอง	248,731	276,854	+11.31
พังงา	1,702,929	1,875,404	+10.13
เบตง	240,758	243,412	+1.10
อื่นๆ	1,340,000	390,500	-70.86
รวม	13,012,858	12,933,073	-0.61

หมายเหตุ: อื่นๆ หมายถึง ปัตตานี พัทลุง และสตูล

ที่มา: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2543. รายงานสถิติการท่องเที่ยวภาคใต้.

เมื่อพิจารณา ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2537 มีนักท่องเที่ยวเดินทางมาจังหวัดกระปี ทั้งหมด 659,384 คน โดยแบ่งออกเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย 416,505 คน และนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ 242,879 คน และในปี พ.ศ. 2543 มีนักท่องเที่ยวเดินทางมาจังหวัดกระปี ทั้งหมดเพิ่มขึ้นเป็น 1,236,229 คน เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย 591,149 คน และนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ 645,080 คน (ตารางที่ 1.4) จะเห็นได้ว่า ปี พ.ศ. 2543 เป็นปี

แรกที่นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมากกว่านักท่องเที่ยวชาวไทย ซึ่งจำนวนนักท่องเที่ยวในจังหวัดกรุงปีเปลี่ยนแปลงไป เนื่องจาก รัฐบาลมีการกำหนดกลยุทธ์ส่งเสริมการท่องเที่ยว พัฒนาแหล่งข้อมูลข่าวสาร ให้แก่นักท่องเที่ยวมากขึ้น มีการเปิดสนามบินพานิชย์จังหวัดกรุงปี ดังนั้น จากการเปลี่ยนแปลงของจำนวนนักท่องเที่ยวและอัตราการขยายตัวการท่องเที่ยวในจังหวัดกรุงปีที่เพิ่มขึ้น จึงเป็นที่น่าสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในจังหวัดกรุงปี โดยศึกษาทั้งนักท่องเที่ยวชาวไทยและนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุง กลยุทธ์และนโยบายเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดกรุงปี และวางแผนการท่องเที่ยวของประเทศไทยในอนาคตอีกด้วย

ตารางที่ 1.4 จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยและนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่เดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดกรุงปี ระหว่างปี พ.ศ. 2537-2543

ปี	นักท่องเที่ยวทั้งหมด	นักท่องเที่ยวชาวไทย	นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ	หน่วย : คน
2537	659,384	416,505	242,879	
2538	685,212	362,953	322,260	
2539	651,978	379,873	272,105	
2540	701,443	395,750	305,693	
2541	1,003,742	507,485	496,257	
2542	1,096,952	565,930	531,022	
2543	1,236,229	591,149	645,080	

ที่มา: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2543.รายงานสถิติการท่องเที่ยวภาคใต้.

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย และนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศในจังหวัดกรุงปี
2. เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยและนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศในจังหวัดกรุงปี

ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษาในที่นี้ใช้วิธีเก็บแบบสอบถามจากนักท่องเที่ยวชาวไทยและนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่เดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดกรุงปี ช่วงเวลาที่ใช้จัดเก็บ คือ ช่วงระหว่างเดือนกรกฎาคม 2545 ถึง ธันวาคม 2545 เป็นระยะเวลา 6 เดือน

วิธีการศึกษา

วิธีการศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. การเก็บรวมรวมข้อมูล

การเก็บรวมรวมข้อมูลเป็นการเก็บข้อมูลจากแหล่งต่างๆ สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ

1.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data)

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ซึ่งมีการเก็บข้อมูลปฐมภูมิจากแบบสอบถาม โดยจะใช้การสุ่มตัวอย่าง ดังต่อไปนี้

1.1.1 ประชากร วิธีสุ่มตัวอย่างและจำนวนตัวอย่าง (Population and sampling) กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยและนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ทั้งเพศหญิงและเพศชาย ปี 2543 โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้มามากจากการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (accidental sampling) ซึ่งมีทั้งสิ้น 400

ตัวอย่าง โดยใช้ขนาดตัวอย่างจากวิธีคำนวณของ Yamane (1973) ใช้สูตรในการคำนวณดังนี้

$$n \geq \frac{NZ^2 P(1 - P)}{ND^2 + Z^2 P(1 - P)}$$

n = จำนวนขนาดตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

N = จำนวนประชากรทั้งหมด

Z = ค่ามาตรฐานเมื่อมีการกระจายแบบโค้งปกติ ในที่นี่กำหนดระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 ดังนั้น ค่า Z จึงเท่ากับ 1.96

P = สัดส่วนของการเปลี่ยนแปลงจากการได้รับผลกระทบจากปัจจัยทางด้านต่าง ๆ ในที่นี่กำหนดให้เท่ากับ 0.5

D = ค่าความคลาดเคลื่อนสูงสุดที่ยอมรับได้ในการคาดประมาณสัดส่วนของการเปลี่ยนแปลง ซึ่งจะคลาดเคลื่อนสูงสุดได้ไม่เกินร้อยละ 5 ดังนั้น D ในที่จึงเท่ากับ 0.05

$$\text{ขนาดตัวอย่างในการศึกษา} \geq \frac{(1,236,229)(1.96)^2(0.5)(0.5)}{(1,236,229)(0.05)^2 + (1.96)^2(0.5)(0.5)}$$

$$= 384.04$$

ดังนั้นในการเลือกตัวอย่าง ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 จะได้จำนวนตัวอย่างที่เหมาะสมเท่ากับ 400 ตัวอย่าง จากประชากรทั้งหมด 1,236,229 คน แบ่งออกเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย 591,149 คน และนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ 645,080 คน ซึ่งสามารถหาสัดส่วนของจำนวนตัวอย่างของนักท่องเที่ยวชาวไทยและจำนวนตัวอย่างของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ได้เท่ากับ 190 ตัวอย่าง และ 210 ตัวอย่าง ตามลำดับ

1.1.2 เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ แบบสอบถาม โดยแหล่งที่ใช้เก็บแบบสอบถาม คือ สำนักพัฒนาชีวจังหวัด ประจำปี สถานีขนส่ง และแหล่งท่องเที่ยวภายในจังหวัด ซึ่งแบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษาจำแนกได้เป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับ ความคิดเห็น ทัศนคติ และพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศในจังหวัดประจำปี

1.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data)

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา เก็บรวบรวมจากหน่วยงานราชการ สถาบันวิจัยต่าง ๆ และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เพื่อนำมาประมวลกำหนดกรอบทฤษฎี และแนวความคิดในการกำหนดแบบสอบถาม

2. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในจังหวัดประจำปีได้ทำการศึกษา 2 แนวทาง คือ การวิเคราะห์เชิงพรรณนาและการวิเคราะห์เชิงปริมาณ โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1 การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Method) นำข้อมูลปฐมภูมิที่ได้จากการออกแบบสอบถามและข้อมูลทุติยภูมิที่ได้จากการเก็บรวบรวมจากเอกสารและหน่วยงานต่าง ๆ มาบรรยายถึงพื้นฐานทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนสภาพโดยทั่วไปของจังหวัดประจำปี ของนายพุทธิกรรมของนักท่องเที่ยวในจังหวัดประจำปี โดยการใช้ตารางแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ย และร้อยละ

2.2 การวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative Method) เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพุทธิกรรมของท่องเที่ยวในจังหวัดประจำปี ซึ่งปัจจัยส่วนบุคคลที่ทำการศึกษาได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ และพุทธิกรรมของนักท่องเที่ยวได้แก่ การเดินทางท่องเที่ยวจังหวัดประจำปี ความเพียงพอของข้อมูล ลักษณะการจัดการเดินทาง วัตถุประสงค์หลักของการเดินทาง

มา ประเภทของพาหนะที่ใช้ในการเดินทางมา บุคคลที่ร่วมเดินทางมา ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวในจังหวัดกระนี่ จำนวนวันที่พักในจังหวัดกระนี่ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาประมวลโดยใช้โปรแกรม SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) เพื่อหาค่าทางสถิติ เช่น ร้อยละ ความถี่ และทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ โดยใช้ค่า ไค-สแควร์ (Chi-square) ที่ระดับความมั่นคงสำคัญ 0.05 มีระดับความเชื่อมั่น 95%

สมมติฐานในการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาต้องการทดสอบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลเป็นตัวแปรสำคัญในการกำหนดพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในจังหวัดกระนี่ โดยมีสมมติฐาน ดังต่อไปนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคลเป็นอิสระต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยในจังหวัดกระนี่
2. ปัจจัยส่วนบุคคลเป็นอิสระต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศในจังหวัดกระนี่

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทำให้ทราบข้อมูลพื้นฐานทางด้านเศรษฐกิจและสังคม สภาพโดยทั่วไป ตลอดจนทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยวจังหวัดกระนี่ เพื่อนำมาพิจารณาประกอบวางแผน และสามารถนำข้อมูลมาใช้ในการประกอบการตัดสินใจ ลงทุน ด้านธุรกิจการท่องเที่ยวสำหรับนักลงทุนที่สนใจจะพัฒนาหรือดำเนินธุรกิจการท่องเที่ยว ตลอดจนส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดกระนี่ให้ดีขึ้น

คำจำกัดความที่ใช้ในการศึกษา

1. นักท่องเที่ยว หมายถึง นักท่องเที่ยวชาวไทยหรือนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่ไม่ได้พำนักอาศัยอยู่ในจังหวัดกระบี่ ที่เดินทางมาจังหวัดกระบี่ เพื่อพักผ่อน เยี่ยมชมตามตัวมิตร หรือประกอบการกิจกรรมใดๆ โดยไม่ได้รับค่าจ้างในการประกอบการกิจกรรมจากผู้ใดในจังหวัดกระบี่ และต้องพำนักอยู่ในจังหวัดกระบี่ไม่เกิน 90 วัน
2. นักท่องเที่ยว หมายถึง นักท่องเที่ยวที่ไม่ได้พักค้างคืน
3. ผู้มาเยี่ยมเยือน หมายถึง ผลกระทบของนักท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยว
4. พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว หมายถึง สิ่งที่ทำให้นักท่องเที่ยวตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว ซึ่งได้แก่ การเคยเดินทางท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ ความเพียงพอของข้อมูล ลักษณะการจัดการเดินทาง วัตถุประสงค์หลักของการเดินทางมา ประเภทของพาหนะที่ใช้ในการเดินทางมา บุคคลที่ร่วมเดินทางมา ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ จำนวนวันที่พักในจังหวัดกระบี่ องค์ประกอบเหล่านี้จึงเป็นกรอบกำหนดพิเศษและขนาดของพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวให้แตกต่างกันออกไปตามข้อจำกัดที่แต่ละบุคคลมี
5. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่
 - 5.1 เพศ หมายถึง เพศชายหรือเพศหญิง
 - 5.2 สถานภาพสมรส หมายถึง ภาวะสมรสของนักท่องเที่ยว แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ สถานภาพสมรสคู่และสถานภาพสมรสเดียว (หมาย หมาย แยกกันอยู่ และโสด)
 - 5.3 ระดับการศึกษา หมายถึง วุฒิการศึกษาที่นักท่องเที่ยวจะทำการศึกษาตามหลักสูตรในระบบ
 - 5.4 รายได้ หมายถึง จำนวนเงินได้โดยประมาณที่นักท่องเที่ยวได้รับ ในแต่ละเดือน รวมถึงเงินได้ที่ได้รับจาก ดอกเบี้ย ค่าเช่า การประกอบอาชีพและอื่นๆ
 - 5.5 อาชีพ หมายถึง การทำงานหรือการประกอบอาชีพของนักท่องเที่ยว

บทที่ 2

แนวคิดทางทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดทางทฤษฎี

ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ที่นำมาประยุกต์ใช้ในการอธิบาย พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศในจังหวัดกระเบื้อง คือ ทฤษฎีอุปสงค์ (Theory of Demand)

1. ทฤษฎีอุปสงค์

อุปสงค์ (Demand) ในความหมายทางเศรษฐศาสตร์ หมายถึง จำนวนสินค้า หรือบริการชนิดใดชนิดหนึ่ง ที่ผู้บริโภคต้องการซื้อภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ ณ ระดับราคาต่าง ๆ กันของสินค้าชนิดนั้น หรือ ณ ระดับรายได้ต่าง ๆ กันของผู้บริโภค หรือ ณ ระดับราคาต่าง ๆ กันของสินค้าชนิดอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น อุปสงค์จึงอาจแยกได้เป็น 3 ชนิด ด้วยกันคือ

1.1 อุปสงค์ต่อราคา (Price Demand) หมายถึง ปริมาณเสนอซื้อสินค้าชนิดใดชนิดหนึ่งในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง ณ ระดับต่าง ๆ กันของราคางานค่า โดยกำหนดให้สิ่งอื่น ๆ คงที่ สิ่งอื่น ๆ ที่กำหนดให้คงที่ในที่นี้หมายถึง ปัจจัยทุกชนิดที่มีส่วนกำหนดปริมาณซื้อ ที่นอกเหนือจากราคางานค้านั้น เป็นต้นว่า ราคางานค้าชนิดอื่น รายได้ของผู้ซื้อ ดังนั้นตัวกำหนดปริมาณเสนอซื้อในขณะนั้น ๆ ขึ้นอยู่กับราคางานค้า

1.2 อุปสงค์ต่อรายได้ (Income Demand) หมายถึง ปริมาณเสนอซื้อสินค้าชนิดใดชนิดหนึ่งในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง ณ ระดับต่างๆ กันของรายได้ โดยกำหนดให้สิ่งอื่น ๆ เป็นต้นว่า ราคางานค้าชนิดนั้น ราคางานค้าชนิดอื่นที่เกี่ยวข้อง รสนิยม และปัจจัยอื่น ๆ คงที่ ดังนั้นตัวกำหนดปริมาณเสนอซื้อในขณะนั้น ๆ ขึ้นอยู่กับรายได้

1.3 อุปสงค์ต่อราคางานค้าชนิดอื่น (Cross Demand) หมายถึง ปริมาณเสนอซื้อสินค้าชนิดใดชนิดหนึ่ง ในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง ณ ระดับต่าง ๆ กัน ของราคางานค้า

ชนิดอื่น โดยกำหนดให้สิ่งอื่น ๆ คงที่ เป็นต้นว่า ราคานิค้านิดนี้ หรือรายได้ของผู้ซื้อคงที่ ดังนั้นดังกำหนดปริมาณเสนอซื้อ ในขณะหนึ่ง ๆ ขึ้นอยู่กับราคานิค้านิดอื่น

2. ปัจจัยกำหนดอุปสงค์สินค้า

จำนวนสินค้าที่ผู้บริโภคประณญาที่จะซื้อกายในระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง มีปัจจัยที่กำหนดหลายประการด้วยกัน ปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่ออุปสงค์สินค้า พอจำแนกกล่าวได้ตามลำดับดังนี้ คือ

2.1 จำนวนสินค้าที่ผู้บริโภคต้องการซื้อ จะขึ้นอยู่กับราคานิค้า ที่ปรากฏอยู่ในตลาดขณะนั้น โดยทั่วไปแล้วสินค้าราคาแพง ทำให้จำนวนสินค้าที่มีผู้ต้องการซื้อต้องน้อยลงในทางกลับกัน ถ้าราคานิค้าต่ำ ทำให้จำนวนสินค้า ที่มีผู้ต้องการซื้อต้องมาก

2.2 จำนวนสินค้าที่มีผู้ต้องการซื้อจะขึ้นอยู่กับรายได้ของผู้บริโภค โดยทั่วไปผู้บริโภคที่มีรายได้สูง ย่อมต้องการซื้อสินค้านิดใดนิดหนึ่ง มากกว่าผู้ที่มีรายได้ต่ำภายในระยะเวลาที่เท่ากัน ณ ราคเดียวกัน

2.3 จำนวนสินค้าที่มีผู้ต้องการซื้อจะขึ้นอยู่กับราคานิค้านิดอื่นด้วย กรณีสินค้าที่ใช้ทดแทนกันได้ ผู้บริโภคจะซื้อสินค้าที่ก่อตัวถึงมากขึ้น เมื่อราคานิค้านิดเพิ่มขึ้น กรณีสินค้าที่ใช้ประกอบกัน ผู้บริโภคจะซื้อสินค้าที่ก่อตัวถึงน้อยลงเมื่อราคานิค้านิดเพิ่มขึ้น

2.4 รสนิยมและความพอใจในสินค้าของผู้บริโภค เช่นในกรณีสินค้าที่มีผู้บริโภคนิยมในเรื่องแบบต่าง ๆ และความทันสมัย ผู้บริโภคอาจซื้อสินค้า ชนิดที่เปลี่ยนแบบมากขึ้น โดยไม่คำนึงถึงราคานิค้านั้นว่าจะถูกหรือแพง

2.5 การคาดคะเนราคานิค้านาคต เป็นการพิจารณาระยะเวลาเข้ามา เกี่ยวข้อง เช่น กรณีที่ผู้บริโภคคาดคะเนว่าราคานิค้าจะสูงขึ้นในอนาคต ก็จะมีผลทำให้ผู้บริโภคในขณะนั้นกักตุนสินค้าไว้ คือ รับซื้อก่อนที่ราคานิค้าจะสูงขึ้น ทำให้ความต้องการสินค้าในขณะนั้นเพิ่มสูงขึ้น

2.6 จำนวนผู้บริโภคในตลาด เมื่อประชากรเพิ่มขึ้น ความต้องการที่จะบริโภคสินค้าและบริการจะเพิ่มขึ้นด้วย

เราสามารถแสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณซึ่งกันปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดปริมาณซึ่งได้ด้วยสมการทางคณิตศาสตร์ ดังนี้

$$QD = (PA, Y, PB, T, F, N)$$

โดยกำหนดให้

QD	=	จำนวนสินค้าและบริการที่ผู้บริโภคต้องการซื้อ
PA	=	ราคาสินค้าและบริการชนิดนั้น
Y	=	รายได้ของผู้บริโภค
PB	=	ราคาสินค้าชนิดอื่นที่เกี่ยวข้อง
T	=	รสนิยมของผู้บริโภค
F	=	การคาดคะเนราคาในอนาคต
N	=	จำนวนผู้บริโภคในตลาด

จากการข้างบน จะเห็นว่าปัจจัยที่กำหนดความต้องการซื้อสินค้านิดใดชนิดหนึ่งของผู้บริโภคนั้นไม่ใช่จะขึ้นอยู่กับราคาสินค้าเพียงอย่างเดียว แต่ยังมีปัจจัยอื่นๆ ที่เป็นตัวกำหนดอีกด้วย เช่น รายได้ของผู้บริโภค ราคาสินค้าชนิดอื่นที่เกี่ยวข้อง รสนิยมของผู้บริโภค การคาดคะเนราคาในอนาคต และจำนวนผู้บริโภคในตลาด เป็นต้น

3. อุปสงค์ทางด้านการท่องเที่ยว

อุปสงค์ทางการท่องเที่ยว ก็จะเป็นเช่นเดียวกับอุปสงค์โดยทั่วไปเพียงแต่สินค้าที่ ผู้บริโภคซื้อจะเป็นทางด้านแหล่งท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยว เดินทางไปท่องเที่ยว และมีความต้องการซื้อกาแฟในระยะเวลาที่กำหนดให้ ณ ระดับราคาสินค้านั้น ในระดับรายได้ที่แตกต่างกันของผู้บริโภค ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดอุปสงค์การท่องเที่ยว ที่สามารถกำหนดท่องเที่ยวของผู้ซื้อ (ชูสิทธิ์, 2538) สามารถสรุปพอเป็นสังเขป ดังนี้

องค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญด้านการท่องเที่ยว มี 4 ประการ

3.1 สิ่งดึงดูดใจ (Attraction)

สิ่งดึงดูดใจด้านการท่องเที่ยว มีองค์ประกอบที่สำคัญ

3.1.1 แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ พื้นที่ที่มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ที่สวยงามประทับใจ ซึ่งเกิดจากลักษณะของธรรมชาติ เช่น อ่าว แหลม เกาะ หน้าหาด โขดหิน ภูมิอากาศและภูเขา เป็นต้น สภาพธรรมชาติเหล่านี้เป็นสิ่งดึงดูดใจให้มนุษย์เดินทางท่องเที่ยว

3.1.2 วัฒนธรรม วัฒนธรรมแต่ละพื้นที่ คือ วิถีชีวิตของคนในเขตพื้นที่นั้น ๆ อาจเหมือนกันหรือแตกต่างกัน วัฒนธรรมอาจแสดงออกในรูปแบบศาสนา สถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ วิถีชีวิตของประชาชน ชาเรตประเพณี ทั้งอดีตและปัจจุบัน

3.1.3 ชาติพันธุ์ เป็นเหตุผลอีกอย่างหนึ่ง ในการเดินทางท่องเที่ยวของประชาชน เพื่อต้องการเยี่ยมเพื่อน และญาติมิตร คนมีความต้องการที่จะกลับไปเยี่ยมเยือนแผ่นดินของตนเอง

3.1.4 แหล่งบันเทิง แหล่งบันเทิงในที่นี้ไม่ใช่หมายถึงสถานเริงรมย์ บามราตรี เพียงอย่างเดียวแต่อาจหมายถึง สวนสัตว์ สวนสาธารณะและสนามกีฬา ซึ่งแหล่งบันเทิงเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวไปยังประเทศนั้น

3.2 สิ่งอำนวยความสะดวก (Facilities)

สิ่งดึงดูดในทางด้านการท่องเที่ยว เป็นปัจจัยสำคัญสำหรับประชาชนไปแหล่งท่องเที่ยวเมื่อนักท่องเที่ยวไปถึงสถานที่ดังกล่าว แล้วสิ่งจำเป็นอย่างที่จะต้องมีตามมา คือ การอำนวยความสะดวกและบริการต่างๆ เพราะว่านักท่องเที่ยวสามารถเดินทางห่างไกลจากบ้านย่อมต้องการสิ่งจำเป็นหลายอย่างในการตอบสนองความต้องการของชีวิต สิ่งอำนวยความสะดวกที่สำคัญในการท่องเที่ยว ได้แก่ ที่พัก ร้านอาหารและเครื่องดื่มและสถานบริการ ปัจจัยพื้นฐานทางการท่องเที่ยว

3.3 การขนส่ง (Transportation)

การท่องเที่ยวเกิดจากการที่ประชาชนต้องการเดินทางไปสู่สถานที่ ซึ่งมีความแตกต่างในด้านวัฒนธรรม ภูมิอากาศ และภูมิประเทศ เพื่อสัมผัสสิ่งที่แปลง

ออกไปจากประสบการณ์เดิม ดังนั้นการขนส่งจึงเป็นสิ่งที่สำคัญ ในการนำนักท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวอย่างรวดเร็ว สะดวกสบาย และปลอดภัย นักท่องเที่ยวที่พร้อมที่จะเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวนี้

3.4 การต้อนรับ (Hospitality)

เป็นสิ่งสำคัญมากสำหรับ ประเทศไทยเจ้าบ้านอย่างเช่นประเทศไทย ทั้งนี้ เพราะนักท่องเที่ยวที่ต้องการเดินทางกลับไปยังสถานที่เดิมนั้น เกิดจากความประทับใจในการต้อนรับของประชาชนหรือพนักงานบริการในพื้นที่ ไม่น้อยไปกว่าสภาพธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว

ดังนั้นจะพบว่า ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดอุปสงค์การท่องเที่ยว ตามที่กล่าวมาข้างต้นนี้สามารถเป็นได้ทั้งปัจจัยที่เป็นตัวคงคุณ และอุปสรรคขัดขวางในการท่องเที่ยว ได้ในขณะเดียวกัน นอกเหนือจากนี้ยังมีปัจจัยอื่น ๆ ซึ่งได้แก่ ปัจจัยภายในประเทศ และปัจจัยภายนอกประเทศ ที่มีผลกระทบต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวอีกด้วย

4. แนวความคิดทางด้านพฤติกรรม

ฟิลลิป โคทเลอร์ (Kotler,1994) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของผู้บริโภค สามารถแบ่งออกเป็น 4 ปัจจัย คือ

4.1 ปัจจัยทางด้านวัฒนธรรม (Culture Factors) ประกอบด้วย วัฒนธรรมซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญที่จะเป็นตัวกำหนดความต้องการหรือพฤติกรรม และลำดับชั้นทางสังคม

4.2 ปัจจัยทางด้านสังคม (Social Factors) ประกอบด้วย กลุ่มอ้างอิง กลุ่มครอบครัว บทบาทและสถานะทางสังคม

4.3 ปัจจัยทางด้านส่วนบุคคล (Personal Factors) ประกอบด้วย อายุ อาชีพ สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ วิถีทางการดำเนินชีวิต ซึ่งหมายถึง คุณลักษณะเฉพาะของบุคคลหรือครอบครัวที่มีลักษณะของความเป็นอยู่ในการดำเนินชีวิต และ Personality and Selfconcept หมายถึง ลักษณะพิเศษของมนุษย์ หรืออุปนิสัยที่สร้างในตัวของบุคคล ที่ทำให้บุคคลแต่ละคนแตกต่างจากบุคคลอื่น

4.4 ปัจจัยทางด้านจิตวิทยา (Psychological Factors) ประกอบด้วย

4.1.1 การจูงใจ (Motivation) หมายถึงการกระตุ้น หรือความรู้สึกที่เป็นสาเหตุที่ทำให้บุคคลมีการกระทำ หรือมีพฤติกรรมในรูปแบบที่แน่นอน

4.1.2 การรับรู้ (Perception) หมายถึงการตีความหมายของบุคคลที่มีต่อสิ่งของ หรือความคิดที่สังเกตเห็น ได้หรืออะไรก็ตามที่ลูกน้ำเข้ามาสู่ความสนใจของผู้บริโภค โดยผ่านประสาททั้ง 5

4.1.3 การเรียนรู้ (Learning) หมายถึง การเปลี่ยนแปลงใด ๆ ในความนึกคิดของผู้บริโภค การตอบสนอง หรือพฤติกรรมอันเป็นผลมาจากการได้ปฏิบัติประสบการณ์ หรือการเกิดขึ้นของสัญชาติ หรือความรู้ที่ได้จากการรับรู้ถึงสิ่งที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อนนั่นเอง

4.1.4 ความเชื่อและทัศนคติ (Attitude) หมายถึง ความรู้สึกที่มีอยู่ภายในตัวของมนุษย์หรือความเห็นที่เป็นรูปแบบของพฤติกรรมของบุคคล

นอกจากการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของผู้บริโภค ซึ่งในที่นี้หมายถึง นักท่องเที่ยวแล้ว วิคเตอร์ ที ชี มิดเดลตัน (Middleton, 1988) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการท่องเที่ยว โดยแบ่งออกเป็น 8 ประเภท

1) ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ (Economic Factors)

การพัฒนาและการเติบโตของเศรษฐกิจจะสนับสนุนให้มีการเดินทางมากขึ้นจากการเดินทางเพื่อไปทำงานหรือธุรกิจต่างๆ การเดินทางไปราชการ การไปประชุมสัมมนาต่างๆ ล้วนแต่เป็นส่วนสำคัญของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เนื่องจากการเดินทางทำให้ผู้เดินทางพบสิ่งเปลี่ยนใหม่ ทำให้เกิดความประทับใจและเป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เดินทางเหล่านั้น ต้องการเดินทางไปยังสถานที่เหล่านั้น แต่ไปในฐานะนักท่องเที่ยว

การเดินทางของนักท่องเที่ยวและแนวโน้มทางเศรษฐกิจหรือฐานะทางการเงินของนักท่องเที่ยวเองมีความสัมพันธ์แบบคล้อยตามกันตลอดเวลา ระหว่างรายได้และค่าใช้จ่ายในการเดินทางเพื่อการท่องเที่ยวอกบ้าน ดังนั้นการที่รายได้ของประชาชนเพิ่มมากขึ้นทำให้ประชาชนมีความต้องการเดินทางท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น

2) ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ (Demographic Factors)

การเปลี่ยนแปลงลักษณะครอบครัว ตัวอย่างเช่น ประเทศที่มีการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจจะมีขนาดของครอบครัวเล็กลง และมีท่อสู่าศัยที่ใกล้กับสถานที่ทำงาน เมื่อมีวันหยุดก็จะไปเยี่ยมญาติที่อยู่นอกเมือง คุณภาพชีวิตของประชาชนและการศึกษาต่อในต่างประเทศก็เป็นปัจจัยที่ทำให้คนมีความต้องการเดินทางไปต่างประเทศ

3) ปัจจัยทางด้านภูมิศาสตร์ (Geographic Factors)

ในแต่ละพื้นที่จะมีสภาพภูมิอากาศแตกต่างกัน คนที่อาศัยอยู่ในเขตอากาศหนาวตลอดทั้งจะมีความต้องการเดินทางไปเที่ยวที่มีอากาศอบอุ่น แต่คนที่อาศัยอยู่ในเขตร้อนก็มีความต้องการที่จะสัมผัสถึงอากาศหนาวเย็น ที่ต้องเดินทางไปแหล่งท่องเที่ยวที่ตนต้องการ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับฤดูกาลด้วย

4) ปัจจัยทางด้านสังคมและวัฒนธรรม (Socio-Cultural Factors)

เป็นการอธิบายถึงแนวโน้มทางด้านทัศนคติของสังคมอย่างกว้างๆ ซึ่งมีอิทธิพลต่อเหตุจุงใจในบุคคล โดยบุคคลหนึ่ง รวมทั้งพฤติกรรมการซื้อของแต่ละบุคคล ด้วย เนื่องจากลักษณะของสังคมประกอบด้วยกลุ่มอ้างอิง ครอบครัว บุญพาทและสถานะของผู้ซื้อ ตลอดจน ชีวิททางสังคมและค่านิยม นอกจากนี้ปัจจัยทางวัฒนธรรม ซึ่งเป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นและเป็นที่ยอมรับจากรุ่นหนึ่งไปสู่อีกรุ่นหนึ่งโดยจะเป็นตัวกำหนดและควบคุมพฤติกรรมของมนุษย์ในสังคม

5) ปัจจัยด้านการเปรียบเทียบราคา (Comparative Price)

ราคาเป็นเครื่องแสดงคุณค่าของสินค้าให้ลูกค้าทราบ และเป็นการแสดงความสัมพันธ์เกี่ยวกับความสามารถในการใช้จ่ายหรือฐานะทางเศรษฐกิจของลูกค้าและยังมีความสัมพันธ์เกี่ยวกับทัศนคติทางสังคมและวัฒนธรรม ส่วนการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ ราคาก็มีความสลับซับซ้อนเป็นอย่างมาก เนื่องจากผลกระทบเกี่ยวกับอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศและการเปรียบเทียบระดับเงินเพื่อของประเทศที่เป็นจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยว กับประเทศของนักท่องเที่ยวเอง ตลอดจนต้นทุนของนำมันเชื้อเพลิง ซึ่งมีความสำคัญมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งธุรกิจการขนส่งทางอากาศ

6) ปัจจัยด้านการเดินทางส่วนบุคคล (Personal Mobility Factors)

ในปัจจุบันความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทำให้เดินทางจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งได้รวดเร็วกว่าสมัยก่อน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีด้านอากาศยานมีการผลิตเครื่องบินไออกน์โดยสารขนาดใหญ่ เช่น เครื่องบินรุ่น B-747 ของบริษัทโบeing ที่มีจำนวนที่นั่งถึง 350 – 500 ที่นั่ง และสามารถทำการบินได้ระยะทางไกลๆ โดยไม่ต้องหยุดแวะเติมน้ำมันเชื้อเพลิง ทำให้การท่องเที่ยวระหว่างประเทศ (International Tourism) มีลู่ทางที่สุดไสกว่าสมัยก่อน

7) ปัจจัยทางด้านรัฐบาลและข้อบังคับต่างๆ (Government and Regulatory Factors)

ปัจจัยทางด้านรัฐบาลและข้อบังคับทางกฎหมาย มีความแตกต่างจากปัจจัยอื่นๆ เนื่องจากเป็นปัจจัยที่ประชาชนทุกคน มีส่วนร่วมในการเดินทางและการท่องเที่ยว โดยมีอิทธิพลต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว รวมทั้งการปฏิบัติงาน และตัดสินในทางการตลาดทางด้านการท่องเที่ยว ซึ่งรัฐบาลจะมีบทบาทในการกำหนดให้บุคคลหรือกลุ่มนบุคคลปฏิบัติตามกฎระเบียบที่ได้วางไว้ เพื่อรักษาและคุ้มครองสิทธิ์ตลอดจนผลประโยชน์ของประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศไทยเป็นหลัก

8) ปัจจัยทางด้านการสื่อสาร (Mass Media Communications Factors)

เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการในการเดินทางและการท่องเที่ยวเป็นอย่างยิ่ง เช่น อิทธิพลของสื่อโทรทัศน์ ซึ่งภาพที่ปรากฏบนจอโทรทัศน์จะมีสีสัน และเสียง ทำให้ผู้ชมสามารถสถานที่ท่องเที่ยวของประเทศไทยต่างๆ ในทางตรงกันข้าม การเสนอข่าวท่องเที่ยวที่เกี่ยวกับความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในพื้นที่ที่เกิดสิ่งแวดล้อมหรือความไม่สงบทางการเมือง หรือเกิดภัยพิบัติ ล้วนแต่เป็นอิทธิพลที่ทำให้เกิดการหยุดชะงักของการเดินทาง และการท่องเที่ยวในอาณาเขต หรือพื้นที่นั้นๆ เช่นกัน นอกจากสื่อทางโทรทัศน์แล้ว ยังมีสื่อทางหนังสือพิมพ์ นิตยสารและวิทยุ ซึ่งก็มีบทบาทในการตัดสินใจท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว เช่นกัน

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

จุฑาพร สุรเชษฐ์คัมสัน (2532) ศึกษาอุปสงค์การท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาเพื่อทราบถึงโครงสร้างของอุปสงค์ และภาพการท่องเที่ยวภายในจังหวัดภูเก็ต ตลอดจนศึกษาถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นตัวกำหนดอุปสงค์หรือจำนวนนักท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต และพยากรณ์อุปสงค์ของการท่องเที่ยวในอนาคต โดยทำการศึกษาในกรณี นักท่องเที่ยวชาวไทย และนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ 10 ัญชาติ ได้แก่ ฮ่องกง เยอรมัน ฝรั่งเศส สาธารณรัฐอิสลาม อิตาลี ออสเตรเลีย อเมริกา นาเลเซีย และญี่ปุ่น โดยใช้ข้อมูลทุกปี แบบอนุกรมเวลาระหว่างปี พ.ศ. 2520-2530 ผลการวิเคราะห์สมการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมด ที่เดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต

$$\begin{aligned}
 \log NTp &= 3.1734 + 1.1143 \log NHRp + 0.6307 \log NFp - 0.9649 \log NBp \\
 &\quad (0.3679)* \qquad \qquad \qquad (2.634)* \qquad \qquad (-2.085)* \\
 &\quad + 0.1649D \\
 &\quad (2.837)* \\
 R^2 &= 0.9860 \qquad \qquad \qquad \bar{R}^2 = 0.9769 \\
 F - \text{Statistic} &= 105.571 \\
 D.W. &= 2.9269
 \end{aligned}$$

สมการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทย ที่เดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต

$$\begin{aligned}
 \log NTp &= -7.4697 + 11.9793 \log POPt - 1.0654 \log CPIp \\
 &\quad (2.622)* \qquad \qquad \qquad (-2.997)*
 \end{aligned}$$

$$+ 1.2276 \log \text{NHRTp} - 0.1943 \log \text{NHRBp}$$

$$(4.183)* \quad (-0.868)*$$

$$R^2 = 0.9755 \quad \bar{R}^2 = 0.9591$$

$$\begin{aligned} F - \text{Statistic} &= 59.620 \\ D.W. &= 1.6756 \end{aligned}$$

สมการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ ที่เดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต

นักท่องเที่ยวชาวช่องกง

$$\begin{aligned} \log \text{NThp} &= -7.2681 + 13.7073 \log \text{GDPh} - 6.206 \log \text{NHRp} \\ &\quad (4.959)* \quad (-2.642)* \\ &\quad + 0.1585 \log \text{NFP} \\ &\quad (0.437)* \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{adj } \bar{R}^2 &= 0.9570 \\ F - \text{Statistic} &= 45.548 \\ D.W. &= 2.8175 \end{aligned}$$

นักท่องเที่ยวชาวเยอรมัน

$$\begin{aligned} \log \text{NTgp} &= -0.4775 - 1.5087 \log \text{CIP} + 4.8078 \log \text{POPg} \\ &\quad (-18.633)* \quad (18.710)* \\ &\quad - 0.00981 \log \text{NHRTp} + 0.7339 \log \text{NGRBp} + 0.0496 D \\ &\quad (0.437)* \quad (73.391)* \quad (93.423)* \end{aligned}$$

$$\text{adj } \bar{R}^2 = 1.0$$

$$F - \text{Statistic} = 27449.656$$

$$\text{D.W.} = 2.4860$$

นักท่องเที่ยวชาวฝรั่งเศส

$$\begin{aligned}\log \text{NTfp} &= -16.6687 + 5.5.54 \log \text{GDPf} + 2.3823 \log \text{REX} \\ &\quad (3.129)* \qquad \qquad \qquad (4.999)* \\ &+ 0.3442 \text{ D} \\ &\quad (3.717)*\end{aligned}$$

$$\text{adj R}^2 = 0.9787$$

$$\text{F - Statistic} = 93.003$$

$$\text{D.W.} = 2.8460$$

นักท่องเที่ยวชาวสหราชอาณาจักร

$$\begin{aligned}\log \text{NTukp} &= 34.9655 + 20.5411 \log \text{RPGNPuk} + 4.0373 \log \text{NHRTp} \\ &\quad (16.490)* \qquad \qquad \qquad (10.501)* \\ &+ 0.1705 \log \text{NHRBp} - 2.1404 \log \text{NF} \\ &\quad (1.037)* \qquad \qquad \qquad (-6.684)*\end{aligned}$$

$$\text{adj } \bar{R}^2 = 0.9977$$

$$\text{F - Statistic} = 657.523$$

$$\text{D.W.} = 3.0934$$

นักท่องเที่ยวชาวสิงคโปร์

$$\begin{aligned}\log \text{NTsp} &= -26.4681 - 16.5037 \log \text{RPGNPs} + 11.4604 \log \text{REX} \\ &\quad (-4.632) \qquad \qquad \qquad (9.466)* \\ &+ 15.2845 \log \text{NHRTp} + 1.1831 \log \text{NHRBp} + 1.2607 \text{ D} \\ &\quad (5.577) \qquad \qquad \qquad (5.6) \qquad (6.157)\end{aligned}$$

adj R² = 0.9948

F – Statistic = 229.722

D.W. = 2.6743

นักท่องเที่ยวชาวอิตาลี

log NTip = -26.1852 + 8.8621 log GNPi + 5.3989 log REX
 (4.43)* (4.714)*
 - 3.4552 log NHRBp
 (-3.149)

adj R² = 0.9849

F – Statistic = 131.866

D.W. = 2.0574

นักท่องเที่ยวชาวออสเตรเลีย

log NTap = 5.5281 - 7.2772 log RPGNPa - 2.8346 log REX
 (-3.630) (-5.193)*
 + 3.7119 log NHRTp + 1.3746 log NHRBp
 (3.813) (6.048)*

adj R² = 0.9897

F – Statistic = 144.931

D.W. = 3.3755

นักท่องเที่ยวชาวสหราชอาณาจักร

$$\begin{aligned}
 \log NTusp &= -40.2230 + 13.1723 \log RPGNPus + 2.4205 \log RPI \\
 &\quad (20.156) * \quad (2.036) \\
 &- 1.6623 \log REX + 5.9412 \log NHRTp + 0.1931D \\
 &\quad (-8.421) \quad (21.694) * \quad (14.228) *
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 adj R^2 &= 0.9999 \\
 F - Statistic &= 1593.769 \\
 D.W. &= 2.7186
 \end{aligned}$$

นักท่องเที่ยวชาวมานาเดเชีย

$$\begin{aligned}
 \log NTmp &= -8.2807 - 25.7421 \log RPI + 3.0665 \log NHRTp \\
 &\quad (-4.302) * \quad (2.825) \\
 &+ 0.7506 \log NHRBP + 0.1292D \\
 &\quad (5.017) * \quad (2.045)
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 adj R^2 &= 0.9750 \\
 F - Statistic &= 59.566 \\
 D.W. &= 3.4258
 \end{aligned}$$

นักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่น

$$\begin{aligned}
 \log NTjp &= -82.0514 + 68.0413 \log POPj - 26.4039 \log CPIj \\
 &\quad (1.486) \quad (-2.373) \\
 &+ 2.0465 \log REX + 0.2627D \\
 &\quad (2.359) \quad (2.436) *
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 adj R^2 &= 0.9777 \\
 F - Statistic &= 66.849
 \end{aligned}$$

$$D.W. = 3.5683$$

โดยที่

- NTp** = จำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมดที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัด
ภูเก็ต
NTtp = จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัด
ภูเก็ต
NTjp = จำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ j ที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวใน
จังหวัดภูเก็ต
GNPj = มูลค่าผลิตภัณฑ์ประชาชาติเบื้องต้นของประเทศ j
GDPj = ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเบื้องต้นของประเทศ j
RPGNPt = มูลค่าผลิตภัณฑ์ประชาชาติเบื้องต้นต่อหัวที่แท้จริงของประเทศไทย
CPIt = ดัชนีราคัสินค้าผู้บริโภคประเทศไทย
RPGNPj = มูลค่าผลิตภัณฑ์ประชาชาติเบื้องต้นต่อหัวที่แท้จริงของประเทศไทย
CPIp = ดัชนีราคัสินค้าผู้บริโภคจังหวัดภูเก็ต
RPI = ดัชนีราคaveriyenเที่ยบ
REX = อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราเบรียบเที่ยบ
NHRp = จำนวนห้องพักของโรงแรมทั้งหมดในจังหวัดภูเก็ต
NHRTp = จำนวนห้องพักของโรงแรมในตัวเมืองจังหวัดภูเก็ต
NHRTp = จำนวนห้องพักของโรงแรม และบังกะโลบริเวณชายหาดจังหวัด
ภูเก็ต
NFp = จำนวนเที่ยวบินที่เสนอบริการ ณ ท่าอากาศยานสากลจังหวัดภูเก็ต
NBp = จำนวนเที่ยวบินบริการของรถโดยสารระหว่างจังหวัด ณ สถานีขนส่ง
จังหวัดภูเก็ต
Di = ตัวแปรหุ่นที่แสดงเหตุการณ์พิเศษ
i = 0 ถ้าเป็นปีที่ไม่มีการส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต

	= 1 ถ้าเป็นปีที่มีการส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต
t	= ประเทศไทย
p	= จังหวัดภูเก็ต
j	= ประเทศไทยต้นกำเนิดของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ

ผลของการศึกษาอุปสงค์ของจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมดที่เดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต พบร่วมกันว่า จำนวนห้องพักของโรงแรมทั้งหมดในจังหวัดภูเก็ต จำนวนเที่ยวนินที่เสนอให้บริการ ณ ท่าอากาศยานสากลจังหวัดภูเก็ต และตัวแปรหุ่น มีนัยสำคัญในการกำหนดจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมดที่เดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต ในทิศทางเดียวกัน ส่วนจำนวนบริการของรถโดยสารระหว่างจังหวัด ณ สถานีขนส่งจังหวัดภูเก็ต มีนัยสำคัญในการกำหนดจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมดที่เดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต ในทิศทางตรงกันข้าม

ผลของการศึกษาอุปสงค์ของจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต พบร่วมกันว่า จำนวนประชากรไทย จำนวนห้องพักของโรงแรมในตัวเมืองจังหวัดภูเก็ต มีนัยสำคัญในการกำหนดจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต ในทิศทางเดียวกัน ส่วนดัชนีราคาผู้บริโภคของจังหวัดภูเก็ต มีนัยสำคัญในการกำหนดจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต ในทิศทางตรงกันข้าม

ผลของการศึกษาอุปสงค์ของจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่เดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต พบร่วมกันว่า มูลค่าผลิตภัณฑ์ประชากรตัวบี๊งตันต่อหัวที่แท้จริงของประเทศไทยต้นกำเนิดของนักท่องเที่ยว อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราเปรียบเทียบระหว่างเงินของประเทศไทยต้นกำเนิดของนักท่องเที่ยวกับเงินบาทไทย จำนวนห้องพักของโรงแรมในตัวเมืองจังหวัดภูเก็ต จำนวนห้องพักของโรงแรมและบังกะโลบริเวณชายหาดจังหวัดภูเก็ต และตัวแปรหุ่นที่แสดงเหตุการณ์พิเศษในปีที่มีการส่งเสริมการท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต หรือปีที่เริ่มนิการเปิดสายการบินระหว่างภูเก็ต – สิงคโปร์ เป็นปัจจัยที่มีบทบาทสำคัญต่อการกำหนดจำนวนนักท่องเที่ยวสัญชาติฯ ที่เดินทางเข้าท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต

วิโชค อ้างมณี (2532) ศึกษาเรื่องอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศในประเทศไทย วัตถุประสงค์ในการศึกษา 1. ศึกษานโยบายการท่องเที่ยว ตลาดการท่องเที่ยว วัตถุประสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ 2. ศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทำต่ออุปสงค์การท่องเที่ยว โดยการอนุมานแนวคิดเชิงทฤษฎีด้วยตัวแปรเชิงปริมาณ (quantitative) และมีขอบเขตในการศึกษา โดยทำการศึกษาในกรณีนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ 6 สัญชาติ คือ สหรัฐอเมริกา สาธารณอาสาจกร ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย เยอรมันตะวันตก และฝรั่งเศส โดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิ ในช่วงปี พ.ศ. 2521-2531 และใช้เครื่องมือทางสถิติ คือ การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงช้อน (Multi regression analysis)

ผลการวิเคราะห์แบบจำลองอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศต่างๆ 6 ประเทศ

1. นักท่องเที่ยวสหรัฐอเมริกา

$$\ln N_1 = 7.0869 - 0.4301 \ln (P_1/Y_1) - 0.4791 \ln (H_1/Y_1)$$

$$(-0.9871) \quad (-3.1684)*$$

$$R^2 = 0.8027$$

$$F - \text{Statistic} = 24.05$$

$$D.W. = 1.3108$$

2. นักท่องเที่ยวสาธารณอาสาจกร

$$\ln N_2 = 3.1759 - 0.6765 \ln (P_2/Y_2) - 0.9686 \ln (H_2/Y_2)$$

$$(-2.8237)* \quad (-9.6362)*$$

$$R^2 = 0.9634$$

$$F - \text{Statistic} = 92.0774$$

$$D.W. = 2.7693$$

3. นักท่องเที่ยวญี่ปุ่น

$$\ln N_3 = -0172035.34 - 234362.74 \ln(P_3/Y_3) - 32703.524 \ln(H_3/Y_3)$$

(-5.4440)* (7.9449)*

$$+88108.362D_3$$

(8.7079)*

$$R^2 = 0.9424$$

$$F - \text{Statistic} = 40.0027$$

$$D.W. = 2.1316$$

4. นักท่องเที่ยวออสเตรเลีย

$$\ln N_4 = 8.0164 - 0.4430 \ln(P_4/Y_4) - 0.7413 \ln(H_4/Y_4)$$

(-1.0914)* (-3.6411)*

$$R^2 = 0.7749$$

$$F - \text{Statistic} = 12.0481$$

$$D.W. = 1.6632$$

5. นักท่องเที่ยวเยอรมันตะวันตก

$$\ln N_5 = 6.1134 - 0.6507 \ln(P_5/Y_5) - 0.4537 \ln(H_5/Y_5)$$

(-1.4889)* (-4.0518)*

$$R^2 = 0.8693$$

$$F - \text{Statistic} = 23.2713$$

$$D.W. = 1.4075$$

6. นักท่องเที่ยวต่างด้าว

$$\begin{aligned}
 \ln N_6 &= 4.4832 - 0.7603 \ln (P_6/Y_6) - 0.7053 \ln (H_6/Y_6) \\
 &\quad (-1.4889)^* \quad (-4.0518)^* \\
 &\quad -0.3569 D_6 \\
 &\quad (-2.6427)^* \\
 R^2 &= 0.8556 \\
 F - \text{Statistic} &= 11.8528 \\
 D.W. &= 0.8867
 \end{aligned}$$

แบบจำลองอุปสงค์การท่องเที่ยวในลักษณะค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศต่างๆ 6 ประเทศ

1. ค่าใช้จ่ายนักท่องเที่ยวสหรัฐอเมริกา

$$\begin{aligned}
 E_1 &= 6981.078 - 35652.019 (P_1/Y_1) - 3982707.1 (H_1/Y_1) \\
 &\quad (-1.8627) \quad (-5.3713)^* \\
 R^2 &= 0.9099 \\
 F - \text{Statistic} &= 35.3583 \\
 D.W. &= 2.1106
 \end{aligned}$$

2. ค่าใช้จ่ายนักท่องเที่ยวสาธารณรัฐอาหรับเอมิเรตส์

$$\begin{aligned}
 \ln E_2 &= -8.3224 - 2.5451 \ln (P_2/Y_2) - 1.4590 \ln (H_2/Y_2) \\
 &\quad (-4.1644)^* \quad (-5.6902)^* \\
 R^2 &= 0.9383 \\
 F - \text{Statistic} &= 53.2683 \\
 D.W. &= 2.1969
 \end{aligned}$$

3. ค่าใช้จ่ายนักท่องเที่ยวสูงปุ่น

$$\text{LnE}_3 = -8433.3137 - 399.6402 (\text{P}_3/\text{Y}_3) - 1370.9431 (\text{H}_3/\text{Y}_3)$$

$$(-0.1769) \quad (-1.4087)*$$

$$R^2 = 0.5389$$

$$F - \text{Statistic} = 4.0907$$

$$D.W. = 1.2691$$

4. ค่าใช้จ่ายนักท่องเที่ยวต่อสตรีเดียว

$$\text{LnE}_4 = -18792.988 - 2702.327 (\text{P}_4/\text{Y}_4) - 1878.950 (\text{H}_4/\text{Y}_4)$$

$$(-3.1090)* \quad (-4.3096)*$$

$$R^2 = 0.8859$$

$$F - \text{Statistic} = 27.1663$$

$$D.W. = 1.9799$$

5. ค่าใช้จ่ายนักท่องเที่ยวเยอรมันต่อวันต่อคน

$$\text{LnE}_5 = -12.1684 - 4.5871 \ln (\text{P}_5/\text{Y}_5) - 0.6422 \ln (\text{H}_5/\text{Y}_5)$$

$$(-5.93506)* \quad (-3.2426)*$$

$$R^2 = 0.9467$$

$$F - \text{Statistic} = 62.2214$$

$$D.W. = 2.6728$$

6. ค่าใช้จ่ายนักท่องเที่ยวฝรั่งเศส

$$\text{LnE}_6 = -2.8956 - 1.1291 \ln (\text{P}_6/\text{Y}_6) - 0.7319 \ln (\text{H}_6/\text{Y}_6)$$

$$(-2.0422) \quad (-3.5241)*$$

$$+ 1.2793 D_6$$

(11.0008)*

$$R^2 = 0.9701$$

$$F - \text{Statistic} = 64.8811$$

$$D.W. = 2.9404$$

โดยที่

- N_i = จำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศจำแนกตามถิ่นที่อยู่ (i) ที่เดินทางเข้ามาประเทศไทย
- Y_i = รายได้เฉลี่ยต่อหัวของประเทศไทยนักท่องเที่ยว (i) ที่เดินทางเข้ามาประเทศไทยมีหน่วยเป็นเงินสกุลของประเทศ (i)
- P_i = ราคาค่าโดยสารเครื่องบินของประเทศไทยนักท่องเที่ยว (i) มาบังประเทศไทยมีหน่วยเป็นเงินสกุลของประเทศ (i)
- P_i / Y_i = สัดส่วนเปรียบเทียบของราคาค่าโดยสารเครื่องบินกับรายได้เฉลี่ยต่อหัว
- H_i = ราคารองแรงเนลี่ยต่อห้องทั่วประเทศไทย ปรับด้วยอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างประเทศ มีหน่วยเป็นเงินสกุลของประเทศ (i)
- H_i / Y_i = สัดส่วนเปรียบเทียบระหว่างราคารองแรงเนลี่ยต่อห้องกับรายได้เฉลี่ยต่อหัว
- E_i = บัญค่าค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศไทยจำแนกตามถิ่นที่อยู่ (i) ที่มาใช้จ่ายเพื่อการท่องเที่ยว ในประเทศไทยมีหน่วยเป็นล้านบาท
- D_k = ตัวแปรหุ่น (dummy variable) ซึ่งแสดงเหตุการณ์พิเศษในอุปสงค์ การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ
- D_j = ตัวแปรหุ่น (dummy variable) ซึ่งแสดงเหตุการณ์พิเศษในอุปสงค์ การท่องเที่ยวของค่าใช้จ่ายนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ

ผลการวิเคราะห์แบบจำลองการห่องเที่ยวนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ พบว่า ปัจจัยผันแปรอิสระสัดส่วนเปรียบเทียบของราคาก่อโดยสารเครื่องบินกับรายได้เฉลี่ยต่อหัวของนักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวทั้ง 6 ประเทศ ด้านความยึดหยุ่นอุปสงค์การใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวเมื่อคำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงสัดส่วนเปรียบเทียบของราคาก่อโดยสารเครื่องบินกับรายได้เฉลี่ยต่อหัว พบว่า มีค่าความยึดหยุ่นสูงทั้ง 5 ประเทศ ยกเว้น ประเทศญี่ปุ่น

ส่วนปัจจัยผันแปรอิสระสัดส่วนเปรียบเทียบของราคาระยะเฉลี่ยต่อห้องกับรายได้เฉลี่ยต่อหัว มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกับจำนวนนักท่องเที่ยวจากทุกประเทศ ยกเว้นนักท่องเที่ยวญี่ปุ่น

ส่วนผลการศึกษา อุปสงค์การห่องเที่ยวในรูปค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศในประเทศไทย พบว่า ปัจจัยผันแปรอิสระ สัดส่วนเปรียบเทียบของราคาก่อโดยสารเครื่องบินกับรายได้เฉลี่ยต่อหัวของนักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวทั้ง 6 ประเทศ ด้านความยึดหยุ่นอุปสงค์การใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวเมื่อคำนึงถึงการเปลี่ยนแปลง สัดส่วนเปรียบเทียบของราคาก่อโดยสารเครื่องบินกับรายได้เฉลี่ยต่อหัวมีค่าความยึดหยุ่นสูงทั้ง 5 ประเทศ ยกเว้น ประเทศญี่ปุ่น

ส่วนปัจจัยผันแปรอิสระสัดส่วนเปรียบเทียบของราคาระยะเฉลี่ยต่อห้องกับรายได้เฉลี่ยต่อหัว มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกับค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว ทั้ง 6 ประเทศ ด้านความยึดหยุ่นอุปสงค์การใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว เมื่อคำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงสัดส่วนเปรียบเทียบของราคาระยะเฉลี่ยต่อห้องกับรายได้เฉลี่ยต่อหัว พบว่า การใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวสหราชอาณาจักร และอสเตรเลีย มีค่าความยึดหยุ่นสูงกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับนักท่องเที่ยวญี่ปุ่น เยอรมันตะวันตก และฝรั่งเศส

จะเห็นได้ว่าสัดส่วนของราคาระยะเฉลี่ยต่อห้องกับรายได้เฉลี่ยต่อหัว ส่งผลกระทบต่อจำนวนนักท่องเที่ยวให้เปลี่ยนแปลงไปน้อยกว่า การใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ วัดอุปะสังค์ในการศึกษา เพื่อประเมินผลกระทบทางเศรษฐกิจ ของวิกฤตการณ์อ่าวเปอร์เซียต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวและธุรกิจการท่องเที่ยวของประเทศไทย รวมทั้งผลกระทบต่อคุณภาพชีราระเงิน และคุณภาพท่องเที่ยวของประเทศไทยตลอดจนการปรับตัวของหน่วยงานภาครัฐบาลและเอกชนด้านการท่องเที่ยวเมื่อเกิดวิกฤตการณ์อ่าวเปอร์เซียและภัยหลังสังคมยุติลิ่ง

ผลของการวิเคราะห์ แสดงให้เห็นว่า หลังการเกิดวิกฤตอ่าวเปอร์เซีย นักท่องเที่ยวยกเลิกแผนการเดินทางเป็นจำนวนมาก ทำให้อัตราการเข้าพักของโรงแรมในกรุงเทพฯ ลดลงทำให้โรงแรมชั้นนำในกรุงเทพประสนปัญหารายได้ลดลงโรงแรมหลาย ๆ แห่งต้องปรับราคาห้องพักลดลงและใช้นโยบายทางการตลาดในการจัดรายการพิเศษต่าง ๆ เพื่อเป็นการหาลูกค้าเข้าพัก และพยายามลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นลง

ส่วนธุรกิจการบินของบริษัทการบินไทย จำกัด ประสบปัญหานี้ด้านต้นทุนการดำเนินงานเนื่องจาก ราคาน้ำมันที่เพิ่มขึ้น รายได้ของบริษัทดัง บริษัทดังน้ำมาร์คต์ ต่าง ๆ มาใช้เพื่อเป็นการเพิ่มรายได้และลดการใช้จ่าย เช่น การปรับราคาค่าโดยสารเพิ่มขึ้น การลดเส้นทางบินหรือเที่ยวบิน ยกเลิกเที่ยวบินโดยสารบางเที่ยวบิน

ผลของการพยากรณ์ โดยวิธี “Decomposition Method” แสดงให้เห็นถึงรายได้จากการท่องเที่ยวลดลง อุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยสูญเสียรายได้ประมาณ 10,803 ล้านบาท ส่งผลให้คุณภาพชีราระเงินของประเทศไทยเกินคุณลดลง

แนวรัตน์ พลายน้อย และคณะ (2538) ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการท่องเที่ยวภายในประเทศไทยของนักท่องเที่ยวชาวไทยปี 2538 วัดอุปะสังค์ในการศึกษาเพื่อประมาณจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศไทย ในรอบปี 2537 และเพื่อศึกษาพฤติกรรมในการท่องเที่ยวและความต้องการท่องเที่ยวในอนาคตของนักท่องเที่ยวไทย ตลอดจนติดตามผลการใช้สื่อที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยพัฒนาขึ้นใช้ในกิจกรรมการตลาดท่องเที่ยวภายในประเทศไทย โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างสัมภาษณ์ชาวไทยที่มีอายุตั้งแต่ 15 ขึ้นไป ในระหว่างเดือน มกราคม-ธันวาคม 2537 จำนวนทั้งสิ้น 3,706 ตัวอย่าง โดยใช้แบบสอบถามสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัด 13 จังหวัด

ได้แก่ กรุงเทพมหานคร เชียงใหม่ แพร่ นครสวรรค์ ชลบุรี อ่างทอง ราชบุรี ขอนแก่น บุรีรัมย์ หนองคาย สงขลา ตรัง ศรีราษฎร์ธานี

ผลของการศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวภายในประเทศของนักท่องเที่ยวชาวไทย ปี 2537 สรุปได้ดังนี้

วัตถุประสงค์หลักของนักท่องเที่ยวชาวไทย คือ การพักผ่อน เยี่ยมชม และ ปฏิบัติกรรมทางศาสนา และสิ่งจูงใจในการท่องเที่ยว พบว่า เป็นผลผลอยได้จากการ ทำกิจกรรมอื่นๆ และอาศัยช่วงเวลาที่มีท่องเที่ยวไปด้วย เดือนที่มีการท่องเที่ยวสูงที่สุด คือ เดือนเมษายน รองลงมาคือเดือน มกราคม พฤษภาคม ตุลาคม และพฤษภาคม ตามลำดับ ช่วงท่องเที่ยวดังกล่าวเป็นช่วงปิดเทอมหรือเทศกาล

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เดินทางมาด้วยตนเอง โดยใช้พาหนะหลักคือ รถยนต์ส่วนบุคคล นักท่องเที่ยวจะพักที่บ้านญาติหรือบ้านเพื่อน แต่ในอนาคตนักท่องเที่ยวมีแนวโน้มที่จะพักในโรงแรมหรือสถานที่พักที่ประกอบการเชิงธุรกิจอื่นๆ และรับประทานอาหารในแหล่งที่จัดทำในรูปปัตรกิจมากขึ้น

จำนวนวันท่องเที่ยวทั้งปีเฉลี่ย 7.5 วัน และค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวประมาณคนละ 722 บาทต่อวัน ปัญหาที่พบจากการท่องเที่ยว ได้แก่ ปัญหาในด้านคุณภาพของแหล่งท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวก ความสะอาด ความปลอดภัย การเข้าชม ความไม่สะดวกในเรื่องต่างๆ เช่น เรื่องที่พักและความแออัดของนักท่องเที่ยวที่มากเกินไปในบางช่วงเวลา

ผลการศึกษาความต้องการท่องเที่ยวของชาวไทยในอนาคต และสื่อสารการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวชาวไทยต้องการให้มี การปรับปรุงสภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยว ความปลอดภัยในการท่องเที่ยว การเดินทางที่สะดวก ความสะอาด ความเป็นระเบียบเรียบร้อย การปรับปรุงคุณภาพของแหล่งบริการ ตามลำดับ

ผลการศึกษาด้านข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวต้องการในอนาคต พบว่า นักท่องเที่ยวกลุ่มที่มีรายได้ประจำและกลุ่มที่มีการศึกษาระดับสูง จะต้องการข้อมูลการท่องเที่ยวมากกว่ากลุ่มอื่น โดยเฉพาะข้อมูลด้านการท่องเที่ยว เส้นทาง และระยะทาง

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2539) การวิจัยเรื่อง โครงการศึกษาลักษณะการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศไทยของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศปี 2539 ได้จัดทำโครงการศึกษาลักษณะการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศไทยของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศปี 2539 ได้จัดทำ ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างสัมภាយณ์ นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ ในระหว่างเดือน กรกฎาคม-ธันวาคม 2539 จำนวนทั้งสิ้น 8,000 ตัวอย่าง โดยใช้แบบสอบถามสัมภាយณ์นักท่องเที่ยว ณ บริเวณผู้โดยสารขาออก ท่าอากาศยานกรุงเทพฯ ภูเก็ต หาดใหญ่ และเชียงใหม่ สำหรับนักท่องเที่ยวที่เดินทางกลับโดยทางอากาศ และสัมภាយณ์นักท่องเที่ยว ณ จุดตรวจค่านชายแดนของกองตรวจคนเข้าเมือง อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา และจังหวัดหนองคาย สำหรับนักท่องเที่ยวที่เดินทางกลับทางบก ทั้งนี้ โดยใช้แบบสอบถาม ซึ่งจัดพิมพ์เป็นภาษาต่างประเทศ 6 ภาษา ได้แก่ อังกฤษ ฝรั่งเศส เยอรมัน ญี่ปุ่น เกาหลี และจีน

ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

นักท่องเที่ยวจากกลุ่มเอเชียตะวันออกเดินทางมาประเทศไทยมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ประเทศไทยในกลุ่มยุโรป อเมริกา เอเชียใต้ ตามลำดับ โดยที่ตลาดหลักของการท่องเที่ยว 10 อันดับแรก ได้แก่ นักท่องเที่ยวจากประเทศไทยมาเลเซีย ญี่ปุ่น เกาหลี จีน ไต้หวัน สิงคโปร์ ช่องกง เยอรมัน อเมริกา และสาธารณรัฐจีน ตามลำดับ

นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่เดินทางมาประเทศไทยส่วนใหญ่ เดินทางมาด้วยตนเอง และวัตถุประสงค์หลักของนักท่องเที่ยวมาเพื่อพักผ่อน แหล่งข้อมูลข่าวสารที่นักท่องเที่ยวได้รับส่วนใหญ่ได้จาก หนังสือนำเสนอเที่ยว และบริษัทนำเที่ยว และนักท่องเที่ยวจะพักในประเทศไทยนานเฉลี่ยประมาณ 8.2 วัน โดยที่นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาด้วยตนเองจะพักในแต่ละแหล่งท่องเที่ยวเฉลี่ยประมาณ 5.7 วัน และ นักท่องเที่ยวที่เดินทางมากับบรรทัตน้ำเที่ยวจะพักในแต่ละแหล่งท่องเที่ยวเฉลี่ยประมาณ 3.8 วัน

แหล่งท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศเดินทางมาเที่ยวมากที่สุด ได้แก่ กรุงเทพฯ รองมาได้แก่ พัทยา เชียงใหม่ ภูเก็ต สมุย อุบลราชธานี เชียงราย หาดใหญ่ เกาฬสินธุ์ กาญจนบุรี และอื่นๆตามลำดับ

ค่าใช้จ่ายที่นักท่องเที่ยวใช้ในแต่ละแหล่งท่องเที่ยวโดยเฉลี่ยประมาณ 3,310.68 บาท ต่อคนต่อวัน โดยนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในกรุงเทพฯ จะใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันมากที่สุด และภาคใต้ นักท่องเที่ยวจะใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันน้อยที่สุด

กิจกรรมและสิ่งประทับใจของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ พบร่วมนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาประเทศไทยในรอบ ปี 2539 กิจกรรมที่นักท่องเที่ยวทำมากเป็นอันดับหนึ่ง คือ ซื้อของ รองลงมาได้แก่ เที่ยวสถานที่ทางประวัติศาสตร์ ชุมชนธรรมชาติ ท่องถิ่น เที่ยวกางคีน เที่ยวชายหาด เป็นต้น

ปัญหาหรืออุปสรรคของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ โดยปัญหาของนักท่องเที่ยวที่พำนักอยู่ในกรุงเทพฯ คือ ปัญหาน้ำร้อน และปัญหาด้านมลภาวะ ส่วนปัญหาของนักท่องเที่ยวที่พำนักอยู่ในต่างจังหวัด พบร่วม มีปัญหาในการเดินทางท่องเที่ยว ไปยังแหล่งท่องเที่ยวภายในจังหวัด แต่เป็นปัญหาที่ไม่รุนแรงมากนัก

ลงข้อ รู้ปิติวิริยะ (2541) ศึกษาเรื่องอุปสงค์ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ วัตถุประสงค์ในการศึกษาเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบ ต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวของคนไทยที่เดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ และมีขอบเขตในการศึกษาโดยทำการศึกษาจังหวัดต่าง ๆ ที่นักท่องเที่ยวชาวไทยนิยมเดินทางไปท่องเที่ยว ได้แก่ เชียงใหม่ เชียงราย พิษณุโลก กาญจนบุรี เพชรบูรี ประจวบคีรีขันธ์ ขอนแก่น นครราชสีมา ชลบุรี สงขลา ภูเก็ต และกรุงเทพมหานคร

ผลของการวิเคราะห์ ปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ

1. นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางท่องเที่ยวจังหวัดกรุงเทพมหานคร

NTOUR 1 = - 78026106 – 1946.3258 YT – 12957.866 ET1

(-4.923) *** (-3.975) ***

+1473011.6CPI1 + 763.63 NR1 + 0.0171 BUDGET

(4.145) *** (3.476) *** (80258) ***

R2 = 0.9357 F = 14.565 D.W. = 2.5363

2. นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางท่องเที่ยวจังหวัดชลบุรี(พัทยา)

$$\begin{aligned}
 \text{NTOUR 2} = & 427419.82 - 67.4682 \text{ YT} + 22675.019 \text{ CPI2} + 0.3209 \text{ NT2} \\
 & (-3.4999) *** \quad (1.4645) * \quad (1.8383) ** \\
 & + 0.0013 \text{ BUDGET} - 121949.19 \text{ DUMMY} \\
 & (4.1011) *** \quad (-1.0413) ***
 \end{aligned}$$

$$\text{R2} = 0.9149 \quad \text{F} = 10.7449 \quad \text{D.W.} = 2.4505$$

3. นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่

$$\begin{aligned}
 \text{NTOUR 3} = & 6088516.4 + 99.0810 \text{ YT} - 1309.3223 \text{ ET3} \\
 & (2.3184) ** \quad (-2.2674) ** \\
 & - 72413.116 \text{ CPI3} + 0.1536 \text{ NT3} \\
 & (-1.5892) * \quad (2.2004) **
 \end{aligned}$$

$$\text{R2} = 0.6892 \quad \text{F} = 3.3270 \quad \text{D.W.} = 2.1667$$

4. นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางท่องเที่ยวจังหวัดเชียงราย

$$\begin{aligned}
 \text{NTOUR 4} = & 62057.974 + 8.9331 \text{ YT} - 39.9150 \text{ ET4} + 0.0791 \text{ NT4} \\
 & (4.83) *** \quad (-1.62) * \quad (0.41) \\
 & + 50177.583 \text{ DUMMY} \\
 & (2.33) **
 \end{aligned}$$

$$\text{R2} = 0.9869 \quad \text{F} = 112.7592 \quad \text{D.W.} = 1.7616$$

5. นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางท่องเที่ยวจังหวัดพิษณุโลก

$$\text{NTOUR 5} = 3144919.9 + 31.8227 \text{ YT} - 42140.661 \text{ CPI5}$$

(3.216) *** (-3.132) ***

$$+ 543.1901\text{NR5} + 0.0002 \text{ BUDGET} - 193226 \text{ DUMMY}$$

(3.729) *** (1.209) (-2.969) ***

$$R^2 = 9832 \quad F = 58.4468 \quad D.W. = 2.282$$

6. นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางท่องเที่ยวจังหวัดนครราชสีมา

$$\text{NTOUR 6} = 14889747 + 342.3466 \text{ YT} - 8615.3336 \text{ ET6}$$

(3.2975) *** (-2.5486) **

$$+ 201883.25 \text{ CPI6} - 0.3169 \text{ HT6}$$

(-2.1654) ** (-1.2742)

$$R^2 = 0.7574 \quad F = 4.6841 \quad D.W. = 3.2689$$

7. นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางท่องเที่ยวจังหวัดอุบลราชธานี

$$\text{NTOUR 7} = 865555.9 + 202.9826 \text{ ET7} - 7442.2464 \text{ CPI7} + 0.3898 \text{ NT}$$

(1.0477) (-1.5937) * (1.2378)

$$+ 0.0003 \text{ BUDGET} - 60608.812 \text{ DUMMY}$$

(2.907) *** (-1.4725) *

$$R^2 = 0.9528 \quad F = 20.1863 \quad D.W. = 2.1478$$

8.นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางท่องเที่ยวจังหวัดกาญจนบุรี

$$\text{NTOUR 8} = 11605401 + 129.2102 \text{ YT8} - 1783.9799 \text{ ET8}$$

(1.8611) ** (-1.2152)

$$- 157025.72 \text{ CPI8} + 0.3410 \text{ NT} + 654.5368 \text{ NR8}$$

(-2.3947) ** (1.244) (2.6834) *

$$R^2 = 0.9114 \quad F = 10.2864 \quad D.W. = 2.1788$$

9.นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี

$$\text{NTOUR 9} = -110400.74 + 39.0118 \text{ YT} - 1117.6651 \text{ ET9}$$

(3.3478) *** (-1.0753)

$$+ 621801.40 \text{ DUMMY}$$

(2.1161) ***

$$R^2 = 0.7949 \quad F = 9.0448 \quad D.W. = 1.8551$$

10.นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางท่องเที่ยวจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

$$\text{NTOUR 10} = -66224.251 - 272.8347 \text{ ET10} + 271.0359 \text{ NR10}$$

(-1.0573) (4.3424) ***

$$+ 228642.06 \text{ DUMMY}$$

(2.2231) **

$$R^2 = 0.9156 \quad F = 16.2652 \quad D.W. = 1.9544$$

11. นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางท่องเที่ยวจังหวัดสงขลา (หาดใหญ่)

$$\begin{aligned}
 \text{NTOUR 11} = & 626630.55 - 830.07427 \text{ ET11} + 271.0359 \text{ CPI11} \\
 & (-5.1636) *** \quad (-1.1872) \\
 & + 511.51904 \text{ NR11} + 0.00074 \text{ BUDGET} - 0.86604 \text{ AR (1)} \\
 & (4.3659) *** \quad (4.4527) *** \quad (-4.2846) ***
 \end{aligned}$$

$$R^2 = 0.9542 \quad F = 10.4248 \quad D.W. = 3.1458$$

12. นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต

$$\begin{aligned}
 \text{NTOUR 12} = & 527996 + 628.40 \text{ ET12} - 4200.3572 \text{ CPI12} \\
 & (3.1923) *** \quad (-0.8394) \\
 & - 0.6833 \text{ NT12} \\
 & (-3.6804) ***
 \end{aligned}$$

$$R^2 = 0.9055 \quad F = 22.3648 \quad D.W. = 2.5568$$

โดยกำหนดให้

- NTOUR = จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ
- YT = รายได้ที่แท้จริงต่อหัวของนักท่องเที่ยวชาวไทย
- ET = ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย
- NTt-1 = จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศในปีที่ผ่านมา
- CPI = ดัชนีราคาผู้บริโภคภายในประเทศ
- NR = จำนวนห้องพัก
- BUDGET = งบประมาณของรัฐบาลในการส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยว
- DUMMY = ตัวแปรทุน

- D = 0 เป็นปีที่รัฐบาลไม่มีการณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยว
 D = 1 เป็นปีที่รัฐบาลมีการณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยว

ผลของการวิเคราะห์ พบว่า รายได้ที่แท้จริงเฉลี่ยต่อหัว มีนัยสำคัญในการกำหนดจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย พิษณุโลก นครราชสีมา สงขลา ด้วยน้ำใจและมนต์เสน่ห์ ที่ดึงดูดผู้คนให้เดินทางมาเยือน แต่ในจังหวัดเชียงใหม่ พิษณุโลก นครราชสีมา อุบลราชธานี กาญจนบุรี และจำนวนนักท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ พิษณุโลก นครราชสีมา อุบลราชธานี เพชรบุรี สงขลา ส่วนตัวแปรผุ่งที่เสริมถึงปีที่มีการณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยว มีนัยสำคัญในการกำหนดจำนวนนักท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ ประจำบคริปันธ์

สำหรับจำนวนห้องพัก มีนัยสำคัญในการกำหนด จำนวนนักท่องเที่ยวในจังหวัดกรุงเทพฯ พิษณุโลก กาญจนบุรี ประจำบคริปันธ์ และสงขลา งบประมาณของรัฐบาลในการส่งเสริมการท่องเที่ยว มีนัยสำคัญต่อการกำหนดจำนวนนักท่องเที่ยวในจังหวัดกรุงเทพฯ ชลบุรี อุบลราชธานี เพชรบุรี สงขลา ส่วนตัวแปรผุ่งที่เสริมถึงปีที่มีการณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยว มีนัยสำคัญในการกำหนดนักท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงราย และประจำบคริปันธ์

ศิรินาถ นุชัยเหล็ก (2541) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวต่างชาติในจังหวัดเชียงใหม่และภูเก็ต วัตถุประสงค์ในการศึกษาเพื่อพิจารณาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวต่างชาติในการเดินทางมาเยือนจังหวัดเชียงใหม่ และจังหวัดภูเก็ตจนเป็นสถานที่ท่องเที่ยวต่างชาติในจังหวัดภูเก็ต เพิ่มในอัตราที่มากกว่าจังหวัดเชียงใหม่

ผลของการวิเคราะห์ในส่วนแรก พบว่า จังหวัดเชียงใหม่และภูเก็ต แตกต่างกันทึ้งภูมิลำเนาทัศนคติ รสนิยมและความต้องการท่องเที่ยว ปัจจัยบาง คือ สภาพภูมิทัศน์ของท้องถิ่นนั้นและสาธารณูปโภคที่เพียงพอ สร้างปัจจัยที่แตกต่างกัน พบว่า จังหวัดเชียงใหม่ มีปัญหาที่เป็นอุปสรรคมากที่สุดคือ ปัญหาราชการติดขัด สร้างจังหวัดภูเก็ต เป็นปัญหาค่าครองชีพสูงและการเอารัดเอาเปรียบนักท่องเที่ยว

ผลการวิเคราะห์ในส่วนที่สอง เป็นการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวต่างชาติทั้งทางด้านบวกและด้านลบกับภูมิลำเนา ในจังหวัดเชียงใหม่ ปัจจัยทางด้านบวกในด้านวัฒนธรรมและประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์ ท้องถิ่น และการซื้อสินค้าและของที่ระลึก ส่วนปัจจัยทางด้านลบในด้านปัญหาอาชญากรรม และปัญหาขาดการประชาสัมพันธ์ที่เพียงพอ มีความสัมพันธ์กับภูมิลำเนาของนักท่องเที่ยวต่างชาติ ส่วนในจังหวัดภูเก็ต ปัจจัยด้านบวกในด้านภูมิอากาศที่ดี ความเป็นมิตรและอบอุ่น ลึกลับลึกล้ำที่ดี และการอาบแดด ปัจจัยทางด้านลบในด้านปัญหาอาชญากรรม และปัญหาขาดการประชาสัมพันธ์ที่เพียงพอ มีความสัมพันธ์กับภูมิลำเนาของนักท่องเที่ยวต่างชาติ

สุชาดา นิมิหริรัญวงศ์ (2544) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการท่องเที่ยวภายในประเทศของผู้สูงอายุ วัตถุประสงค์ในการศึกษาเพื่อศึกษาความต้องการท่องเที่ยวภายในประเทศของผู้สูงอายุจำแนกตามแหล่งท่องเที่ยวและศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการท่องเที่ยวภายในประเทศของผู้สูงอายุ

ผลของการศึกษา พบว่า ผู้สูงอายุมีความต้องการท่องเที่ยวภายในประเทศในระดับปานกลาง โดยมีความต้องการท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวมากที่สุด มีความต้องการท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ โบราณสถาน โบราณวัตถุ ศาสนสถาน ในระดับปานกลาง และมีความต้องการท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และกิจกรรมในระดับน้อย

ส่วนการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการท่องเที่ยวภายในประเทศของผู้สูงอายุ แสดงให้เห็นว่า เพศ สถานภาพสมรส ลักษณะครอบครัว ระดับการศึกษา ภาวะสุขภาพ รายได้ การประกอบอาชีพหลังเกษียณอายุ ตำแหน่งครั้งสุดท้ายก่อนเกษียณอายุ การให้คุณค่าต่อการท่องเที่ยว การสนับสนุนของครอบครัว การรับรู้ข่าวสาร การท่องเที่ยว และประสบการณ์การท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์กับความต้องการท่องเที่ยวภายในประเทศของผู้สูงอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บทที่ 3

สภาพพื้นฐานและการท่องเที่ยว ในจังหวัดกระนี่

ในบทนี้จะได้กล่าวถึงสภาพทั่วไปของจังหวัดกระนี่ ได้แก่ ประวัติศาสตร์จังหวัดกระนี่ สภาพภูมิศาสตร์ อาณาเขตของจังหวัดกระนี่ ฯลฯ และอุปทานทางการท่องเที่ยว ได้แก่ ทรัพยากรทางการท่องเที่ยว การคมนาคม สถานที่พักแรม และสิ่งอำนวยความสะดวก สะดวกอื่น ๆ รวมถึงอุปสงค์ทางการท่องเที่ยว ได้แก่ แหล่งที่มาของนักท่องเที่ยว การเดินทางไปจังหวัดกระนี่ การพักแรมในจังหวัดกระนี่ ฯลฯ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

สภาพทั่วไปจังหวัดกระนี่

จังหวัดกระนี่ เป็นจังหวัดที่ตั้งอยู่ทางภาคใต้ของประเทศไทยโดยมีระยะห่างจากกรุงเทพฯ ตามเส้นทางถนนสาย 4 (เพชรเกษม) ประมาณ 814 กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทางจากกรุงเทพฯ ประมาณ 11 ชั่วโมง โดยทางรถยนต์ หรือประมาณ 1 ชั่วโมง 15 นาที สำหรับการเดินทางโดยเครื่องบิน จังหวัดกระนี่ ประกอบด้วย ภูเขา ที่คอน ที่ราน และหมู่เกาะน้อยใหญ่กว่า 130 เกาะ มีความสมบูรณ์และมีความงามของธรรมชาติทั้งทางด้านทะเล ชายหาด ป่าไม้ ภูเขา และน้ำตก และจังหวัดกระนี่ยังมีทรัพยากรามากมายโดยเฉพาะถ่านหิน หรือลิกไนท์ แทนเรียกว่าเป็นเมืองที่มีถ่านหินมากที่สุดในประเทศไทย

1. ขนาดและที่ตั้ง

จังหวัดกระนี่ ตั้งอยู่ทางด้านฝั่งทะเลตะวันตกของภาคใต้ ติดกับทะเลอันดามันอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ไปตามทางหลวงแผ่นดินประมาณ 814 กิโลเมตร มีพื้นที่ทั้งหมด 4,708.512 ตารางกิโลเมตรหรือประมาณ 2,942,820 ไร่ แยกพื้นที่เป็นรายอำเภอได้ดังนี้

อำเภอเมืองกระบี่ มีพื้นที่	648,552	ตารางกิโลเมตร
อำเภอเหนือคลอง มีพื้นที่	632,000	ตารางกิโลเมตร
อำเภอเขานม มีพื้นที่	788,522	ตารางกิโลเมตร
อำเภอเกาะลันตา มีพื้นที่	339,843	ตารางกิโลเมตร
อำเภอคลองท่อม มีพื้นที่	1,042,531	ตารางกิโลเมตร
อำเภอลำทับ มีพื้นที่	320,708	ตารางกิโลเมตร
อำเภออ่าวลึก มีพื้นที่	772,989	ตารางกิโลเมตร
อำเภอปลายพระยา มีพื้นที่	433,367	ตารางกิโลเมตร

2. อาณาเขต

ทิศเหนือ	จดจังหวัดพังงาและจังหวัดสุราษฎร์ธานี ทางด้านอำเภอปลายพระยา และอำเภอเขานม
ทิศใต้	จดจังหวัดตรังและทะเลอันดามัน ทางด้านอำเภอเกาะลันตา อำเภอเมืองกระบี่ และอำเภอเหนือคลอง
ทิศตะวันออก	จดจังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดตรัง ทางด้านอำเภอเขานม อำเภอคลองท่อม และอำเภอลำทับ
ทิศตะวันตก	จดจังหวัดพังงาและทะเลอันดามัน ทางด้านอำเภออ่าวลึก และอำเภอเมืองกระบี่

3. สภาพภูมิอากาศ

จังหวัดกระบี่ ได้รับอิทธิพลจากลมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ จึงทำให้มีเพียง 2 ฤดูเท่านั้น คือฤดูร้อน ที่เริ่มตั้งแต่เดือนกรกฎาคมถึงเมษายน และฤดูฝน เริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ถึงธันวาคม โดยมีอุณหภูมิทั้งปี อยู่ระหว่าง 16.9 ถึง 37.3 องศาเซลเซียส น้ำฝนเฉลี่ยตลอดประมาณ 2,568.5 มิลลิเมตร

4. การปักครอง

จังหวัดกระบี แบ่งเขตการปักครอง เป็น 8 อำเภอ 51 ตำบล 377 หมู่บ้าน 1 องค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 เทศบาลเมือง 9 เทศบาลตำบล และ 51 องค์การบริหารส่วนตำบล

5. ภาษา

ภาษาที่ใช้โดยทั่วไปมีสองภาษาคือ ภาษาไทยกลาง ซึ่งใช้เป็นภาษาราชการ และภาษาท้องถิ่น ซึ่งเป็นภาษาปักษ์ใต้

ประวัติความเป็นมา

จังหวัดกระบี ตั้งขึ้นในปลายรัชกาลที่ 5 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ในอดีตเป็นเพียงแขวงหนึ่งอยู่ในอำนาจการปักครองและบังคับบัญชาของเมืองนครศรีธรรมราช เรียกว่า แขวงเมืองปากสัย พระยาผู้ครองเมืองนครศรีธรรมราช ให้ปลัดมาตั้งค่ายทำพานี้ดังข้อความของท้องที่ตำบลปากสัยและได้มีรายจูราจากเมืองนครศรีธรรมราช อพยพมาตั้งหลักแหล่งทำมาหากินเพิ่มมากขึ้น พระปลัดได้ยกตำบลปากสัยขึ้นเป็น แขวงเมืองปากสัย ขึ้นต่อเมืองนครศรีธรรมราช ประมาณปี พ.ศ.2415 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ยกฐานะขึ้นเป็นเมืองปากสัย และทรงพระราชนາમว่า เมืองกระบีเมื่อได้ประกาศตั้งขึ้นเป็นเมืองแล้วโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งที่ทำการอยู่ที่ตำบลกระบีใหญ่ (บ้านตลาดเก่า) ในท้องที่อำเภอเมืองกระบีปัจจุบัน มีหลวงเทพเสนาเป็นเจ้าเมืองกระบีคนแรก ต่อมามาในปี พ.ศ.2418 ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้แยกเมืองกระบีออกจาก การปักครองของเมืองนครศรีธรรมราช เป็นเมืองจัดตั้วขึ้นตรงต่อกรุงเทพฯ และในปี 2443 สมัยพระยาธนญชุนประดิษฐ์ (คอซิมบี ณ ระนอง) เป็นสมุหเทศบาลณฑลภูเก็ต ได้พิจารณาเห็นว่า ศาลากลางจังหวัดที่บ้านตลาดเก่า่นั้น ไม่สะดวกต่อการคมนาคม เพราะสมัยนั้นต้องอาศัยเรือเป็นพาหนะ จึงได้ข้ายกที่ตั้งเมืองไปอยู่ตำบลปากน้ำ ซึ่งอยู่ใกล้ปากอ่าวเป็นร่องน้ำลึกเรือใหญ่สามารถเข้าเทียบท่าได้สะดวก ทำให้เป็นที่ตั้งศาลากลางจังหวัดจนถึงปัจจุบันนี้

ความหมายของคำว่า กระบี่ มีต้นน้ำเด่าสืบต่อกันมาว่า ชาวบ้านได้บุคพนนิด ตามโนราณให้ญี่เล่นหนึ่ง นำนามอบให้กับเจ้าเมืองกระบี่ และต่อมาไม่นานก็บุคพนนิด ตามโนราณเล็กอีกเล่นหนึ่ง รู้ปร่างคล้ายกับมีดตามโนราณเล่นให้ญี่ จึงนำนามอบให้กับเจ้าเมืองกระบี่ เช่นกัน เจ้าเมืองกระบี่เห็นว่าเป็นตามโนราณสมควรเก็บไว้เป็นตามคู่บ้านคู่เมือง เพื่อเป็นศิริมงคล แต่ขณะนั้นยังสร้างเมืองไม่เสร็จจึงได้นำตามไปเก็บไว้ในถ้ำเขาขนาดน้ำหน้าเมืองโดยวางไว้กัน ซึ่งลักษณะการวางทำให้เป็นสัญลักษณ์ของตราประจำเมือง คือ ตามไว้ทับอยู่บนภูเขาขนาดน้ำ และบ้านที่บุคพนตามให้ญี่ได้ตั้งชื่อว่า บ้านกระบี่ให้ญี่ บ้านที่บุคพนตามเล็กได้ตั้งชื่อ บ้านกระบี่น้อย แต่มีอีกต้นนานหนึ่ง สันนิษฐานว่าคำว่า กระบี่ อาจเรียกชื่อตามพันธุ์ไม้ชนิด หนึ่งที่มีมากในท้องถิ่น คือต้นหลุมพี เรียกชื่อว่า บ้านหลุมพี มีชามลายและชาจีนที่เข้ามาค้าขายได้เรียกเพียงเป็น กะ-ลู-บี หรือ คอลูบี ต่อมาได้ปรับเป็นสำเนียงไทยว่า "กระบี่"

โครงสร้างพื้นฐาน

1. การไฟฟ้าจังหวัดกระบี่

ได้รับกระแสไฟฟ้าจากการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย เขต 3 ซึ่งมีโรงผลิตไฟฟ้าอยู่ที่ตำบลคลองขนาด อำเภอเหนือคลองจังหวัดกระบี่ ในขณะนี้ประชาชนมีไฟฟ้าใช้ทุกตำบล หมู่บ้านแล้ว เพียงแต่ยังมีตึกกำกังอยู่บ้าง จำนวน 6,053 ครัวเรือน การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคมีแผนงานขยายเขตไฟฟ้าให้ครบถ้วนเรื่องตามโครงการขยายเขตไฟฟ้าให้ประชาชนในชนบท ระยะที่ 2 ซึ่งจะดำเนินการระหว่างปี 2543 - 2548

2. การประปาจังหวัดกระบี่

มีแหล่งผลิตน้ำประปา 4 แห่ง คือ

คลองกระบี่ใหญ่ ใช้ในเขตจำหน่ายน้ำในเขตเทศบาลเมืองกระบี่และนอกเขตเทศบาลบางส่วน

คลองชลประทานปกาสัย ใช้ในเขตจำหน่ายน้ำ หน่วยบริการเหนือคลอง อำเภอเหนือคลอง

อ่างเก็บน้ำห้วยน้ำเขียว ใช้ในเขตจำหน่ายน้ำ หน่วยบริการต่ำคลองท่อม
ใต้ และต่ำคลองพน อำเภอคลองท่อม

เขื่อนห้วยเนียงและเขื่อนคลองแห้ง ใช้ในเขตจำหน่ายน้ำ หน่วยบริการเขา
พนม อำเภอเขานพนม

การผลิตน้ำประปา ในปี 2542 มีกำลังการผลิต 425 ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง
น้ำที่ผลิตได้ 5,272,424 ลูกบาศก์เมตร ปริมาณน้ำที่จำหน่ายแก่ผู้ใช้ 3,064,744 ลูกบาศก์
เมตร ปริมาณน้ำที่จ่ายเพื่อสาธารณูปโภคและรั่วไหล 1,789,510 ลูกบาศก์เมตร
ปริมาณน้ำที่ใช้ในระบบการผลิตนี้ 418,160 ลูกบาศก์เมตรต่อเดือน และมีปริมาณผู้ใช้น้ำ
9,310 ราย

3. การโทรคมนาคมและการสื่อสาร

จำนวนที่ทำการไปรษณีย์ของจังหวัดระบี มี 7 แห่ง ใน 8 อำเภอ ยกเว้น
อำเภอลำทับ ทั้งนี้ไม่รวมที่ทำการไปรษณีย์ที่อนุญาตออกชน และอื่น ๆ สำหรับการ
ให้บริการโทรศัพท์มือถือฯของการสื่อสารแห่งประเทศไทย จังหวัดระบีมีการ
บริการโทรศัพท์ภายในจังหวัดจำนวน 17,560 เลขหมาย มีผู้ใช้งานจำนวน 12,719 เลขหมาย
นอกจากนี้ยังมีโทรศัพท์ระหว่างประเทศ โทรศัพท์เคลื่อนไหว ให้ใช้เชิงบุคคลความถี่สูง
มากโดยเฉพาะ วี เอส เอฟ และวิทยุคมนาคมเฉพาะกิจ

อุปทานทางการท่องเที่ยว

อุปทานทางการท่องเที่ยว ได้แก่ ปัจจัยต่าง ๆ ที่ให้บริการองรับและสนองความ
ต้องการของนักท่องเที่ยวที่เดินทางไปประจำ แบ่งได้เป็น ทรัพยากรทางธรรมชาติ
สถานที่ท่องเที่ยว การคมนาคม สถานที่พักแรม ร้านอาหารและภัตตาคาร และธุรกิจนำ
เที่ยวภายในจังหวัด

1. ทรัพยากรやりการทางธรรมชาติของจังหวัดกระบี

จังหวัดกระบีเป็นจังหวัดที่มีทรัพยากรธรรมชาติค่อนข้างสมบูรณ์มากจังหวัดหนึ่ง ของภาคใต้ แยกประเภทได้ดังนี้

1.1 ป่าไม้ เดิมมีพื้นที่ป่าไม้ที่อุดมสมบูรณ์ เนื่องจากอยู่ในเขตที่มีฝนตกชุก พันธุ์ไม้ที่สำคัญ เช่น หลุมพอ ตะเคียน หงอนไก่ ต้าเตา ไม้ย่าง เป็นต้น นอกจากนี้มีป่าชายเลน เช่น ไม้แสน ไม้โคงกง ไม้ตะปูน เป็นต้น แต่ในปัจจุบันพื้นที่ป่าลดน้อยลงด้วยสาเหตุการขยายพื้นที่การทำกิน การลักลอบตัดไม้และการครอบครองพื้นที่ทำกิน โดยผิดกฎหมาย ในปี 2542 จังหวัดกระบีมีพื้นที่ป่าไม้ทุกประเภทประมาณ 387,956.25 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 13.18 ของพื้นที่ทั้งหมด โดยจำแนกเป็นป่ารก 211,250 ไร่ ป่าชายเลน 176,706.25 ไร่

1.2 ภูเขา จังหวัดกระบีมีภูเขาใหญ่น้อยจำนวนมากมีลักษณะสลับซับซ้อน จำนวน ประมาณ 257 ภูเขา ส่วนมากจะเป็นเขาหินปูนมีก้มมีเพิงพา โครงสร้างหินงอกหินย้อยสวยงามมาก จึงถูกยกย่องให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ ยอดเขาที่สำคัญคือ ยอดเขาพนมเบญจจารย์ในท้องที่อำเภอ เขาพนม เป็นแหล่งกำเนิดต้นน้ำลำธารในจังหวัดกระบี ได้แก่ คลองกระบีใหญ่ คลองกระบีน้อย คลองขนาน คลองปึกไส คลองเขาดิน และคลองโตรม

1.3 สัตว์ป่า ในเขตพื้นที่รักษาพันธุ์สัตว์ป่าเข้าประจำธรรมชาติ ปัจจุบันที่สำรวจพบจะมีค่างแวงถิน ได้ ค่างคำ ลิงกัง ลิงเสนชnidธรรมชาติ พญากระอกเหลือง กระอกสามสี หมาใน หมีหมา อิเห็นหน้าขาว หมีข้อ เสือไฟ เก้ง กระเจง เลียงพา กระจะ แม่วลายหินอ่อน และอิเห็นน้ำ นอกจากนี้ยังมีสัตว์จำพวกกุ้งประมาณ 308 ชนิด มากกว่าริเวณอื่น ๆ ของประเทศไทย นกที่สำคัญและคืนพบริสุทธิ์ คือ นกแต้วแร้วท้องดำ มีเฉพาะในจังหวัดกระบีเท่านั้น

1.4 แหล่งน้ำธรรมชาติ จะมีห้วย ลำคลอง ประมาณ 144 สาย แต่เป็นสายสั้นๆ มีน้ำไหลไปทางทิศเหนือออกจังหวัดสุราษฎร์ธานีสู่อ่าวไทย และไหลสู่ทางทิศใต้ ออกทะเลอันดามัน แหล่งต้นน้ำที่สำคัญคือ กลุ่มภูเขาในท้องที่อุโมงค์เขาน้ำ กลุ่มเขาน้ำ น้อยเข้าใหญ่ และกลุ่มเทือกเขาอื่น ๆ

1.5 แร่ธาตุ มีหลายชนิดที่สามารถดูดมาใช้เป็นพลังงานไฟฟ้าได้แก่ ถ่านหินลิกไนต์ ที่ตั่งอยู่ในหุบเขาน้ำ อำเภอเหนือคลอง ปัจจุบันแร่ธาตุดังกล่าวลดน้อยลง ทำให้กระบวนการต่อการไฟฟ้าฝ่ายผลิตเขต 3 ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ใช้ถ่านหินลิกไนต์เป็นพลังงานไฟฟ้า จึงได้มีการใช้พลังงานอย่างอื่นมาทดแทน เช่น น้ำมันเตา แร่ธาตุที่สำคัญอีกชนิดหนึ่ง คือ หินปูน มีจำนวน 3 เมือง ผลิตได้ 28,541 เมตรตริกตัน มูลค่า 3,805,466.00 บาท เป็นรายได้ของจังหวัด เนพะฯ ในส่วนของค่าธรรมเนียม 906,797.78 บาท และค่าภาคหลวงแร่ 21,000 บาท รวม 927,797.78 บาท

1.6 ทรัพยากรทางทะเล จังหวัดกระนี่มีทรัพยากรทางทะเลที่สวยงามมาก มีชายฝั่งทะเลติดกับทะเลอันดามัน ยาวประมาณ 160 กิโลเมตร มีหมู่เกาะน้อยใหญ่ประมาณ 130 เกาะ ส่วนใหญ่เกาะแต่ละเกาะมีชายหาดขาว สวยงาม โดยเฉพาะเวียงคำ ตามเกาะต่างๆ จะเป็นแหล่งศึกษาประวัติศาสตร์ทางทะเลได้เป็นอย่างดี สำหรับการท่องเที่ยว ความสวยงามมากที่สุดและเป็นแหล่งท่องเที่ยวติดอันดับโลก เช่น หมู่เกาะพีพี เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีเกาะลันตาใหญ่เป็นที่ตั้งของอำเภอเกาะลันตา

2. สถานที่ท่องเที่ยวภายในจังหวัด

จังหวัดกระนี่ได้รับการประกาศให้เป็นจังหวัดท่องเที่ยว ตั้งแต่ปี พ.ศ.2528 ซึ่งมีแหล่งท่องเที่ยวถึง 52 แห่ง โดยแบ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ 48 แห่ง แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์โบราณสถาน 2 แห่ง และแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม/ หัตถกรรม 2 แห่ง สำหรับในรอบปี 2542 มีนักท่องเที่ยวมาเยือน ประมาณ 1,096,952 คน ทำรายได้สูงกว่าปี 9372.80 ล้านบาท ทำให้ภาคการท่องเที่ยวของจังหวัดกระนี่ เป็นสาขางานผลิตที่สำคัญอีกสาขาหนึ่ง สถานท่องเที่ยวที่น่าสนใจ มีดังนี้

2.1 หมู่เกาะพีพี อยู่ห่างจากชายฝั่งแม่น้ำกระนี่ 42 กิโลเมตร หมู่เกาะพีพี เป็นส่วนหนึ่งของอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะพีพี ซึ่งอยู่ห่างจากฝั่งออกไปในทะเลอีก 40 กิโลเมตร เป็นหมู่เกาะที่สวย มีเนื้อที่ ประมาณ 11.12 ตารางกิโลเมตร ประกอบด้วยเกาะ 6 เกาะคือ เกาะพีพีดอน เกาะพีพีเล เกาะบิ๊ดังอก เกาะบิ๊ดใน เกาะไฝ และเกาะยุง หมู่เกาะนี้ตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมืองกระนี่ เกาะพีพีดอนเป็นเกาะที่ใหญ่ที่สุด

ประมาณ 5,880 ไร่ ประกาศจัดตั้งให้เป็นอุทยานแห่งชาติหادพรัตน์ธาราหมู่เกาะพีพี ในปีพุทธศักราช 2526 พื้นที่ส่วนใหญ่ของเกาะพีพีเป็นเขาหินปูนสูงชันมีหาดทรายสวยงามเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัด ถูกแห่งการไปเที่ยวเกาะพีพี คือช่วงเดือนตุลาคมถึงเมษายน นอกจากนั้นจะมีรากสูตรและลมแรง

2.2 หادพรัตน์ธารา อยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติหادพรัตน์ธารา ห่างจากตัวเมืองกรุงปี 17 กิโลเมตร แต่เดิมชาวบ้านเรียกหادนี้ว่า หادคลองแห้ง ทั้งนี้พระริมหาด อีกด้านหนึ่งมีคลองน้ำไหลมาจากการน้ำที่อยู่ด้านหนึ่ง ยามน้ำลงคลองนี้จะแห้งขอด ไม่มีน้ำไหล กลายเป็นหาดยาวทอดลงไปสู่ทะเลรับรวมกับเกาะเบาปักคลอง หادพรัตน์ธารามีหาดทรายขาวยาวเหยียดถึง 3 กิโลเมตร ในเขตอุทยาน มีเกาะน้อยใหญ่มากมาย และภูมิประเทศสวยงามแปลกดตา

2.3 สุสานหอย 75 ล้านปี ตั้งอยู่ที่บ้านแหลมโพธิ์ห่างจากหادพรัตน์ธารา 2 กิโลเมตร เป็นลักษณะทางธรณีวิทยาที่หอยน้ำจีดจำนวนมากตายทับกันจนกลายเป็นแผ่นหินแข็งมีน้ำ ซากดึกดำบรรพ์นานประมาณ 40 เชznติเมตร เกิดในยุคเทอเที่ยรี

2.4 อ่าวพะนัง ห่างจากหادพรัตน์ธาราประมาณ 6 กิโลเมตร มีหาดทรายงามทະเลสวายเหมาะแก่การเดินทางมาพักผ่อน ฝั่งตรงข้ามเป็นหมู่เกาะรูปร่างต่างๆ คงงามมากมาย

2.5 เขานานบัน ตั้งอยู่ใจกลางเมืองกรุงปี มีลักษณะเป็นสองขุนเขารising ตระหง่านนานาทั้งสองข้าง โดยมีแม่น้ำกระเบื้องอยู่ตรงกลาง เป็นสัญลักษณ์อันสร้างงานของจังหวัดกรุงปี และเป็นความดีงามตามธรรมชาติ การเดินทางไปเที่ยวเขานานบันน้ำจะต้องลงเรือที่ท่าเรือสะพานเจ้าฟ้าใช้เวลาเพียง 15 นาที ก็จะถึงบริเวณเขานานบันน้ำ จากนั้นก็จะมีทางเดินขึ้นบันไดเข้าไปในถ้ำ ภายในมีหินงอกหินยื่นสวยงาม

2.6 หมู่เกาะลันตา เป็นหมู่เกาะน้อยใหญ่ ประมาณ 52 เกาะ อยู่ห่างจากกรุงปีประมาณ 109 กิโลเมตร ชายฝั่งเกาะลันตาจะมีหาดทรายขาวสะอาด มีบ้านพักหลายหลังไว้บริการนักท่องเที่ยวในทุกๆ ระดับราคา

2.7 เกาะรอกนอก รอกใน ตั้งอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตา เป็นเกาะที่มีความเป็นธรรมชาติงดงามบริสุทธิ์ หาดทรายขาวสะอาด น้ำใส สำหรับน้ำที่นักนิยมธรรมชาตินิยมเดินทางมาพักค้างแรม

2.8 ฐาน โบกชรณี เป็นสถานที่อันร่มรื่นด้วยนานาพิธภัณฑ์ ไม่ สาธารณะ โบกชรณี เป็นชาน不成ว่างงานส่วน เหมาะแก่การเดินทางไปพักผ่อน เปลี่ยนอธิบายบท

2.9 น้ำตกห้วยโถ ตั้งอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติเขานมเนษฐ์ เป็นน้ำตกที่สวยงาม ขนาดใหญ่ มีชั้นน้ำตกถึง 17 ชั้น อยู่ห่างจากเมืองกระปี้เพียง 20 กิโลเมตร

2.10 น้ำตกหินเพิง เป็นน้ำตก 3 ชั้น ตั้งอยู่ที่บ้านคลองท่อม ตำบลคลองพน ห่างจากอำเภอคลองท่อม ประมาณ 25 กิโลเมตร

2.11 พิพิธภัณฑ์สถานวัดคลองท่อม เป็นสถานที่รวมวัตถุโบราณจำนวนมาก มีลูกปัดอายุประมาณ 5,000 ปี ตั้งอยู่ห่างจากอำเภอคลองท่อม ประมาณ 500 เมตร

2.12 นกแต้วแร้วห้องค่า เป็นนกหายากที่มีอยู่ในประเทศไทยเพียงแห่งเดียว ในโลก อาศัยอยู่บริเวณอุปจี อำเภอคลองท่อม

2.13 ถ้ำฟ้าหัวโต หรือถ้ำหัวกะโหลก ภายในถ้ำมีภาพเขียนสีสูคก่อนประวัติศาสตร์ที่มีองค์หนึ่งได้อบายชัดเจน ไม่ต่ำกว่า 70 ภาพ นักโบราณคดีสันนิษฐานว่า ถ้ำแห่งนี้น่าจะเคยเป็นที่อยู่อาศัยของมนุษย์สูคก่อนประวัติศาสตร์

3. การคมนาคม

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้ให้ความสำคัญในการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวโดยเฉพาะ ได้เล็งเห็นว่าจังหวัดกระปี้สมควรที่จะส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้เนื่องจากจังหวัดกระปี้มีศักยภาพ ตลอดจนเอกลักษณ์ของตนเอง และมีสิ่งเอื้ออำนวยความสะดวกในการท่องเที่ยวต่างๆ ได้แก่ การคมนาคม ซึ่งในปัจจุบัน การเดินทางไปจังหวัดกระปี้ทำได้โดยสะดวก เพราะมีหลายเส้นทาง เช่น ทางอากาศ ทางบก และทางน้ำ

การเดินทางทางอากาศ โดยเครื่องบิน ณ ท่าอากาศยานสากลจังหวัดกระปี้ มีเที่ยวบินของบริษัท การบินไทยทุกวัน ใช้เวลาเดินทางประมาณ 1 ชั่วโมง 15 นาที จากกรุงเทพฯ ไปจังหวัดกระปี้

การเดินทางทางบก โดยรถยนต์ สามารถขับรถส่วนตัวไปได้ด้วย เนื่องจากมีความสะดวก ปลอดภัย หรือเดินทางไปโดยรถปรับอากาศ และรถโดยสารธรรมด้าที่เดินทางระหว่างกรุงเทพฯ ไปกระปี้เป็นประจำ

นอกจากนั้นภายในจังหวัดกระบี่อยังมีรถสองแถวเล็ก รถจักรยานยนต์ รถบัส ให้เช่าอีกด้วย ซึ่งนักท่องเที่ยวสามารถใช้เดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ได้ทุกสถานที่โดยไม่ลำบากนัก

4. สถานที่พักแรม

เนื่องจากนักท่องเที่ยวที่เดินทางมากระบี่จำเป็นต้องมีสถานที่พัก ทำให้เกิดกิจการประเทศนี้เกิดขึ้นมากมาย ไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบของ โรงแรม เกสต์เฮ้าส์ บังกะโล รีสอร์ฟ และอื่นๆ ปัจจุบันการพัฒนาที่พักสำหรับนักท่องเที่ยวในกระบี่ มีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว โดยที่นักลงทุนพากันคาดหมายว่า ตลาดนักท่องเที่ยวหรือคนที่มาพักนั้นกำลังจะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เนื่องจากกระบี่กำลังเป็นเมืองที่นักท่องเที่ยวชื่นชอบอย่างแพร่หลาย

ตารางที่ 3.1 จำนวนที่พักในจังหวัดกระบี่ ปี พ.ศ. 2542 ถึง 2544

ประเภท	2542	2543	2544
โรงแรม	34	43	35
เกสต์เฮ้าส์	4	12	18
บังกะโล	106	120	127
รีสอร์ฟ	8	25	67
อื่นๆ	-	2	2
รวม	152	202	249

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2544. รายงานสถิติการท่องเที่ยวภาคใต้ 2542-2544

ตารางที่ 3.2 จำนวนห้องพักในจังหวัดกรุงปี พ.ศ. 2542 ถึง 2544

จำนวน	2542	2543	2544
โรงแรม	1,557	2,110	1,622
เกสต์เฮาส์	66	150	311
บังกะโล	2,850	3,276	3,171
รีสอร์ฟ	396	1,229	2,919
อื่นๆ	-	77	77
รวม	4,869	6,844	8,100

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2544. รายงานสถิติการท่องเที่ยวภาคใต้ 2542-2544

สำหรับที่พักในจังหวัดกรุงปี จะเห็นว่า เพิ่มขึ้นทุกปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 ถึง พ.ศ. 2544 โดยปี พ.ศ. 2542 มีจำนวนที่พักทั้งหมด 152 ที่ ปี พ.ศ. 2543 มีจำนวนที่พักทั้งหมด 202 ที่ และปี พ.ศ. 2544 มีจำนวนที่พักทั้งหมด 249 ที่

สำหรับจำนวนห้องพักในจังหวัดกรุงปี โดยปี พ.ศ. 2542 มีจำนวนห้องพักทั้งหมด 4,869 ห้อง ปี พ.ศ. 2543 มีจำนวนห้องพักทั้งหมด 6,844 ห้อง และปี พ.ศ. 2544 มีจำนวนห้องพักทั้งหมด 8,100 ห้อง

5. กิจกรรมและร้านอาหาร

กิจกรรมและร้านอาหาร ในจังหวัดกรุงมีมากน้อย นอกเหนือไปจากห้องอาหารและค็อกพิฟช็อปในโรงแรมต่าง ๆ ที่มีอยู่ทั่วไปแล้ว ยังประกอบไปด้วยร้านอาหารและกิจกรรมภายนอกโรงแรมอีกเป็นจำนวนมาก

6. ธุรกิจนำเที่ยว

ธุรกิจการจัดนำเที่ยว นอกจำกัดมีการจัดโดยตรงจากกรุงเทพฯ ไปกรุงนี้แล้ว ธุรกิจประเภทเดียวกันในจังหวัดกระบี่ ก็มีไม่น้อย การจัดนำเที่ยว นอกจำกัดจัดนำเที่ยวภายในตัวจังหวัดแล้วยังจัดทำเที่ยวไปยังบริเวณใกล้เคียง

อุปสงค์ทางการท่องเที่ยว

ในส่วนนี้จะได้กล่าวถึงจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาจังหวัดกระบี่ แหล่งที่มาของนักท่องเที่ยวลักษณะการเดินทางไปจังหวัดกระบี่ การพัฒนาในจังหวัดกระบี่ วัตถุประสงค์หลักของการเดินทางมาจังหวัดกระบี่ จำนวนครึ่งที่เดินทางมาจังหวัดกระบี่ ในรอบ 1 ปี รายได้ของนักท่องเที่ยว และค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันของนักท่องเที่ยว

1. จำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาจังหวัดกระบี่

กระบี่เป็นจังหวัดที่ได้รับความนิยมมากที่สุดในหมู่นักท่องเที่ยวชาวไทยและนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ปัจจุบันมีผู้นิยมเดินทางไปเที่ยวจังหวัดกระบี่เป็นจำนวนมาก ๆ ในรอบปี พ.ศ. 2544 มีผู้เดินทางมาเยือนจังหวัดกระบี่ทั้งสิ้นจำนวน 1,356,960 คน ซึ่งประกอบด้วย ชาวไทย 591,372 คน และชาวต่างประเทศ จำนวน 765,588 คน

ผู้ที่เดินทางมาเยือนจังหวัดกระบี่นี้เป็นนักท่องเที่ยว จำนวน 1,133,383 คน ซึ่งประกอบด้วยนักท่องเที่ยวชาวไทย 495,046 คน และนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ จำนวน 638,337 คน นอกจากนี้แล้ว จำนวน 223,577 คน ซึ่งประกอบไปด้วยนักท่องเที่ยวชาวไทยจำนวน 96,326 คน และนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศจำนวน 127,251 (ตารางที่ 3.3)

ตารางที่ 3.3 จำนวนผู้ที่เดินทางมาจังหวัดกรุงปี พ.ศ. 2544

รายการ	ชาวไทย	ชาวต่างประเทศ	รวม	หน่วย : คน
จำนวนผู้เยี่ยมเยือน	591,372	765,588	1,356,960	
จำนวนนักท่องเที่ยว	495,046	368,337	1,133,383	
จำนวนนักท่องเที่ยวต่างด้าว	96,326	127,251	223,577	

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2544. รายงานสถิติการท่องเที่ยวภาคใต้.

2. แหล่งที่มาของนักท่องเที่ยว

ในจำนวนผู้เยี่ยมเยือนชาวไทยที่มาจังหวัดกรุงปี สามารถจำแนกตามถิ่นที่มาจากจังหวัดต่าง ๆ จากกรุงเทพมหานคร คิดเป็นร้อยละ 33.98 ภาคกลาง (ไม่รวมกรุงเทพมหานคร) ร้อยละ 10.14 ภาคตะวันตก ร้อยละ 4.63 ภาคตะวันออกร้อยละ 6.66 ภาคเหนือร้อยละ 5.69 ภาคใต้ร้อยละ 34.09 และจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ 4.81 (ตารางที่ 3.4)

นอกจากผู้เยี่ยมเยือนชาวไทยแล้ว ยังมีผู้เยี่ยมเยือนชาวต่างประเทศ ซึ่งสามารถจำแนกตามถิ่นที่อยู่ จากทวีปต่าง ๆ จากทวีปอเมริกา ร้อยละ 11.19 ทวีปยุโรป 70.12 ทวีปโอเชียเนียร้อยละ 7.88 ทวีปแอฟริกา 9.44 เอเชียตะวันออกกลาง 1.13 และทวีปออฟริกา 0.24 (ตารางที่ 3.5)

3. ลักษณะการเดินทางมาจังหวัดกรุงปี

ในการเดินทางมาจังหวัดกรุงปี สามารถเดินทางได้ทั้งทางบก และทางอากาศ แต่ที่นิยมโดยทั่วไปคือทางอากาศโดยเครื่องบิน และทางบกโดยรถยนต์ เช่น รถยนต์โดยสารประจำทาง รถนำท่อง ขับรถไปเอง ซึ่งพบว่าในปี พ.ศ. 2544 มีผู้เดินทางมาเยือนจังหวัดกรุงปี โดยขับรถไปเองจำนวน 918,718 คน และเดินทางไปโดยรถโดยสาร 356,356 คน เดินทางโดยเครื่องบิน จำนวน 59,565 คน และอื่น ๆ จำนวน 22,321 คน

โดยอื่น ๆ หมายถึง รถยนต์โดยสารทั้งปรับอากาศและไม่ปรับอากาศ ซึ่งรวมรวมเฉพาะผู้โดยสารระหว่างจังหวัดเท่านั้น (ตารางที่ 3.6)

ตารางที่ 3.4 จำนวนผู้เยี่ยมเยือนชาวไทย จำแนกตามถิ่นที่อยู่ปี พ.ศ. 2544

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
กรุงเทพมหานคร	168,238	33.98
ภาคกลาง	50,206	10.14
ภาคตะวันตก	22,918	4.63
ภาคตะวันออก	32,949	6.66
ภาคเหนือ	28,151	5.69
ภาคใต้	168,752	34.09
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	23,832	4.81
รวม	495,046	100.00

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย 2544. รายงานสถิติการท่องเที่ยวภาคใต้.

ตารางที่ 3.5 จำนวนผู้เยี่ยมเยือนชาวต่างประเทศ จำแนกตามถิ่นที่อยู่ปี พ.ศ. 2544

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
อเมริกา	71,446	11.19
ยุโรป	447,610	70.12
โอเชียเนีย	50,274	7.88
เอเชีย	60,259	9.44
ตะวันออกกลาง	7,227	1.13
แอฟริกา	1,521	0.24
รวม	638,337	100.00

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย 2544. รายงานสถิติการท่องเที่ยวภาคใต้.

ตารางที่ 3.6 จำนวนผู้เขี่ยมเยือนจังหวัดกระบี่ จำแนกตามพำนະการเดินทาง ปี พ.ศ. 2544

พำนະการเดินทาง	ผู้เขี่ยมเยือน	ชาวไทย	ชาวต่างประเทศ
เครื่องบิน	59,565	20,855	38,710
รถโดยสาร	356,356	131,462	224,894
รถส่วนตัว	918,718	439,055	479,663
อื่น ๆ	22,321	0	22,321
รวม	1,356,960	408,149	765,588

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2544. รายงานสถิติการท่องเที่ยวภาคใต้.

4. การพักแรมในจังหวัดกระบี่

นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาก่อการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่สามารถพักแรมได้ในสถานที่ดังต่อไปนี้ โรงแรม เกสท์เฮาส์ บังกะโล/รีสอร์ฟ บ้านญาติ/เพื่อน ที่พักในอุทยานแห่งชาติ บ้านพักรับรองทางราชการ วัดและอื่น ๆ

ในปี พ.ศ. 2544 พบร่วมกันที่เข้าพักที่โรงแรมจำนวน 907,280 คน จำแนกเป็นชาวไทย จำนวน 329,331 คน และชาวต่างประเทศ 577,949 คน นักท่องเที่ยวที่พักบังกะโล รีสอร์ฟมีจำนวน 141,324 คน จำแนก เป็นชาวไทย จำนวน 90,232 คน และชาวต่างประเทศ 51,092 คน นักท่องเที่ยวที่พักบ้านญาติ/เพื่อน จำนวน 73,597 คน จำแนกเป็นชาวไทย จำนวน 66,670 คน และชาวต่างประเทศ 6,927 คน นักท่องเที่ยวที่พักในอุทยานแห่งชาติจำนวน 4,760 คน ซึ่งเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยทั้งหมด นักท่องเที่ยวที่พักบ้านพักรับรองของทางราชการ จำนวน 5,900 คน จำแนกเป็นชาวไทย จำนวน 3,950 คน และชาวต่างประเทศจำนวน 1,950 คน นอกเหนือจากนั้นเป็นนักท่องเที่ยวที่พักวัดและอื่น ๆ จำนวน 522 คน จำแนกเป็นชาวไทย จำนวน 103 คน และชาวต่างประเทศ 419 คน (ตารางที่ 3.7)

ตารางที่ 3.7 จำนวนนักท่องเที่ยวจังหวัดกรุงปี จำแนกตามสถานที่พัก ปี พ.ศ. 2544

สถานที่พัก	ชาวไทย	ชาวต่างประเทศ	รวม
โรงแรม	329,331	577,949	907,280
เกสท์เฮาส์	0	0	0
บังกะโล/รีสอร์ท	90,232	51,092	141,324
บ้านญาติ/เพื่อน	66,670	6,927	73,597
ที่พักในอุทยานแห่งชาติ	4,760	0	4,760
บ้านพักรับรองของทางราชการ	3,950	1,950	5,900
วัดและอื่นๆ	103	419	522
รวม	495,046	638,337	1,133,383

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2544. รายงานสถิติการท่องเที่ยวภาคใต้.

5. วัตถุประสงค์หลักในการเดินทางมา

ในปี พ.ศ. 2544 ผู้เยี่ยมเยียน จังหวัดกรุงปี จำแนกตามวัตถุประสงค์ มีจำนวนทั้งหมด 1,356,960 คน จำแนกเป็นชาวไทย 591,372 คน ชาวต่างประเทศ 765,588 คน โดยผู้เยี่ยมเยือนชาวไทย เดินทางท่องเที่ยว/พักผ่อน จำนวน 468,460 คน เดินทางเพื่อธุรกิจ จำนวน 14,202 คน เดินทางเพื่อปฏิบัติราชการ จำนวน 12,565 คน เดินทางเพื่อประชุม/สัมมนา จำนวน 23,964 คน เดินทางทัศนศึกษา จำนวน 64,009 คน และอื่นๆ จำนวน 8,172 คน

ส่วนผู้เยี่ยมเยือนชาวต่างประเทศ เดินทางเพื่อท่องเที่ยว / พักผ่อน จำนวน 763,446 คน เดินทางเพื่อธุรกิจ จำนวน 688 คน เดินทางเพื่อประชุม / สัมมนา จำนวน 404 คน เดินทางเพื่อทัศนศึกษา จำนวน 404 คน และเดินทางเพื่ออื่นๆ จำนวน 666 คน (ตารางที่ 3.8)

ตารางที่ 3.8 จำนวนผู้เยี่ยมเยือนจังหวัดกรุงปี จำแนกตามวัตถุประสงค์ ปี พ.ศ. 2544

วัตถุประสงค์ในการเดินทาง	ผู้เยี่ยมเยือน	ชาวไทย	ชาวต่างประเทศ
ท่องเที่ยว / พักผ่อน	1,231,906	468,460	763,446
ธุรกิจ	14,870	14,202	668
ปฏิบัติราชการ	12,565	12,565	0
ประชุม / สัมมนา	24,368	23,964	404
ทัศนศึกษา	64,413	64,009	404
อื่น ๆ	8,838	8,182	666
รวม	1,356,960	765,588	765,588

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2544. รายงานสถิติการท่องเที่ยวภาคใต้.

6. จำนวนครั้งที่เดินทางมาในรอบ 1 ปี

สำหรับผู้เยี่ยมเยือนจังหวัดกรุงปี จำแนกตามจำนวนครั้งที่เดินทางในรอบปี 1 ปี มีจำนวนทั้งหมด 1,356,960 คน จำแนกเป็นชาวไทย 591,372 คน คิดเป็นจำนวนครั้งเฉลี่ย / ปี เท่ากับ 1.68 และเป็นชาวต่างประเทศ 765,588 คน คิดเป็นจำนวนครั้งเฉลี่ย / ปี เท่ากับ 1.17

โดยผู้เยี่ยมเยือนชาวไทย มีจำนวนครั้งของการเดินทาง 1 ครั้ง จำนวน 385,269 คน จำนวนครั้งของการเดินทาง 2 ครั้ง จำนวน 117,289 คน จำนวนครั้งของการเดินทาง 3 ครั้ง จำนวน 45,367 คน จำนวนครั้งของการเดินทาง 4 ครั้ง จำนวน 5,640 คน จำนวนครั้งของการเดินทาง 5 ครั้ง จำนวน 9,461 คน และมีจำนวนครั้งมากกว่า 5 ครั้ง จำนวน 28,346 คน

สำหรับผู้เยี่ยมเยือนชาวต่างประเทศ มีจำนวนครั้งของการเดินทาง 1 ครั้ง จำนวน 698,918 คน จำนวนครั้งของการเดินทาง 2 ครั้ง จำนวน 39,385 คน จำนวนครั้งของการเดินทาง 3 ครั้ง จำนวน 14,573 คน จำนวนครั้งของการเดินทาง 4 ครั้ง จำนวน 846

คน จำนวนครั้งของการเดินทาง 5 ครั้ง จำนวน 1,777 คน และมีจำนวนครั้งมากกว่า 5 ครั้ง จำนวน 10,089 คน (ตารางที่ 3.9)

ตารางที่ 3.9 จำนวนผู้เยี่ยมเยือน จังหวัดกรุงบี จำแนกตามจำนวนครั้งที่เดินทางมาใน
รอบ 1 ปี 2544

จำนวนครั้งของการเดินทาง	ผู้เยี่ยมเยือน	ชาวไทย	ชาวต่างประเทศ
1 ครั้ง	1,084,187	385,269	698,918
2 ครั้ง	156,674	117,289	39,385
3 ครั้ง	59,940	45,367	14,573
4 ครั้ง	6,486	5,640	846
5 ครั้ง	11,238	9,461	1,777
มากกว่า 5 ครั้ง	38,435	28,346	10,089
รวม	1,356,960	591,372	765,588
จำนวนครั้งเฉลี่ย / ปี	1.39	1.68	1.17

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2544. รายงานสถิติการท่องเที่ยวภาคใต้.

7. ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวัน

สำหรับผู้เยี่ยมเยือนชาวไทย มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวัน คิดเป็น 2,260.25 บาท โดยแยกออกเป็นหมวดค่าใช้จ่าย ดังนี้ ค่าที่พัก คิดเป็น 632.72 บาท/คน/วัน ค่าอาหารและเครื่องดื่ม 462.86 บาท/คน/วัน ค่าบริการเดินทางท่องเที่ยวในจังหวัด 453.89 บาท/คน/วัน ค่าซื้อของสินค้าและของที่ระลึก 418.22 บาท/คน/วัน ค่าใช้จ่ายเพื่อ ความบันเทิง 204.56 บาท/คน/วัน และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ คิดเป็น 88.00 บาท/คน/วัน

สำหรับผู้เยี่ยมเยือนชาวต่างประเทศ มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวัน เท่ากับ 2,738.78 บาท โดยแยกออกเป็นหมวดค่าใช้จ่าย ดังนี้ ค่าที่พัก คิดเป็น 778.67 บาท/คน /

วัน ค่าอาหารและเครื่องดื่ม 497.73 บาท/คน/วัน ค่าบริการเดินทางท่องเที่ยวในจังหวัด 550.76 บาท/คน/วัน ค่าซื้อสินค้าและของที่ระลึก 583.48 บาท/คน/วัน ค่าใช้จ่ายเพื่อความบันเทิง 204.84 บาท/คน/วัน และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ 123.30 บาท/คน/วัน (ตารางที่ 3.10)

ตารางที่ 3.10 ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันของผู้เยี่ยมเยือน จำแนกตามหมวดค่าใช้จ่าย ต่าง ๆ ปี พ.ศ. 2544

หมวดค่าใช้จ่าย	ผู้เยี่ยมเยือน	ชาวไทย	ชาวต่างประเทศ	หน่วย : บาท/คน/วัน
ค่าที่พัก	715.06	632.72	778.67	
ค่าอาหารและเครื่องดื่ม	482.53	462.86	497.73	
ค่าบริการเดินทางท่องเที่ยวในจังหวัด	508.54	453.89	550.76	
ค่าซื้อสินค้าและของที่ระลึก	511.46	418.22	583.48	
ค่าใช้จ่ายเพื่อความบันเทิง	204.72	204.56	204.84	
อื่น ๆ	107.92	88.00	123.30	
รวมทุกหมวดค่าใช้จ่าย	2,530.23	2,260.25	2,738.78	

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2544. รายงานสถิติการท่องเที่ยวภาคใต้.

บทที่ 4

วิธีการศึกษาและผลการศึกษา

จากการศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในจังหวัดกรุงปี โดยการสุ่มสัมภาษณ์ กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน 190 คน และกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศจำนวน 210 คน ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) เมื่อนำมาทำการวิเคราะห์และประมวลผลทางสถิติค่วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ได้ผลการศึกษา ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

- (1) ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว
- (2) พฤติกรรมและความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว
- (3) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ บุคคลและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว

ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว

1. ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวชาวไทย

จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวไทย ที่ทำการสำรวจทั้งสิ้น 190 ตัวอย่าง พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดกรุงปี ส่วนใหญ่เป็น เพศหญิง มีภูมิลำเนาอยู่ที่กรุงเทพมหานคร คิดเป็นร้อยละ 63.68 รองลงมาคือ นักท่องเที่ยวจากภาคกลาง นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดกรุงปี มีนัก เป็นคนหนุ่มสาว คือ มีอายุระหว่าง 20-29 ปี มากที่สุด มีจำนวนร้อยละ 61.10 รองลงมา คือ อายุระหว่าง 30-39 ปี และอายุต่ำกว่า 20 ปี ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาสถานภาพ สมรสของนักท่องเที่ยวชาวไทยก็พบว่า เป็นสถานภาพโสดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 84.20 รองลงมาคือ สถานภาพแต่งงาน

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวชาวไทย

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ภูมิลำเนา		
ภาคใต้	20	10.53
ภาคเหนือ	11	5.79
ภาคตะวันออก	7	3.68
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	2	1.05
ภาคตะวันตก	3	1.59
ภาคกลาง	26	13.68
กรุงเทพมหานคร	121	63.68
รวม	190	100.00
เพศ		
ชาย	66	34.70
หญิง	124	65.30
รวม	190	100.00
อายุ		
ต่ำกว่า 20 ปี	8	4.20
20-29 ปี	116	61.10
30-39 ปี	58	30.50
40-49 ปี	6	3.20
50 ปี ขึ้นไป	2	1.10
รวม	190	100.00

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
สถานภาพสมรส		
โสด	160	84.20
แต่งงาน	30	15.80
หย่า	0	0.00
หม้าย	0	0.00
แยกกันอยู่	0	0.00
รวม	190	100.00
การศึกษา		
ประถมศึกษา	7	3.70
มัธยมศึกษา/ปวช	18	9.50
อนุปริญญา/ปวส	15	7.90
ปริญญาตรี	130	68.40
อื่น ๆ	20	10.50
รวม	190	100.00
รายได้/เดือน		
น้อยกว่า 10,000 บาท/เดือน	57	30.00
10,001-20,000 บาท/เดือน	91	47.90
20,001-30,000 บาท/เดือน	21	11.10
30,001-40,000 บาท/เดือน	8	4.20
มากกว่า 40,000 บาท/เดือน	13	6.80
รวม	190	100.00

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
อาชีพ		
นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา	38	20.00
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	49	25.80
พนักงานบริษัทเอกชน	56	29.50
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	33	17.40
อื่นๆ	14	7.40
รวม	190	100.00

ที่มา : จากแบบสอบถาม

เมื่อพิจารณาด้านการศึกษาจะพบว่า จบการศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 68.40 สำหรับรายได้ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ค่อนข้างที่จะกระจายตัวอยู่ ในช่วง 10,001-20,000 บาท/เดือน มีจำนวนร้อยละ 47.90 และน้อยกว่า 10,000 บาท/เดือน มีจำนวนร้อยละ 30.00 นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ เป็น พนักงานบริษัทเอกชนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 29.50 แล้วซึ่งมีการกระจายตัวไปยังอาชีพ อื่นๆ ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน ซึ่งได้แก่ ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 25.80 นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา มีจำนวนร้อยละ 20.00 และประกอบธุรกิจส่วนตัว มี จำนวนร้อยละ 17.40 (ตารางที่ 4.1)

2. ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ

จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ที่ทำการสำรวจทั้งสิ้น 210 ตัวอย่าง พบว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่เดินทางมายังจังหวัดกระบี่ ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มทวีปยุโรปและประเทศไทยในกลุ่มอสเตรเลียและนิวซีแลนด์ มีสัญชาติสำคัญคือ อังกฤษ เยอรมัน และอสเตรเลีย ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักท่องเที่ยวที่อยู่ในทวีปยุโรปและประเทศไทยในกลุ่มอสเตรเลียและนิวซีแลนด์นั้นนิยมท่องเที่ยวในสภาพภูมิทัศน์ที่เป็นลักษณะเฉพาะประจำท้องถิ่นนั้น เช่น ชายหาด ทะเลและหมู่เกาะ เป็นต้น โดยนักท่องเที่ยวเพศหญิงและเพศชายมีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน สำหรับช่วงอายุของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่นิยมเดินทางมายังจังหวัดกระบี่ ค่อนข้างที่จะกระจุกตัวอยู่ในวัยหนุ่มสาว คือ มีอายุระหว่าง 20-29 ปี มาถัดไปคือ มีอายุระหว่าง 30-39 ปี และมีอายุระหว่าง 40-49 ปี และส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่เข้ามาท่องเที่ยวมีสถานภาพโสด

เมื่อพิจารณาการศึกษาจะพบว่า ในการศึกษาระดับปริญญาต่ำมากที่สุด ร้อยละ 48.10 ราย ได้มาจากนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ค่อนข้างที่จะกระจายตัวอยู่ในช่วง 1,001-1,000 US\$ /เดือน และน้อยกว่า 500 US\$ /เดือน และเมื่อพิจารณาประกอบกับอาชีพของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ก็พบว่า เป็นนักเรียน นักศึกษามากที่สุด มีจำนวนร้อยละ 30.00 แล้วก็มีการกระจายตัวไปยังอาชีพอื่น ๆ ซึ่งได้แก่ ครุ อาชีพ เนพะทาง แม่บ้าน และว่างงาน ตลอดจนอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จะเห็นว่าส่วนใหญ่องค์กรท่องเที่ยวชาวต่างประเทศทั้งเพศชายและเพศหญิง นอกจากจะอยู่ในวัยหนุ่มสาวที่กำลังศึกษาอยู่ หรือเพิ่งจบการศึกษา จะมีรายได้ที่ไม่แน่นอนและค่อนข้างต่ำ แต่ต้องการเดินทางท่องเที่ยว เพื่อหาระบบทุนเดินทางในชีวิตและที่สำคัญคือมีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวค่อนข้างต่ำ เมื่อเทียบกับการเดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทยของตนเองหรือประเทศที่พัฒนาแล้ว (ตารางที่ 4.2 และ 4.3)

ตารางที่ 4.2 สัญชาติของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ

ชาติ	จำนวน	ร้อยละ
อังกฤษ	39	18.57
เยอรมัน	26	12.38
ออสเตรเลีย	14	6.67
สหรัฐอเมริกา	11	5.24
ออสเตรีย	11	5.24
ฝรั่งเศส	9	4.29
เนเธอร์แลนด์	9	4.29
เดนมาร์ค	9	4.29
สก็อตแลนด์	9	4.29
สวีเดน	8	3.81
อิตาลี	7	3.33
อิสราเอล	7	3.33
ญี่ปุ่น	6	2.86
ไอร์แลนด์	5	2.38
นอร์เวย์	5	2.38
นิวซีแลนด์	4	1.90
สวิตเซอร์แลนด์	4	1.90
สเปน	4	1.90
แคนาดา	4	1.90
ปรสูเกส	3	1.43
เกาหลีได้	2	0.95
เวลส์	2	0.95
สโลวาเนีย	2	0.95
แอฟริกาใต้	2	0.95
สิงค์โปร์	1	0.48
ฮ่องกง	1	0.48
อาร์เจนตินา	1	0.48
มอลตา	1	0.48
อินโดนีเซีย	1	0.48
โปแลนด์	1	0.48
เบลเยียม	1	0.48
สาธารณรัฐเช็ก	1	0.48
รวม	210	100

ที่มา : จากแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.3 ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ภูมิลำเนา		
ยุโรป	136	77.62
ออสเตรเลียและนิวซีแลนด์	18	8.57
อเมริกา	15	7.14
แอเชีย	11	5.24
แอฟริกาใต้	2	0.95
อเมริกาใต้	1	0.48
รวม	210	100.00
เพศ		
ชาย	105	50.00
หญิง	105	50.00
รวม	210	100.00
อายุ		
ต่ำกว่า 20 ปี	5	2.30
20-29 ปี	153	72.90
30-39 ปี	40	19.00
40-49 ปี	10	4.80
50 ปี ขึ้นไป	2	1.00
รวม	210	100.00
สถานภาพสมรส		
โสด	173	82.30
แต่งงาน	34	16.20
แยกกันอยู่	0	0.00
หย่า	2	1.00
หม้าย	1	0.50
รวม	210	100.00

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
การศึกษา		
ประถมศึกษา	3	1.40
มัธยมศึกษา	36	17.10
อนุปริญญา	52	24.80
ปริญญาตรี	101	48.10
อื่น ๆ	18	8.60
รวม	210	100.00
รายได้/เดือน		
น้อยกว่า 50 US\$	46	21.90
501- 1,000 US\$	45	21.40
1,001 – 1,000 US\$	47	22.40
1,501 – 2,000 US\$	35	16.70
มากกว่า 2,000 US\$	37	17.60
รวม	210	100.00
อาชีพ		
นักเรียน, นักศึกษา	63	30.00
ข้าราชการ, พนักงานรัฐวิสาหกิจ	23	11.00
พนักงานบริษัทเอกชน	54	25.70
เจ้าของกิจการ	13	6.20
อื่น ๆ	57	27.10
รวม	210	100.00
ที่มา : จากแบบสอบถาม		

พฤติกรรมและความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว

จากผลการศึกษาพฤติกรรมและความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวได้ผลการศึกษาดังนี้

1. พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย

จากการศึกษาลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวไทย ที่ทำการสำรวจทั้งสิ้น 190 ตัวอย่าง จะเห็นได้ว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาบ้างจังหวัดจะระบุเป็นครั้งแรกมีจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 71.10 แหล่งข้อมูลข่าวสารที่นักท่องเที่ยวไทยได้รับส่วนใหญ่มาจากเพื่อน มีจำนวนร้อยละ 37.30 รองลงมาคือ หนังสือ คิดเป็นร้อยละ 29.20 และนักท่องเที่ยวคิดว่าได้รับข้อมูลข่าวสาร ไม่เพียงพอ มีจำนวนมากถึง ร้อยละ 67.90 นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่เดินทางมาเอง คิดเป็นร้อยละ 91.60 และนักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่เดินทางโดยรถโดยสารประจำทางมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 81.60 รองลงมาเดินทางโดยเครื่องบิน มีจำนวนร้อยละ 8.90 ซึ่งจะเห็นได้ว่า นักท่องเที่ยวนิยมที่จะเดินทางโดยเครื่องบินมากขึ้น เนื่องจากมีความสะดวกในการเดินทาง

เมื่อพิจารณาอัตราค่าใช้จ่ายที่นักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางมาพบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางมาเพื่อ การพักผ่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 97.40 และส่วนใหญ่เดินทางมากับเพื่อน มีจำนวนร้อยละ 79.50 รองลงมาคือ ครอบครัว ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวจังหวัดจะระบุข่องนักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนมาก น้อยกว่า 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 69.50 รองลงมาคือ 5,001 – 10,000 บาท มีจำนวนร้อยละ 21.50 นักท่องเที่ยวชาวไทยนิยมพักแรมที่บังกะโล คิดเป็นร้อยละ 57.08 รองลงมาคือ โรงแรม มีจำนวนร้อยละ 21.24 และระยะเวลาที่นักท่องเที่ยวชาวไทยท่องเที่ยวในจังหวัดจะระบุส่วนใหญ่จะอยู่ในช่วง 4 - 6 วัน คิดเป็นร้อยละ 51.10 รองลงมาคือ ช่วง 1 – 3 วัน มีจำนวนร้อยละ 45.30 สถานที่นักท่องเที่ยวชาวไทยนิยมเดินทางไปท่องเที่ยวมากที่สุด คือ อ่าววงศ์ คิดเป็นร้อยละ 18.58 รองลงมาคือ เกาะลันตาและอ่าวไหหลำ มีจำนวน 15.59 และ 13.07 ตามลำดับ จะเห็นได้ว่านักท่องเที่ยวชาวไทยนิยมเดินทางท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ในจังหวัดจะระบุในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน (ตารางที่ 4.4)

ตารางที่ 4.4 พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย

พฤติกรรม	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนครั้งที่เดินทางมา		
ไม่เคย / ครั้งแรก	135	71.10
เคยมาแล้ว	55	28.90
รวม	190	100.00
แหล่งข้อมูลข่าวสารที่ได้รับ		
บริษัทธุรกิจท่องเที่ยว	32	8.64
สายการบิน	5	1.35
ครอบครัว	15	4.05
เพื่อน	138	37.30
หนังสือ	108	29.20
อินเตอร์เน็ต	61	16.49
หน่วยงานรัฐบาลไทย	11	2.97
รวม	370	100.00
การได้รับข้อมูลข่าวสาร		
เพียงพอ	61	32.10
ไม่เพียงพอ	129	67.90
รวม	190	100.00
ลักษณะการจัดการเดินทาง		
มากับบริษัทธุรกิจท่องเที่ยว	16	8.40
เดินทางมาเอง	174	91.60
รวม	190	100.00
วัตถุประสงค์หลักที่เดินทางมา		
พักผ่อน	185	97.40
ติดต่อธุรกิจ	0	0.00
ประชุม / สัมมนา	2	1.10
เยี่ยมเพื่อน / ญาติ	3	1.60

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

พฤติกรรม	จำนวน	ร้อยละ
วัตถุประสงค์หลักที่เดินทางมา(ต่อ)		
อื่น ๆ	0	0.00
รวม	190	100.00
รูปแบบการเดินทาง		
เครื่องบิน	17	8.90
รถโดยสารประจำทาง	155	81.60
รถเช่า	0	0.00
รถส่วนตัว	10	5.30
เรือ	8	4.20
รวม	190	100.00
บุคคลที่ร่วมเดินทาง		
คนเดียว	10	5.30
สามี / ภรรยา	8	4.20
ครอบครัว	21	11.10
เพื่อน	151	79.50
รวม	190	100.00
ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว		
น้อยกว่า 5,000 บาท	146	69.50
5,001-10,000 บาท	45	21.50
10,001-15,000 บาท	11	5.20
15,001-20,000 บาท	7	3.30
มากกว่า 20,000 บาท	1	0.50
รวม	190	100.00

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

พฤติกรรม	จำนวน	ร้อยละ
ลักษณะการพักเรม	จำนวน	ร้อยละ
โรงแรม	48	21.24
บังกะโล	129	57.08
เกสต์เฮาส์	17	7.52
บ้านเพื่อน / ญาติ	32	14.16
อื่น ๆ	0	0
รวม	226	100.00
ระยะเวลาในการท่องเที่ยว		
1 – 3 วัน	86	45.30
4 – 6 วัน	97	51.10
7 – 9 วัน	7	3.70
มากกว่า 9 วัน	0	0.00
รวม	190	100.00
สถานที่ท่องเที่ยว		
เกาะพีพี	66	10.39
เกาะลันตา	99	15.59
เกาะปอดะ	63	9.92
อ่าววนาง	118	18.58
อ่าวไร่เลย์	83	13.07
หาดอนพรัตน์ธารา	76	11.97
ศูสถานหอยสีสันห้าล้านปี	72	11.34
วัดถ้ำเสือ	14	2.21
อื่น ๆ	44	6.93
รวม	635	100.00

ที่มา : จากแบบสอบถาม

2. พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ

จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ที่ทำการสำรวจทั้งสิ้น 210 ตัวอย่าง จะเห็นได้ว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่เดินทางมาอย่างจังหวัดกระบี่เป็นครั้งแรก มีจำนวนมากที่สุดคิดเป็น ร้อยละ 89.50 แหล่งข้อมูลข่าวสารที่นักท่องเที่ยวไทยได้รับส่วนใหญ่มาจากหนังสือ มีจำนวนร้อยละ 46.99 รองลงมาคือเพื่อน มีจำนวนร้อยละ 32.83 และนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศส่วนใหญ่คิดว่าได้รับข้อมูลข่าวสารเพียงพอ นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศส่วนใหญ่เดินทางมาเอง คิดเป็นร้อยละ 93.80 และเดินทางโดยรถโดยสารประจำทางมากที่สุด มีจำนวนร้อยละ 65.20 รองลงมาเดินทางโดยเรือและเครื่องบิน มีจำนวนร้อยละ 21.40 และ 13.40 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาดูประสมค่าหลักที่นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเดินทางมาพบว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเดินทางมาเพื่อ การพักผ่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 97.60 รองลงมาคือ ติดต่อธุรกิจ ซึ่งมีสัดส่วนน้อยมาก คิดเป็นร้อยละ 1.40 และส่วนใหญ่เดินทางมากับเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 61.90 รองลงมาคือ เดินทางมาคนเดียว มีจำนวน 14.30 ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศส่วนมากน้อยกว่า 200 US\$ คิดเป็นร้อยละ 69.50 นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศนิยมพักแรมที่บังกะโล คิดเป็นร้อยละ 37.84 รองลงมาคือ เกสต์เฮาส์ มีจำนวนร้อยละ 37.45 ซึ่งจะเห็นได้ว่านิสัยส่วนที่ใกล้เคียงกัน เนื่องจาก บังกะโลและเกสต์เฮาส์มีราคาค่อนข้างถูกและสามารถพักได้หลายคืน และระยะเวลาที่นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ส่วนใหญ่จะอยู่ในช่วง 1 - 3 วัน คิดเป็นร้อยละ 52.40 ระยะเวลาอยู่ในช่วง 4 – 6 วัน สถานที่ท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศนิยมเดินทางไปท่องเที่ยวมากที่สุด คือ อ่าวนาัง คิดเป็นร้อยละ 29.96 รองลงมาคือ อ่าวไร์เลย์และเกาะพีพี มีจำนวนร้อยละ 21.31 และ 20.89 ตามลำดับ จะเห็นได้ว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศส่วนใหญ่นิยมเดินทางท่องเที่ยวสถานที่ที่มีชื่อเสียง เช่น อ่าวนาัง อ่าวไร์เลย์ และเกาะพีพี เนื่องจากข้อจำกัดในเรื่องของเวลา (ตารางที่ 4.5)

ตารางที่ 4.5 พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ

พฤติกรรม	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนครั้งที่เดินทางมา		
ไม่เคย / ครั้งแรก	188	89.50
เคยมาแล้ว	22	10.50
รวม	210	100.00
แหล่งข้อมูลข่าวสาร		
บริษัทธุรกิจท่องเที่ยว	23	6.93
สายการบิน	0	0.00
ครอบครัว	10	3.01
เพื่อน	109	32.83
หนังสือ	156	46.99
อินเตอร์เน็ต	32	9.64
หน่วยงานรัฐบาลไทย	2	0.60
รวม	332	100.00
การได้รับข้อมูลข่าวสาร		
เพียงพอ	168	80.00
ไม่เพียงพอ	42	20.00
รวม	210	100.00
ลักษณะการจัดการเดินทาง		
มากับบริษัทธุรกิจท่องเที่ยว	13	6.20
เดินทางมาเอง	197	93.80
รวม	210	100.00
วัตถุประสงค์หลัก		
พักผ่อน	205	97.60
ติดต่อธุรกิจ	3	1.40
ประชุม / สัมมนา	0	0.00
เยี่ยมเพื่อน / ญาติ	1	0.50
อื่น ๆ	1	0.50
รวม	210	100.00

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

พฤติกรรม	จำนวน	ร้อยละ
รูปแบบการเดินทาง		
เครื่องบิน	28	13.40
รถโดยสารประจำทาง	137	65.20
รถเช่า	0	0.00
รถส่วนตัว	0	0.00
เรือ	45	21.40
รวม	210	100.00
บุคคลที่ร่วมเดินทาง		
คนเดียว	30	14.30
สามี / ภรรยา	24	11.40
ครอบครัว	26	12.40
เพื่อน	130	61.90
รวม	210	100.00
ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว		
น้อยกว่า 200 US\$	146	69.50
201 – 400 US\$	45	21.50
401 – 600 US\$	11	5.20
601 – 800 US\$	7	3.30
มากกว่า 800 US\$	1	0.50
รวม	210	100.00
ลักษณะการพักแรม		
โรงแรม	55	23.40
บังกะโล	89	37.84
เกสต์เฮาส์	88	37.45
บ้านเพื่อน / ญาติ	3	1.28
อื่น ๆ	0	0.00
รวม	210	100.00

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

พฤติกรรม	จำนวน	ร้อยละ
ระยะเวลาในการท่องเที่ยว		
1 – 3 วัน	110	52.40
4 – 6 วัน	60	28.60
7 – 9 วัน	27	12.90
มากกว่า 9 วัน	13	6.10
รวม	210	100.00
สถานที่ท่องเที่ยว		
เกาะพีพี	99	20.89
เกาะลันตา	27	5.70
เกาะปอดะ	19	4.01
อ่าวนาจ	142	29.96
อ่าวไร่เลย์	101	21.31
หาดอนพรัตน์ธารา	27	5.70
สุสานหอยลีสิบห้าล้านปี	13	2.74
วัดถ้ำเสือ	16	3.38
อื่น ๆ	30	6.33
รวม	474	100.00

ที่มา : จากแบบสอบถาม

3. ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทย

สำหรับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยสามารถแบ่งออกได้เป็น 4 ส่วน ดังนี้

3.1 ความคิดเห็นต่อสิ่งที่นักท่องเที่ยวชาวไทยประทับใจในจังหวัดกระบี่

จากการสำรวจความคิดเห็นต่อสิ่งที่นักท่องเที่ยวชาวไทยประทับใจได้ผลดังตารางที่ 4.6 พบว่า ธรรมชาติที่สวยงาม เป็นสิ่งที่นักท่องเที่ยวชาวไทยประทับใจมากที่สุด คิดเป็นคะแนน 450 คะแนน รองลงมาคือ อาคารดี ได้คะแนน 340 คะแนน และอันดับสามคือ กิจกรรมต่างๆ ได้แก่ ปืน夷า ดำเนิน พายเรือคายัค และอื่นๆ คิดเป็นคะแนน 134 คะแนน ความเป็นมิตรของคนในท้องถิ่น มีคะแนน 77 คะแนน ความสะอาดงบายนเรื่องที่พัก คิดเป็นคะแนน 73 คะแนน อาหารอร่อย มีคะแนน 56 คะแนน สถานที่ซื้อของฝาก มีคะแนน 2 คะแนน และสุดท้ายสถานบันเทิง มีคะแนน 0 คะแนน

ตารางที่ 4.6 ความคิดเห็นต่อสิ่งที่นักท่องเที่ยวชาวไทยประทับใจ

สิ่งที่ประทับใจ	อันดับ 1	อันดับ 2	อันดับ 3	คะแนน	อันดับ
อาคารดี	58	66	34	340	2
ธรรมชาติที่สวยงาม	104	61	16	450	1
อาหารอร่อย	4	12	20	56	6
ความสะอาดงบายนเรื่องที่พัก	4	6	49	73	5
ความเป็นมิตรของคนในท้องถิ่น	5	18	26	77	4
สถานที่ซื้อของฝาก	-	-	2	2	7
สถานบันเทิง	-	-	-	-	8
กิจกรรม (ปืน夷า, ดำเนิน อื่นๆ)	15	25	39	134	3

หมายเหตุ: ในการให้คะแนนใช้วิธีการให้น้ำหนักเป็นแต้มคะแนน โดยมีการให้คะแนนดังนี้

อันดับที่ 1 คือ สิ่งที่ประทับใจเป็นอันดับแรก ได้ 3 คะแนน
 อันดับที่ 2 คือ สิ่งที่ประทับใจเป็นอันดับสอง ได้ 2 คะแนน
 อันดับที่ 3 คือ สิ่งที่ประทับใจเป็นอันดับสาม ได้ 1 คะแนน
 คะแนนที่ได้ = (อันดับที่ 1 x 3) + (อันดับที่ 2 x 2) + (อันดับที่ 3 x 1)

ที่มา : จากแบบสอบถาม

จากข้อมูลดังกล่าว พนวจ ความคิดเห็นส่วนใหญ่ต่อสิ่งที่นักท่องเที่ยวชาวไทยประทับใจในจังหวัดกระบี่มากที่สุด คือ ธรรมชาติที่สวยงาม รองลงมาคือ อาคารศิลปกรรมต่างๆ ได้แก่ ปืนเข้า คำนำ้ พายเรือคายัก และอื่นๆ ความเป็นมิตรของคนในท้องถิ่น ความสะอาดกสบ้ายเรื่องที่พัก อาหารอร่อย สถานที่ซื้อของฝาก และสถานบันเทิงตามลำดับ ซึ่งจะเห็นได้ว่า จังหวัดกระบี่มีสถานที่ท่องเที่ยวมากนัย และมีความสวยงาม เมื่อนักท่องเที่ยวมาท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่แล้วมีความประทับใจในธรรมชาติที่สวยงาม ของแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ และสิ่งที่นักท่องเที่ยวประทับใจเป็นลำดับสุดท้าย คือ สถานบันเทิง แสดงให้เห็นว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ต้องการที่จะท่องเที่ยวชมธรรมชาติที่สวยงามมากกว่าท่องเที่ยวตามสถานบันเทิง (ตารางที่ 4.6)

3.2 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อ

สิ่งที่ควรปรับปรุงในจังหวัดกระบี่

จากการสำรวจความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อสิ่งที่ควรปรับปรุงได้ผลดังตารางที่ 4.7 พนวจ ค่าครองชีพราคาแพง เป็นปัญหาที่ควรมีการปรับปรุงมากที่สุด คิดเป็นคะแนน 235 คะแนน รองลงมาคือ การคมนาคมและขนส่งภายในจังหวัด มีคะแนน 202 คะแนน ปัญหาข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวไม่เพียงพอ คิดเป็นคะแนน 196 คะแนน ความสะอาด คิดเป็นคะแนน 156 คะแนน การเอรัคເອເບຣີຍນ นักท่องเที่ยว มีคะแนน 149 คะแนน ปัญหาความไม่เป็นธรรมของบริษัทธุรกิจท่องเที่ยว มีคะแนน 106 คะแนน ปัญหาอาชญากรรมได้คะแนน 41 คะแนน ปัญหาสุดท้ายคือ ปัญหาความไม่เป็นมิตรของคนในท้องถิ่น ได้คะแนน 25 คะแนน

ตารางที่ 4.7 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อสิ่งที่ควรปรับปรุง

สิ่งที่ควรปรับปรุง	อันดับ 1	อันดับ 2	อันดับ 3	คะแนน	อันดับ
ปัญหาด้านความสะอาด	31	17	29	156	4
ปัญหาอาชญากรรม	2	12	11	41	7
ความไม่เป็นมิตรของคนในท้องถิ่น	2	3	13	25	8
การเอารัดเอาเบรียบนักท่องเที่ยว	19	30	32	149	5
ความไม่เป็นธรรมของบริษัทธุรกิจ	14	16	22	106	6
ท่องเที่ยว					
ค่าครองชีพราคาแพง	58	21	19	235	1
ข้อมูลการท่องเที่ยวไม่เพียงพอ	32	42	16	196	3
การคมนาคมและขนส่งภายในจังหวัด	28	43	32	202	2

หมายเหตุ : ในการให้คะแนนใช้วิธีการให้น้ำหนักเป็นแต้มคะแนนโดยมีการให้คะแนนดังนี้

อันดับที่ 1 คือ สิ่งที่ควรปรับปรุงเป็นอันดับแรก ได้ 3 คะแนน

อันดับที่ 2 คือ สิ่งที่ควรปรับปรุงเป็นอันดับสอง ได้ 2 คะแนน

อันดับที่ 3 คือ สิ่งที่ควรปรับปรุงเป็นอันดับสาม ได้ 1 คะแนน

คะแนนที่ได้ = (อันดับที่ 1 x 3) + (อันดับที่ 2 x 2) + (อันดับที่ 3 x 1)

ที่มา : จากแบบสอบถาม

จากข้อมูลดังกล่าว พนวจ ความคิดเห็นส่วนใหญ่ของนักท่องเที่ยวชาวไทยต้องการให้มีการปรับปรุงปัญหาค่าครองชีพราคาแพงมากที่สุด รองลงมาคือ ปัญหาการคมนาคมขนส่งภายในจังหวัด ปัญหาข้อมูลการท่องเที่ยวไม่เพียงพอ ปัญหาความสะอาด การเอารัดเอาเบรียบนักท่องเที่ยว ปัญหาความไม่เป็นธรรมของบริษัทธุรกิจ

ท่องเที่ยวมีคะแนน ปัญหาอาชญากรรม สุดท้ายคือปัญหาความไม่เป็นมิตรของคนในท้องถิ่น ซึ่งจะเห็นได้ว่า ปัญหาไม่เป็นมิตรของคนในท้องถิ่น และปัญหาอาชญากรรม เป็นปัญหาที่นักท่องเที่ยวชาวไทย คิดว่าควรมีการปรับปรุงอย่างมาก แสดงให้เห็นถึงความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวชาวไทย ที่เดินทางท่องเที่ยวจังหวัดกระนี่ และอัชญาศัย ของคนในท้องถิ่น มีความยินดีที่จะต้อนรับนักท่องเที่ยวชาวไทย (ตารางที่ 4.7)

3.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวชาวไทย

ในการท่องเที่ยวจังหวัดกระนี่

จากการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยวจังหวัดกระนี่ได้ผลดัง ตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 ความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยวจังหวัดกระนี่

ประเภทค่าใช้จ่าย	จำนวน (คน)						ค่าเฉลี่ย (x)
	แพงมาก	แพง	เหมาะสม	ถูก	ถูกมาก	ไม่ระบุ	
ค่าที่พัก	17 (8.9)	47 (24.7)	107 (56.3)	15 (7.9)	4 (2.1)	0	3.31
ค่าอาหาร / เครื่องดื่ม	24 (12.6)	69 (36.3)	90 (47.4)	7 (3.7)	0	0	3.58
ค่าโดยสารภายในจังหวัด	6 (3.2)	46 (24.2)	119 (62.6)	14 (7.4)	0	5 (2.6)	3.22
ค่าสถานบันเทิง	8 (4.2)	54 (28.4)	80 (42.1)	6 (3.2)	2 (1.1)	40 (21.0)	2.68
ค่าซื้อสินค้า	20 (10.5)	51 (26.8)	104 (54.7)	6 (3.2)	0	9 (4.8)	3.31
ค่าเที่ยวสถานที่ในจังหวัด	6 (3.2)	33 (17.4)	125 (65.8)	14 (7.4)	2 (1.1)	10 (5.3)	2.98

หมายเหตุ : 1. () หมายถึง ร้อยละ

2. ค่าเฉลี่ยกำหนดดังนี้

1.00 – 1.80	หมายถึง	สูงมาก
1.81 - 2.60	หมายถึง	สูง
2.61 – 3.40	หมายถึง	เหมาะสม
3.41 – 4.20	หมายถึง	แพง
4.20 – 5.00	หมายถึง	แพงมาก

ที่มา : จากแบบสอบถามและการคำนวณ

จากความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาจังหวัดกรุงปี ดังกล่าวข้างต้น เมื่อนำมาหาค่าเฉลี่ยแล้วจะพบว่า ค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาจังหวัดกรุงปี อยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยราคาแพงยกเว้น ค่าสถานบันทิงที่อยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยที่ราคา มีความเหมาะสม ทั้งนี้ เพราะว่า ช่วงเวลาที่นักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดกรุงปี อยู่ในช่วงฤดูท่องเที่ยวซึ่งผู้ประกอบกิจการจะปรับราคาเพิ่มขึ้น ส่วนค่าสถานบันทิงที่อยู่ในเกณฑ์เหมาะสม เพราะว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่ที่มาท่องเที่ยวจังหวัดกรุงปี จะท่องเที่ยวชมธรรมชาติ และหมู่เกาะต่างๆ มากกว่าที่จะท่องเที่ยวสถานบันทิง

3.4 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อความต้องการ

ที่จะกลับมาท่องเที่ยวจังหวัดกรุงปี

จากการสำรวจ พบร้า นักท่องเที่ยวชาวไทยมีความต้องการที่จะกลับมาท่องเที่ยวจังหวัดกรุงปีอีกครั้งร้อยละ 95.80 และไม่ต้องการที่จะกลับมา ร้อยละ 4.20 และจากข้อมูลดังกล่าว พบร้า ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทย ที่ต้องการจะกลับมาท่องเที่ยว จังหวัดกรุงปีอีกครั้ง ส่วนใหญ่มีเหตุผลคือ จังหวัดกรุงปีมีสถานที่สวยงามมากมาย เช่น เกาะพีพี อ่าววนาง อ่าวไร่เลย์ เกาะลันตา และชายหาดที่สวยงาม สิ่งที่สร้างความประทับใจแก่นักท่องเที่ยวชาวไทย และแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดกรุงปียังมีกิจกรรมต่างๆ ให้นักท่องเที่ยวเลือกที่จะประกอบกิจกรรม เช่น การปีนเขา ที่อ่าวไร่เลย์

และอ่าวตันไทร การเดินทางไปเที่ยวชุมชนมีเกาะต่าง ๆ การพายเรือคายัก หรือแคนนู ตามชายหาด หรือชมธรรมชาติ บริเวณอ่าวท่าเด่น และเกาห้อง ซึ่งทั้งสถานที่และกิจกรรมต่าง ๆ ทำให้นักท่องเที่ยวประทับใจ เหตุผลของลงมา ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ก็คือระยะเวลาในการท่องเที่ยวมีน้อย และประกอบกันจังหวัดกรุงปีนีสถานที่ท่องเที่ยวมากมาย ถ้านักท่องเที่ยวชาวไทยมีเวลาและมีโอกาสกกลับมาท่องเที่ยวจังหวัดกรุงปีนีก็ครับ (ตารางที่ 4.9)

ตารางที่ 4.9 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ต้องการกลับมาท่องเที่ยวจังหวัดกรุงปีนีก็ครับ

ความต้องการ	จำนวน	ร้อยละ
กลับมา	182	95.80
ไม่กลับมา	8	4.20
รวม	190	100.00

ที่มา : จากแบบสอบถาม

4. ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ

สำหรับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศสามารถแบ่งออกได้เป็น 4 ส่วน ดังนี้

4.1 ความคิดเห็นต่อสิ่งที่นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ

ประทับใจในจังหวัดกรุงปีนี

จากการสำรวจความคิดเห็นต่อสิ่งที่นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศประทับใจได้ผลดังตารางที่ 4.10

สำหรับความคิดเห็นต่อสิ่งที่นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศประทับใจในการท่องเที่ยวจังหวัดกรุงปีนี พบว่า ธรรมชาติที่สวยงาม เป็นสิ่งที่นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศประทับใจมากที่สุด คิดเป็นคะแนน 476 คะแนน รองลงมาคือ ความเป็นมิตร

ของคนในห้องถีน ได้คะแนน 216 คะแนน และอาڪดี เป็นอันดับสาม คิดเป็นคะแนน 172 คะแนน อาหารอร่อยได้คะแนน 137 คะแนน กิจกรรม ซึ่งได้แก่ ปืน夷า คำนำ พาย เรือสายก และอื่นๆ ได้คะแนน 109 คะแนน ความสะอาดสวยงามเรื่องที่พัก ได้คะแนน 102 คะแนน สถานบันเทิง ได้คะแนน 30 คะแนน ส่วนสิ่งที่ประทับใจเป็นลำดับสุดท้าย คือ สถานที่ซื้อของฝาก ได้คะแนน 24 คะแนน (ตารางที่ 4.10)

ตารางที่ 4.10 ความคิดเห็นต่อสิ่งที่นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศประทับใจ

สิ่งที่ประทับใจ	อันดับ 1	อันดับ 2	อันดับ 3	คะแนน	อันดับ
อาڪดี	20	34	44	172	3
ธรรมชาติที่สวยงาม	129	38	13	476	1
อาหารอร่อย	10	35	37	137	4
ความสะอาดสวยงามเรื่องที่พัก	8	27	24	102	6
ความเป็นมิตรของคนในห้องถีน	30	41	44	216	2
สถานที่ซื้อของฝาก	-	1	10	24	8
สถานบันเทิง	2	6	12	30	7
กิจกรรม (ปืน夷า, คำนำ อื่นๆ)	11	26	27	109	5

หมายเหตุ : ในการให้คะแนนใช้วิธีการให้น้ำหนักเป็นแต้มคะแนน โดยมีการให้คะแนน ดังนี้

- อันดับที่ 1 คือ สิ่งที่ประทับใจเป็นอันดับแรก ได้ 3 คะแนน
- อันดับที่ 2 คือ สิ่งที่ประทับใจเป็นอันดับสอง ได้ 2 คะแนน
- อันดับที่ 3 คือ สิ่งที่ประทับใจเป็นอันดับสาม ได้ 1 คะแนน
- คะแนนที่ได้ = (อันดับที่ 1 x 3) + (อันดับที่ 2 x 2) + (อันดับที่ 3 x 1)

ที่มา : จากแบบสอบถาม

จากข้อมูลดังกล่าว พบว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศส่วนใหญ่ มีความประทับใจธรรมชาติที่สวยงามของจังหวัดระบี ซึ่งได้แก่ ชายหาด และเกาะต่างๆ รองลงมาคือ ความเป็นมิตรของคนในท้องถิ่น อาหารดี อาหารอร่อย และกิจกรรมต่างๆ ซึ่งได้แก่ ปีนเขา ดำน้ำ พายเรือคายัค และอื่นๆ ซึ่งจะเห็นได้ว่า นอกจากราชการที่สวยงาม ซึ่งนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศประทับใจมากที่สุดแล้ว ความเป็นมิตรของคนในท้องถิ่น ก็เป็นสิ่งที่สำคัญที่สร้างความประทับใจให้แก่นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศได้ ตลอดจนกิจกรรมต่างๆ ก็มีส่วนที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวจังหวัดระบีอีกด้วย

4.2 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ

ต่อสิ่งที่ควรปรับปรุงในจังหวัดระบี

จากการสำรวจความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศต่อสิ่งที่ควรปรับปรุงได้ผลดังตารางที่ 4.11

สำหรับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศต่อสิ่งที่ควรจะมีการปรับปรุงในจังหวัดระบี พบว่า ปัญหาด้านสาธารณูปโภค เป็นปัญหาที่ควรมีการปรับปรุงมากที่สุด คิดเป็นคะแนน 228 คะแนน รองลงมาคือ ปัญหาด้านภาษา มีคะแนน 178 คะแนน ปัญหาการเอกสารอาเบรียบนักท่องเที่ยว คิดเป็นคะแนน 135 คะแนน ปัญหาข้อมูลการท่องเที่ยวไม่เพียงพอ คิดเป็นคะแนน 119 คะแนน ปัญหาค่าครองชีพ ราคากับมีคะแนน 89 คะแนน ปัญหาความไม่เป็นธรรมของบริษัทธุรกิจท่องเที่ยว มีคะแนน 66 คะแนน ปัญหาผู้คน ไม่เป็นมิตร มีคะแนน 35 คะแนน ปัญหาสุดท้ายคือปัญหาอาชญากรรม ได้คะแนน 22 คะแนน (ตารางที่ 4.11)

จากข้อมูลดังกล่าว พบว่า ความคิดเห็นส่วนใหญ่ของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศต้องการให้มีการปรับปรุงปัญหาด้านสาธารณูปโภคมากที่สุด ซึ่งได้แก่ การก่อสร้างอาคาร บังกะโล การสร้างถนน ให้มีการจัดระเบียบของสิ่งก่อสร้างต่างๆ รองลงมาคือ ปัญหาด้านภาษา ปัญหาการเอกสารอาเบรียบนักท่องเที่ยว ปัญหาข้อมูลการท่องเที่ยวไม่เพียงพอ ปัญหาค่าครองชีพ ราคากับ ปัญหาความไม่เป็นธรรมของบริษัทธุรกิจท่องเที่ยว ปัญหาผู้คน ไม่เป็นมิตร และสุดท้ายปัญหาอาชญากรรม

ตารางที่ 4.11 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศต่อสิ่งที่ควรปรับปรุง

สิ่งที่ควรปรับปรุง	อันดับ 1	อันดับ 2	อันดับ 3	คะแนน	อันดับ
ปัญหาด้านภาษา	36	21	28	178	2
ปัญหาอาชญากรรม	1	7	5	22	8
ปัญหาผู้คนไม่เป็น	4	6	11	35	7
ปัญหาด้านสาธารณูปโภค	50	32	14	228	1
ปัญหาการเอกสารอาบปริยบ นักท่องเที่ยว	29	21	15	135	3
ปัญหาค่าครองชีพราคาแพง	20	10	9	89	5
ปัญหาข้อมูลการท่องเที่ยวไม่เพียงพอ	21	19	18	119	4
ปัญหางานไม่เป็นธรรม	10	12	12	66	6
ของบริษัทธุรกิจท่องเที่ยว					

หมายเหตุ : ในการให้คะแนนใช้วิธีการให้น้ำหนักเป็นแต้มคะแนนโดยมีการให้คะแนน
ดังนี้

อันดับที่ 1 คือ สิ่งที่ควรปรับปรุงเป็นอันดับแรก ได้ 3 คะแนน

อันดับที่ 2 คือ สิ่งที่ควรปรับปรุงเป็นอันดับสอง ได้ 2 คะแนน

อันดับที่ 3 คือ สิ่งที่ควรปรับปรุงเป็นอันดับสาม ได้ 1 คะแนน

คะแนนที่ได้ = (อันดับที่ 1 x 3) + (อันดับที่ 2 x 2) + (อันดับที่ 3 x 1)

ที่มา : จากแบบสอบถาม

ซึ่งจะเห็นได้ว่า ปัญหาผู้คนไม่เป็นมิตร และปัญหาอาชญากรรม เป็น
ปัญหาที่นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศคิดว่าควรมีการปรับปรุงอย่างมาก แสดงให้เห็นถึง
ความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่เดินทางท่องเที่ยวจังหวัดกรุงปี และ
อัชญาศัยของคนในท้องถิ่น มีความยินดีที่จะต้อนรับนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ

2.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว

ชาวต่างประเทศในการท่องเที่ยวจังหวัดกระปี้

จากการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศในการท่องเที่ยวจังหวัดกระปี้ได้ผลดัง ตารางที่ 4.12

สำหรับความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่เดินทางมาจังหวัดกระปี้ ดังตาราง 4.12 สามารถจำแนกค่าใช้จ่ายได้ 6 ประเภท คือ ค่าที่พัก ค่าอาหารและเครื่องดื่ม ค่าโดยสารภายในจังหวัด ค่าสถานบันเทิง ค่าสินค้า และค่าเที่ยวชมสถานที่ในจังหวัดกระปี้

ตารางที่ 4.12 ความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ
ในการท่องเที่ยว จังหวัดกระปี้

ประเภทค่าใช้จ่าย	จำนวน (คน)						ค่าเฉลี่ย
	แพงมาก	แพง	เหมาะสม	ถูก	ถูกมาก	ไม่ระบุ	
ค่าที่พัก	2	16	95	82	15	0	2.56
	(1.00)	(7.60)	(45.20)	(39.00)	(7.20)		
ค่าอาหาร /เครื่องดื่ม	0	28	113	56	13	0	2.74
		(13.30)	(53.80)	(265.70)	(6.20)		
ค่าโดยสาร	0	11	86	90	21	2	2.40
ภายในจังหวัด		(5.10)	(41.00)	(42.90)	(10.00)	(1.00)	
ค่าสถานบันเทิง	0	26	114	42	2	26	2.53
		(12.40)	(54.30)	(20.00)	(1.00)	(12.40)	
ค่าซื้อสินค้า	2	30	106	45	4	23	2.58
	(1.00)	(14.20)	(50.50)	(21.40)	(1.90)	(11.00)	
ค่าเที่ยวชมสถานที่	3	44	103	55	1	37	2.60
ในจังหวัด		(1.40)	(21.00)	(49.00)	(10.50)	(0.50)	(17.60)

หมายเหตุ : 1. () หมายถึง ร้อยละ

2. ค่าเฉลี่ยกำหนดดังนี้

1.00 – 1.80	หมายถึง	สูกมาก
1.81 - 2.60	หมายถึง	สูก
2.61 – 3.40	หมายถึง	เหนาเส้น
3.41 – 4.20	หมายถึง	แพง
4.20 – 5.00	หมายถึง	แพงมาก

ที่มา : จากแบบสอบถามและการคำนวณ

จากความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่เดินทางมาจังหวัดระปี ดังกล่าวข้างต้น เมื่อนำมาหาค่าเฉลี่ยแล้วจะพบว่าค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่เดินทางมาจังหวัดระปี ยังอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยค่อนข้างต่ำ ทั้งนี้ เพราะค่าของเงินบาท เมื่อเปรียบเทียบเงินสกุลหลักในยุโรป และอเมริกาอยู่ในระดับต่ำ รวมทั้งค่าครองชีพในประเทศไทย ค่อนข้างต่ำ เมื่อเทียบกับประเทศของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเหล่านี้ (ตารางที่ 4.12)

2.4 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศต่อ

ความต้องการที่จะกลับมาท่องเที่ยวจังหวัดระปี

จากการสำรวจพบว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศส่วนใหญ่มีความต้องการที่จะกลับมาท่องเที่ยวจังหวัดระปีอีกครั้ง คิดเป็นร้อยละ 83.80 และจำนวนนักท่องเที่ยวที่ไม่ต้องการกลับมาท่องเที่ยวจังหวัดระปีอีก คิดเป็นร้อยละ 11.90 และนักท่องเที่ยวที่ไม่แน่ใจเท่ากับร้อยละ 4.30 (ตารางที่ 4.13)

ตารางที่ 4.13 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่ต้องการกลับมาท่องเที่ยว
จังหวัดกรุงบีอิกครึ้ง

ความต้องการ	จำนวน	ร้อยละ
กลับมา	176	83.80
ไม่กลับมา	25	11.90
ไม่แน่ใจ	9	4.30
รวม	210	100.00

ที่มา : จากแบบสอบถาม

จากข้อมูลดังกล่าว พบว่า ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ
ที่ต้องการจะกลับมาท่องเที่ยว จังหวัดกรุงบีอิกครึ้ง ส่วนใหญ่มีเหตุผลคือ จังหวัดกรุงบีมี
สถานที่สวยงามมากมาย เช่น เกาะพีพี อ่าววนาง อ่าวไร่เลย์ เกาะลันตา และชายหาดที่
สวยงาม สิ่งที่สร้างความประทับใจแก่นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ และการท่องเที่ยว
จังหวัดกรุงบี ยังมีกิจกรรมต่าง ๆ ให้นักท่องเที่ยวเลือกที่จะประกอบกิจกรรม เช่น การ
ปีนเขา ที่ผ่านไร่เลย์ และอ่าวตันไทร การเดินทางไปเที่ยวชมหมู่เกาะต่าง ๆ การพายเรือ
คายัค หรือแคนนู ตามชายหาด หรือชมธรรมชาติ บริเวณอ่าวท่าเสน และเกาะห้อง ซึ่งทั้ง
สถานที่และกิจกรรมต่าง ๆ ทำให้นักท่องเที่ยวประทับใจ เหตุผลรองลงมา ของ
นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ก็คือระยะเวลาในการท่องเที่ยวมีน้อย ประกอบกับจังหวัด
กรุงบี มีแหล่งท่องเที่ยวมาก ทำให้ถ้านักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมีโอกาสกลับมา
ท่องเที่ยวประเทศไทยอีกครั้ง ก็จะสะดวกท่องเที่ยวจังหวัดกรุงบีอิกครึ้ง

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรม ของนักท่องเที่ยวในจังหวัดกระนี่

1. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรม ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในจังหวัดกระนี่

การศึกษาในส่วนนี้เป็นการศึกษาด้านผลของปัจจัยส่วนบุคคล ซึ่งได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้ อารชีพ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีผลต่อ พฤติกรรมในการท่องเที่ยว ได้แก่ การเคยเดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดกระนี่ ความ เพียงพอของข้อมูล ลักษณะการจัดการเดินทาง วัตถุประสงค์หลักของการเดินทางมา ประเภทของพาหนะที่ใช้เดินทางมาท่องเที่ยว บุคคลที่ร่วมเดินทางมา ค่าใช้จ่ายในการ ท่องเที่ยวในจังหวัดกระนี่ จำนวนวันที่พักในจังหวัดกระนี่ โดยการทดสอบ ความสัมพันธ์ด้วยค่าสถิติไคสแควร์ (Chi Square) ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ผลการศึกษาพบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม การเคยเดินทางมา ท่องเที่ยว และจำนวนวันที่พัก คือ นักท่องเที่ยวชายอาจเคยเดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัด กระนี่และใช้เวลาพักอยู่ในจังหวัดกระนี่นานกว่านักท่องเที่ยวหญิง (ตารางที่ 4.14)

อายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม วัตถุประสงค์หลักของการเดินทางมา ลักษณะการจัดการเดินทาง บุคคลที่ร่วมเดินทางมา ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว กล่าวคือ นักท่องเที่ยววัยหนุ่มสาวมีวัตถุประสงค์หลักของการเดินทางมาเพื่อพักผ่อน และ ท่องเที่ยวจังหวัดกระนี่โดยรถโดยสารประจำทาง ส่วนใหญ่มีเพื่อนเป็นผู้ร่วมเดินทาง และเสียค่าใช้ในการท่องเที่ยวไม่นัก ส่วนนักท่องเที่ยวสูงวัยมีวัตถุประสงค์หลักของการ เดินทางเพื่อธุรกิจและมาท่องเที่ยวโดยเครื่องบินและส่วนใหญ่จะมากับ ครอบครัว โดยมี ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวค่อนข้างสูงมาก (ตารางที่ 4.14)

ตารางที่ 4.14 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว
ชาวไทยในจังหวัดกระบี่

ปัจจัย	เพศ	อายุ	สถานภาพ	ระดับ	รายได้	อาชีพ
				สมรส		
1.การเคยเดินทางมาท่องเที่ยว	7.035*	11.009	0.090	7.890	20.436*	7.030
2.ความเพียงพอของข้อมูล	1.083	9.237	0.340	5.131	21.715*	2.302
3.ลักษณะการจัดการเดินทาง	0.626	2.203	0.142	18.437*	5.078	2.208
4.วัตถุประสงค์หลักของการเดินทางมา	2.733	63.876*	11.289*	2.370	23.318*	13.047
5.ประเภทของ yanพาหนะที่ใช้เดินทางมาท่องเที่ยว	3.573	63.737*	20.443*	35.483*	42.233*	20.615
6.บุคคลที่ร่วมเดินทางมา	3.256	74.835*	118.017*	11.939	27.691*	26.186*
7.ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว	3.949	58.289*	21.705*	60.875*	73.082*	48.030*
8.จำนวนวันที่พัก	8.197*	13.428	1.364	22.005*	22.727*	14.540

หมายเหตุ : * หมายถึงมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95

ที่มา : จากแบบสอบถาม

สถานภาพสมรสมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม ลักษณะการจัดการเดินทาง วัตถุประสงค์หลักของการเดินทางมา บุคคลที่ร่วมเดินทางมา ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว ก่อตัวคือ นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพโสดเดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่โดยรถโดยสารประจำทาง และมีวัตถุประสงค์เพื่อการพักผ่อน ส่วนใหญ่มีเพื่อนเป็นผู้ร่วมเดินทาง และเสียค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวไม่สูงมาก ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพสมรสเดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่โดยเครื่องบิน และมีวัตถุประสงค์ในการเดินทางมาเพื่อธุรกิจ และส่วนใหญ่เดินทางมากับครอบครัว มีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวอยู่ในระดับค่อนข้างที่สูง (ตารางที่ 4.14)

ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม คือ ลักษณะการจัดการเดินทาง ประเภทของพาหนะที่ใช้เดินทางมา ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว จำนวนวันที่พัก กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาระดับประถมหรือมัธยมอาจเดินทางมาท่องเที่ยวโดยจัดการ การเดินทางเองและเดินทางมาจังหวัดกระบี่โภคทรัตน์สารประจำทาง และมีจำนวนวันที่พักไม่นานมากตลอดจนเสียค่าใช้จ่ายไม่สูงมาก ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาระดับ ปฐมวัยหรือสูงกว่าเดินทางมาท่องเที่ยวโดยใช้บริการของบริษัทธุรกิจท่องเที่ยวและ เดินทางมาจังหวัดกระบี่โภคทรัตน์ และมีจำนวนวันที่พักนานมากตลอดจนเสียค่าใช้จ่าย ที่ค่อนข้างมาก (ตารางที่ 4.14)

รายได้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม การเคยเดินทางมาท่องเที่ยว ความ เพียงพอของข้อมูล วัตถุประสงค์หลักของการเดินทางมา ประเภทของพาหนะที่ใช้ เดินทางมา บุคคลที่ร่วมเดินทางมา ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว และจำนวนวันที่พัก กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีรายได้น้อยเดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่เป็นครั้งแรกและมี ข้อมูลในการเดินทางไม่เพียงพอ มีวัตถุประสงค์เพื่อการพักผ่อนและเดินทางมาท่องเที่ยว โดยรถโดยสารรถประจำทาง ส่วนใหญ่เดินทางมากับเพื่อนและมีจำนวนวันที่พักไม่นาน มากตลอดจนเสียค่าใช้จ่ายไม่สูงมาก นักท่องเที่ยวที่มีรายได้มากเคยเดินทางมาท่องเที่ยว จังหวัดกระบี่และมีข้อมูลในการเดินทางเพียงพอ มีวัตถุประสงค์เพื่อธุรกิจและเดินทางมา ท่องเที่ยวโดยเครื่องบิน ส่วนใหญ่เดินทางมากับครอบครัวและมีจำนวนวันที่พักนาน ตลอดจนเสียค่าใช้จ่ายค่อนข้างมาก (ตารางที่ 4.14)

อาชีพมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย 2 ข้อ คือ บุคคล ที่ร่วมเดินทางมา ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว กล่าวคือ อาชีพของนักท่องเที่ยวที่ต่างกัน เช่น นักเรียนเดินทางมาท่องเที่ยวกับเพื่อนและเสียค่าใช้จ่ายไม่มากนัก ส่วนพนักงาน บริษัทเอกชนเดินทางมาท่องเที่ยวกับครอบครัวและเสียค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว ค่อนข้างมาก (ตารางที่ 4.14)

2. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรม

ของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศในจังหวัดยะลา

การศึกษาในส่วนนี้เป็นการศึกษาด้านผลของปัจจัยส่วนบุคคล ซึ่งได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ ของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่มีผลต่อพฤติกรรมในการท่องเที่ยว ได้แก่ การเคยเดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดยะลา ความเพียงพอของข้อมูล ลักษณะการจัดการเดินทาง วัตถุประสงค์หลักของการเดินทาง มา ประเภทของพาหนะที่ใช้เดินทางมาท่องเที่ยว บุคคลที่ร่วมเดินทางมา ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวในจังหวัดยะลา จำนวนวันที่พักในจังหวัดยะลา โดยการทดสอบ ความสัมพันธ์ด้วยค่าสถิติไคสแควร์ (Chi Square)

ผลจากการศึกษาพบว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม กล่าวคือ นักท่องเที่ยวชายและนักท่องเที่ยวหญิงมีพฤติกรรมการท่องเที่ยวเหมือนกัน (ตารางที่ 4.15)

อายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม วัตถุประสงค์หลักของการเดินทางมา และ บุคคลที่ร่วมเดินทางมา กล่าวคือ นักท่องเที่ยววัยหนุ่มสาวอาจมีวัตถุประสงค์หลักของการเดินทางมาเพื่อพักผ่อนและส่วนใหญ่เดินทางมากับเพื่อน และนักท่องเที่ยวสูงวัยมี วัตถุประสงค์หลักของการเดินทางเพื่อธุรกิจ และส่วนใหญ่เดินทางมากับครอบครัวหรือ สามี/ภรรยา(ตารางที่ 4.15)

ตารางที่ 4.15 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศในจังหวัดกรุงรัตนโกสินทร์

ปัจจัย	เพศ	อายุ	สถานภาพ	ระดับ สมรส	รายได้	อาชีพ
			การศึกษา			
1. การเคยเดินทางมาท่องเที่ยว	0.812	6.395	9.706*	7.870	1.103	6.171
2. ความเพียงพอของข้อมูล	1.905	1.830	0.938	3.293	1.249	1.382
3. ลักษณะการจัดการเดินทาง	0.082	1.271	2.964	2.410	5.511	2.691
4. วัตถุประสงค์หลักของ การเดินทางมา	5.005	1.336*	1.095*	5.284	12.188	18.537
5. ประเภทของยานพาหนะ ที่ใช้เดินทางมาท่องเที่ยว	2.907	6.792	7.702	6.530	26.508*	13.180
6. บุคคลที่ร่วมเดินทางมา	6.564	40.925*	95.658*	36.315*	13.406	14.093
7. ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว	5.265	10.194	49.134*	20.923	36.503*	24.170
8. จำนวนวันที่พัก	1.129	5.939	17.368	9.608	10.670	13.949

หมายเหตุ : * หมายถึงมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95

ที่มา : จากแบบสอบถาม

สถานภาพสมรรถนะความสัมพันธ์กับพฤติกรรม การเคยเดินทางมาท่องเที่ยว
วัตถุประสงค์หลักของการเดินทางมา บุคคลที่ร่วมเดินทางมา และค่าใช้จ่ายในการ
เดินทางท่องเที่ยว กล่าวคือนักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพโสดเดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัด
กรุงรัตนโกสินทร์เป็นครั้งแรก และมีวัตถุประสงค์เพื่อการพักผ่อน บุคคลที่ร่วมเดินทางมาส่วนใหญ่
คือ เพื่อน และเสียค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวไม่สูงมาก ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพ
สมรสเคยเดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดกรุงรัตนโกสินทร์ และมีวัตถุประสงค์ในการเดินทางมาเพื่อ
ธุรกิจ ส่วนใหญ่เดินทางมา กับ ครอบครัว และเสียค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวค่อนข้างสูง
(ตารางที่ 4.15)

ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม บุคคลที่ร่วมเดินทางมา กล่าวก็อ นักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาระดับประถมหรือมัธยมส่วนใหญ่เดินทางมากับเพื่อน หรือเดินทางมาคนเดียว ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่าส่วนใหญ่เดินทางมากับครอบครัว (ตารางที่ 4.15)

รายได้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม ประเภทของยานพาหนะที่ใช้เดินทาง ท่องเที่ยว หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้น้อยเดินทางมาท่องเที่ยวโดยรถโดยสาร รถประจำทาง ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีรายได้มากเดินทางมาท่องเที่ยวโดยเครื่องบิน และ นักท่องเที่ยวที่มีรายได้น้อยเสียค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวไม่มาก ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีรายได้มากเสียค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวค่อนข้างมาก (ตารางที่ 4.15)

อาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม กล่าวก็อ อาชีพของนักท่องเที่ยวที่ ต่างกัน เช่น นักเรียนหรือพนักงานบริษัทเอกชน เป็นต้น มีพฤติกรรมการท่องเที่ยว เหมือนกัน (ตารางที่ 4.15)

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในจังหวัดกรุงปี เนื่องจากจังหวัดกรุงปี เป็นจังหวัดท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวชาวไทยและนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ใน การศึกษานี้ มีวัตถุประสงค์หลัก เพื่อที่ศึกษาถึงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในจังหวัดกรุงปี รวมทั้งศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในจังหวัดกรุงปี เพื่อที่จะสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาไปปรับปรุง พัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดกรุงปี ตลอดจนใช้ในการประกอบการตัดสินใจลงทุนด้านธุรกิจท่องเที่ยวในจังหวัดกรุงปี จากการศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในจังหวัดกรุงปี ในที่นี้แยกผลสรุปออกเป็น 3 ส่วน คือ ในส่วนแรกเป็น การสรุปผลของนักท่องเที่ยวชาวไทยในจังหวัดกรุงปี ส่วนที่สองเป็นการสรุปผลของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศในจังหวัดกรุงปี และในส่วนที่สามเป็นการสรุปผล เปรียบเทียบระหว่างนักท่องเที่ยวชาวไทยและนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ซึ่งปรากฏผลดังต่อไปนี้

สรุปผลนักท่องเที่ยวชาวไทย

จากข้อมูลของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาจังหวัดกรุงปี พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดกรุงปี ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีภูมิลำเนาอยู่ที่กรุงเทพมหานคร มีอายุระหว่าง 20-29 ปี และมีสถานภาพโสดมากที่สุด ส่วนระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีรายได้ต่อเดือนอยู่ระหว่าง 10,001-20,000 บาท มีอาชีพเป็นพนักงานเอกชนมากที่สุด และนักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดกรุงปี เป็นครั้งแรก แหล่งข้อมูลข่าวสารที่ได้รับส่วนใหญ่มาจากเพื่อนและได้รับข้อมูลข่าวสารไม่เพียงพอ ต่อความต้องการ นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่เดินทางมาเองและเดินทางโดยรถ

โดยสารประจำทางมากที่สุด มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อการพักผ่อนและส่วนใหญ่เดินทางมากับเพื่อน กลุ่มตัวอย่างส่วนมากนิยมพักแรมบังกะโล มีระยะเวลาท่องเที่ยวระหว่าง 4-6 วัน และเสียค่าใช้จ่าย น้อยกว่า 5,000 บาท นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่นิยมท่องเที่ยวอ่อนนวล และมีความต้องการเดินทางกลับมาท่องเที่ยวจังหวัดกระปือกครั้ง

สำหรับการแสดงความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาจังหวัดกระปือ พบว่า สิ่งที่ประทับใจนักท่องเที่ยว คือ ธรรมชาติที่สวยงาม และสิ่งที่นักท่องเที่ยวคิดว่าควรจะมีการปรับปรุง คือ ปัญหาค่าครองชีพราคาน้ำดื่ม และการคมนาคมและถนนสีฟ้าในจังหวัด

ส่วนความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทย เกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวในจังหวัดกระปือ พบว่า ค่าใช้จ่ายอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยค่อนข้างแพง ยกเว้น ค่าสถานบันเทิง ที่อยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยที่เหมาะสม

จากการทดสอบสมมติฐานของนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลทุกปัจจัยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว

สรุปผลนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ

จากข้อมูลของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่เดินทางมาจังหวัดกระปือ พบว่า เป็นกลุ่มประเทศที่ปูโรปามากที่สุด ส่วนมากเป็นชาวอังกฤษ โดยมีจำนวนเพคหนูและเพคชาอยุ่กเล็กคัน ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 20-29 ปี และมีสถานภาพโสดมากที่สุด ส่วนระดับการศึกษา พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีรายได้ต่อเดือนอยู่ระหว่าง 1,001-1,500 us \$ มีอาชีพเป็น นักเรียน นักศึกษา มากที่สุด และนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดกระปือเป็นครั้งแรก แหล่งข้อมูลข่าวสารที่ได้รับส่วนใหญ่มาจากหนังสือและได้รับข้อมูลข่าวสารเพียงพอ นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศส่วนใหญ่เดินทางมาเองและเดินทางโดยรถประจำทาง มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อการพักผ่อนและส่วนใหญ่เดินทางมากับเพื่อน กลุ่มตัวอย่างส่วนมากนิยมพักแรมบังกะโล มีระยะเวลาท่องเที่ยว 1-3 วัน และเสียค่าใช้จ่ายน้อยกว่า

200 us \$ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่นิยมท่องเที่ยวอ่าวนาาง และมีความต้องการเดินทางกลับมาท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่อีกครั้ง

สำหรับการแสดงความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่เดินทางมาจังหวัดกระบี่ พบว่า สิ่งที่ประทับใจนักท่องเที่ยว คือ ธรรมชาติที่สวยงาม ความเป็นมิตรของคนในท้องถิ่น และสิ่งที่นักท่องเที่ยวคิดว่า ควรจะมีการปรับปรุง คือ ปัญหาด้านสาธารณูปโภค และปัญหาด้านภาษา

ส่วนการแสดงความคิดเห็น ของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ พบว่า ค่าใช้จ่ายอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยค่อนข้างต่ำ

จากการทดสอบสมมติฐานของจังหวัดกระบี่ พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว คือ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา และรายได้ ยกเว้น เพศ และ อารชีพ

สรุปเปรียบเทียบระหว่างนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศ

จากข้อมูลของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศ ที่เดินทางมาจังหวัดกระบี่ พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่เป็นหญิง ขณะที่นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมีสัดส่วนชายและหญิงใกล้เคียงกัน ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 20-29 ปี และมีสถานภาพโสด ส่วนระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการศึกษาระดับปริญญาตรี เหมือนกัน นักท่องเที่ยวชาวไทยมีรายได้ต่อเดือนอยู่ระหว่าง 10,001-20,000 บาท ส่วนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 1,001-1,500 us\$ กลุ่มตัวอย่างชาวไทยมีอาชีพเป็นพนักงานเอกชนมากที่สุดและกลุ่มตัวอย่างชาวต่างประเทศมีอาชีพเป็นนักเรียน นักศึกษา เป็นส่วนมาก กลุ่มตัวทั้ง 2 กลุ่มส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่เป็นครั้งแรก แหล่งข้อมูลข่าวสารที่กลุ่มตัวอย่างชาวไทยได้รับส่วนใหญ่มาจากเพื่อนและได้รับข้อมูลข่าวสารไม่เพียงพอ และแหล่งข้อมูลข่าวสารที่กลุ่มตัวอย่างชาวต่างประเทศได้รับส่วนใหญ่จากหนังสือและได้รับข้อมูลข่าวสารเพียงพอ กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มส่วนใหญ่เดินทางมาองค์กรเดินทางโดยรถประจำทาง มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อการพักผ่อนและส่วนใหญ่เดินทางมากับเพื่อนในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน กลุ่มตัวอย่าง

นิยมพักบังกะโลเหมือนกัน แต่กลุ่มตัวอย่างชาวไทยมีระยะเวลาท่องเที่ยวมากกว่า ส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 4-6 วัน กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม มีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวจังหวัดกรุงไกลีเคียงกัน คือ กลุ่มตัวอย่างชาวไทย เสียค่าใช้จ่ายน้อยกว่า 5,000 บาท และกลุ่มตัวอย่างชาวต่างประเทศเสียค่าใช้จ่าย น้อยกว่า 200 us\$ และกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มนี้ ความต้องการเดินทางกลับมาท่องเที่ยวจังหวัดกรุงไกลีครั้งในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน

สำหรับการแสดงความแสดงความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวไทย และชาวต่างประเทศที่เดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดกรุงไก พนว่า สิ่งที่ประทับใจ คือ ธรรมชาติที่สวยงามเหมือนกัน และสิ่งที่กลุ่มตัวอย่างชาวไทยคิดว่าควรมีการปรับปรุง คือ ปัญหาค่าครองชีพราคาแพง ส่วนสิ่งที่กลุ่มตัวอย่างชาวต่างประเทศคิดว่าควรจะมีการปรับปรุง คือ ปัญหาด้านสาธารณูปโภค

สำหรับการแสดงความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างชาวไทยเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวจังหวัดกรุงไก พนว่า ค่าใช้จ่ายอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยค่อนข้างแพง ส่วนความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างของชาวต่างประเทศ พนว่า ค่าใช้จ่ายอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยค่อนข้างถูก

ส่วนผลการทดสอบสมมติฐานของกลุ่มตัวอย่างชาวไทย พนว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ทุกปัจจัย มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว และผลการทดสอบสมมติฐานของกลุ่มตัวอย่างชาวต่างประเทศ พนว่า ปัจจัยส่วนบุคคล มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว คือ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา และรายได้ ยากไร้ เพศ และอาชีพ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในจังหวัดกรุงไก นี้ข้อเสนอแนะจากผลการศึกษาที่ได้ ดังนี้

1. ควรมีการดูแลและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัด ไว้ไม่ให้เกิดความเสื่อมโทรมและประสบปัญหาวิกฤติตามมา เพราะนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามา ท่องเที่ยวส่วนใหญ่ นิยมท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่เป็นเอกลักษณ์ของแต่ละจังหวัดอยู่

แล้ว ดังนั้นควรมีการคูแลรักษาและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวอยู่เสมอเพื่อป้องกันนิให้แหล่งท่องเที่ยวเสื่อมโทรมลงอย่างรวดเร็ว

2. ควรมีการพัฒนาส่งเสริมและเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ในจุดเด่นของจังหวัดที่น่าสนใจทั้งทรัพยากรธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีที่สำคัญ เป็นต้น เพื่อเป็นการเผยแพร่ให้นักท่องเที่ยวรู้จักและต้องการเข้ามาท่องเที่ยวจังหวัดกระนี้มากขึ้น

3. ควรมีการพัฒนาการเดินทางโดยทางอากาศมากขึ้น ทั้งการบริการสายการบินระหว่างประเทศและการบริการสายการบินภายในประเทศ เพราะจะเห็นได้ว่านักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศนิยมเดินทางท่องเที่ยวโดยทางอากาศเพิ่มขึ้น ดังนั้นการพัฒนาการบริการสายการบินระหว่างประเทศและภายในประเทศ จะมีส่วนในการดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวมากขึ้น เนื่องจากนักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกสบายในการเดินทางระหว่างประเทศและการเดินทางระหว่างจังหวัดท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศ

4. สำหรับปัญหาด้านภาษาด้านการสื่อสารที่นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศประสบขณะเดินทางไปท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ในจังหวัดกระนี้ ควรจะมีป้ายชื่อสถานที่ต่างๆ ป้ายแสดงเส้นทางการเดินทาง สถานีรถประจำทาง สนามบินและแพนที่แหล่งท่องเที่ยวในจุดท่องเที่ยวต่างๆ เป็นภาษาอังกฤษ

ภาคผนวก ก
ค่าทางสถิติที่ได้จากการประมาณผล

นักท่องเที่ยวชาวไทย

ตารางภาคผนวกที่ ก.1 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการเคยเดินทางมา
ท่องเที่ยว

เพศ	การเคยเดินทางมาท่องเที่ยว		รวม
	ครั้งแรก	เคยเดินทางมาแล้ว	
ชาย	39	27	66
หญิง	96	28	124
รวม	135	55	190

Chi – Square Tests

	Value	df	Asymp.Sig.(2-sided)
Pearson Chi-Square	7.035	1	0.008
Likelihood Ratio	6.865	1	0.009
Linear-by-Linear Association	6.998	1	0.008
N of Valid Cases	190		

ตารางภาคผนวกที่ ก.2 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับจำนวนวันที่พัก

เพศ	จำนวนวันที่พัก				รวม
	1-3 วัน	4-6 วัน	7-9 วัน	มากกว่า 9 วัน	
ชาย	35	26	5		66
หญิง	51	71	2		124
รวม	86	97	7		190

Chi – Square Tests

	Value	df	Asymp.Sig.(2-sided)
Pearson Chi-Square	8.197	2	0.017
Likelihood Ratio	8.030	2	0.018
Linear-by-Linear Association	0.477	1	0.490
N of Valid Cases	190		

ตารางภาคผนวกที่ ก.3 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับวัตถุประสงค์หลัก
ของการเดินทางมา

อายุ	วัตถุประสงค์หลักของการเดินทางมา					รวม
	พักผ่อน	ติดต่อ	ประชุม/ ธุรกิจ	เยี่ยมเพื่อน/ ญาติ	อื่นๆ	
ต่ำกว่า 20 ปี	8					8
20-29 ปี	113			3		116
30-39 ปี	58					58
40-49 ปี	4		2			6
50 ปีขึ้นไป	2					2
รวม	185	2	3			190

Chi – Square Tests

	Value	df	Asymp.Sig.(2-sided)
Pearson Chi-Square	63.876	8	0.000
Likelihood Ratio	17.482	8	0.025
Linear-by-Linear Association	0.742	1	0.389
N of Valid Cases	190		

ตารางภาคผนวกที่ ก.4 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับประเภทของ
ยานพาหนะที่ใช้เดินทางมาท่องเที่ยว

อายุ	ประเภทของพาหนะที่ใช้เดินทางมาท่องเที่ยว						รวม
	เครื่องบิน	รถโดยสาร	รถเช่า	รถส่วนตัว	เรือ	ประจำทาง	
ต่ำกว่า 20 ปี		8					8
20-29 ปี	9	95		6	6		116
30-39 ปี	4	50		2	2		58
40-49 ปี	4	2					6
50 ปีขึ้นไป			2				2
รวม	17	155		10	8		190

Chi – Square Tests

	Value	df	Asymp.Sig.(2-sided)
Pearson Chi-Square	63.737	12	0.000
Likelihood Ratio	28.900	12	0.004
Linear-by-Linear Association	0.002	1	0.964
N of Valid Cases	190		

ตารางภาคผนวกที่ ก.5 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับบุคคลที่ร่วมเดินทางมา

อายุ	บุคคลที่ร่วมเดินทางมา				รวม
	คนเดียว	สามี/ภรรยา	ครอบครัว	เพื่อน	
ต่ำกว่า 20 ปี				8	8
20-29 ปี	8	8	7	93	116
30-39 ปี	2		6	50	58
40-49 ปี			6		6
50 ปีขึ้นไป			2		2
รวม	10	8	21	151	190

Chi – Square Tests

	Value	df	Asymp.Sig.(2-sided)
Pearson Chi-Square	74.835	12	0.000
Likelihood Ratio	49.938	12	0.000
Linear-by-Linear Association	0.686	1	0.408
N of Valid Cases	190		

ตารางภาคผนวกที่ ก.6 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว

อายุ	ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว					รวม
	น้อยกว่า 5,000 บาท	5,001- 10,000 บาท	10,001- 15,000 บาท	15,001- 20,000 บาท	มากกว่า 20,000 บาท	
ต่ำกว่า 20 ปี	3	5				8
20-29 ปี	60	36	7	5	8	116
30-39 ปี	37	12	4	3	2	58
40-49 ปี				4	2	6
50 ปีขึ้นไป	2					2
รวม	102	53	11	12	12	190

Chi – Square Tests

	Value	df	Asymp.Sig.(2-sided)
Pearson Chi-Square	58.289	16	0.000
Likelihood Ratio	38.670	16	0.001
Linear-by-Linear Association	1.950	1	0.163
N of Valid Cases	190		

ตารางภาคผนวกที่ ก.7 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพกับวัตถุประสงค์
หลักของการเดินทางมา

สถานภาพ	พักผ่อน	ติดต่อ ธุรกิจ	วัตถุประสงค์หลักของการเดินทางมา			รวม
			ประชุม/ สัมมนา	เยี่ยมเพื่อน/ ญาติ	อื่นๆ	
โสด	157			3		160
แต่ง หม้าย	28		2			30
หย่า						
แยกกันอยู่						
รวม	185		2	3		190

Chi – Square Tests

	Value	df	Asymp.Sig.(2-sided)
Pearson Chi-Square	11.289	2	0.004
Likelihood Ratio	8.475	2	0.014
Linear-by-Linear Association	0.832	1	0.362
N of Valid Cases	190		

ตารางภาคผนวกที่ ก.8 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพกับประเภทของ
ยานพาหนะที่ใช้เดินทางมาท่องเที่ยว

สถานภาพ	ประเภทของพาหนะที่ใช้เดินทางมาท่องเที่ยว					
	เครื่องบิน	รถโดยสาร	รถเช่า	รถส่วนตัว	เรือ	รวม
ประจำทาง						
โสด	9	137		6	8	160
แต่ง	8	18		4		30
หย่า						
หม้าย						
แยกกันอยู่						
รวม	17	155		10	8	190

Chi – Square Tests

	Value	df	Asymp.Sig.(2-sided)
Pearson Chi-Square	20.443	3	0.000
Likelihood Ratio	17.440	3	0.001
Linear-by-Linear Association	1.086	1	0.297
N of Valid Cases	190		

ตารางภาคผนวกที่ ก.9 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพกับบุคคลที่ร่วมเดินทางมา

สถานภาพ	บุคคลที่ร่วมเดินทางมา				รวม
	คนเดียว	สามี/ภรรยา	ครอบครัว	เพื่อน	
โสด	10		5	145	160
แต่ง หม้าย		8	16	6	30
แยกกันอยู่					
รวม	10	8	21	151	190

Chi – Square Tests

	Value	df	Asymp.Sig.(2-sided)
Pearson Chi-Square	118.017	3	0.000
Likelihood Ratio	92.224	3	0.000
Linear-by-Linear Association	28.757	1	0.000
N of Valid Cases	190		

ตารางภาคผนวกที่ ก.10 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพกับค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว

สถานภาพ	ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว						รวม
	น้อยกว่า	5,001-	10,001-	15,001-	มากกว่า		
	5,000 บาท	10,000 บาท	15,000 บาท	20,000 บาท	20,000 บาท		
โสด	94	45	7	8	6	160	
แต่ง	8	8	4	4	6	30	
หม้าย							
แยกกันอยู่							
รวม	102	53	11	12	12	190	

Chi – Square Tests

	Value	df	Asymp.Sig.(2-sided)
Pearson Chi-Square	21.705	4	0.000
Likelihood Ratio	18.345	4	0.001
Linear-by-Linear Association	20.502	1	0.000
N of Valid Cases	190		

ตารางภาคผนวกที่ ก.11ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับลักษณะการ
ขัดการเดินทาง

การศึกษา	ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว		รวม
	น้อยกว่า 5,000 บาท	5,001-10,000 บาท	
ประถมศึกษา		7	7
มัธยมศึกษา	6	12	18
อนุปริญญา		15	15
ปริญญาตรี	10	120	130
อื่นๆ		20	20
รวม	16	174	190

Chi – Square Tests

	Value	df	Asymp.Sig.(2-sided)
Pearson Chi-Square	18.437	4	0.001
Likelihood Ratio	16.371	4	0.003
Linear-by-Linear Association	4.809	1	0.028
N of Valid Cases	190		

ตารางภาคผนวกที่ ก.12 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษา กับ ประเภทของ
ยานพาหนะที่ใช้เดินทางมาท่องเที่ยว

การศึกษา	ประเภทของพาหนะที่ใช้เดินทางมาท่องเที่ยว					รวม
	เครื่องบิน	รถโดยสาร	รถเช่า	รถส่วนตัว	เรือ	
ประจำทาง						
ประถมศึกษา	5					7
มัธยมศึกษา	14		4			18
อนุปริญญา	15					15
ปริญญาตรี	15	106		6	3	130
อื่นๆ	2	15			3	20
รวม	17	155		10	8	190

Chi – Square Tests

	Value	df	Asymp.Sig.(2-sided)
Pearson Chi-Square	35.483	12	0.000
Likelihood Ratio	30.511	12	0.002
Linear-by-Linear Association	3.728	1	0.054
N of Valid Cases	190		

ตารางภาคผนวกที่ ก.13 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว

การศึกษา	ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว					รวม
	น้อยกว่า 5,000 บาท	5,001- 10,000 บาท	10,001- 15,000 บาท	15,001- 20,000 บาท	มากกว่า 20,000 บาท	
ประถมศึกษา	2	5				7
มัธยมศึกษา	4	14				18
อนุปริญญา	7	3		5		15
ปริญญาตรี	76	29	11	5	9	130
อื่นๆ	13	2		2	3	20
รวม	102	53	11	12	12	190

Chi – Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig.(2-sided)
Pearson Chi-Square	60.875	16	0.000
Likelihood Ratio	54.147	16	0.001
Linear-by-Linear Association	0.029	1	0.865
N of Valid Cases	190		

ตารางภาคผนวกที่ ก.14 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับจำนวนวันที่พัก

การศึกษา	จำนวนวันที่พัก				รวม
	1-3 วัน	4-6 วัน	7-9 วัน	มากกว่า 9 วัน	
ประถมศึกษา		7			7
มัธยมศึกษา	7	11			18
อนุปริญญา	13	2			15
ปริญญาตรี	54	69	7		130
อื่นๆ	12	8			20
รวม	86	97	7		190

Chi – Square Tests

	Value	df	Asymp.Sig.(2-sided)
Pearson Chi-Square	22.005	8	0.005
Likelihood Ratio	27.028	8	0.001
Linear-by-Linear Association	0.884	1	0.347
N of Valid Cases	190		

ตารางภาคผนวกที่ ก.15 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับการเคยเดินทางมาท่องเที่ยว

รายได้	การเคยเดินทางมาท่องเที่ยว		รวม
	ครั้งแรก	เคยเดินทางมาแล้ว	
น้อยกว่า 10,000 บาท	44	13	57
10,001-20,000 บาท	58	33	91
20,001-30,000 บาท	21		21
30,001-40,000 บาท	2	6	8
มากกว่า 40,000 บาท	10	3	13
รวม	135	55	190

Chi – Square Tests

	Value	df	Asymp.Sig.(2-sided)
Pearson Chi-Square	20.436	4	0.000
Likelihood Ratio	25.190	4	0.000
Linear-by-Linear Association	0.134	1	0.714
N of Valid Cases	190		

ตารางภาคผนวกที่ ก.16 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับความเพียงพอ
ของข้อมูล

รายได้	การเคยเดินทางมาท่องเที่ยว		รวม
	ครั้งแรก	เคยเดินทางมาแล้ว	
น้อยกว่า 10,000 บาท	12	45	57
10,001-20,000 บาท	27	64	91
20,001-30,000 บาท	9	12	21
30,001-40,000 บาท	8		8
มากกว่า 40,000 บาท	5	8	13
รวม	61	129	190

Chi – Square Tests

	Value	df	Asymp.Sig.(2-sided)
Pearson Chi-Square	21.715	4	0.000
Likelihood Ratio	23.171	4	0.000
Linear-by-Linear Association	9.723	1	0.002
N of Valid Cases	190		

ตารางภาคผนวกที่ ก.17 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับวัตถุประสงค์
หลักของการเดินทางมา

รายได้	วัตถุประสงค์หลักของการเดินทางมา					รวม
	พักผ่อน	ติดต่อ	ประชุม/ ธุรกิจ	เยี่ยมเพื่อน/ สัมมนา	อื่นๆ	
น้อยกว่า 10,000 บาท	54			3		57
10,001-20,000 บาท	91					91
20,001-30,000 บาท	19			2		21
30,001-40,000 บาท	8					8
มากกว่า 40,000 บาท	13					13
รวม	185			2	3	190

Chi – Square Tests

	Value	df	Asymp.Sig.(2-sided)
Pearson Chi-Square	23.318	8	0.003
Likelihood Ratio	16.259	8	0.039
Linear-by-Linear Association	0.977	1	0.323
N of Valid Cases	190		

ตารางภาคผนวกที่ ก.18 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับประเภท
ยานพาหนะที่ใช้เดินทางมา

รายได้ น ประจำทาง	ประเภทยานพาหนะที่ใช้เดินทางมาท่องเที่ยว					รวม
	เครื่องบิน	รถโดยสาร	รถเช่า	รถส่วนตัว	เรือ	
น้อยกว่า 10,000 บาท		53		4		57
10,001-20,000 บาท	7	74		4	6	91
20,001-30,000 บาท	8	9		2	2	21
30,001-40,000 บาท	2	6				8
มากกว่า 40,000 บาท		13				13
รวม	17	155		10	8	190

Chi – Square Tests

	Value	df	Asymp.Sig.(2-sided)
Pearson Chi-Square	42.233	12	0.000
Likelihood Ratio	43.147	12	0.000
Linear-by-Linear Association	1.082	1	0.298
N of Valid Cases	190		

ตารางภาคผนวกที่ ก.19 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับบุคคลที่ร่วมเดินทางมา

รายได้	บุคคลที่ร่วมเดินทางมา				รวม
	คนเดียว	สามี/ภรรยา	ครอบครัว	เพื่อน	
น้อยกว่า 10,000 บาท	4	3	5	45	57
10,001-20,000 บาท	4	5	4	78	91
20,001-30,000 บาท			8	13	21
30,001-40,000 บาท			2	6	8
มากกว่า 40,000 บาท	2		2	9	13
รวม	10	8	21	151	190

Chi – Square Tests

	Value	df	Asymp.Sig.(2-sided)
Pearson Chi-Square	27.691	12	0.006
Likelihood Ratio	25.370	12	0.013
Linear-by-Linear Association	0.279	1	0.597
N of Valid Cases	190		

ตารางภาคผนวกที่ ก.20 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับจำนวนวันที่พัก

รายได้	จำนวนวันที่พัก				รวม
	1-3 วัน	4-6 วัน	7-9 วัน	มากกว่า 9 วัน	
น้อยกว่า 10,000 บาท	38	19			57
10,001-20,000 บาท	34	52	5		91
20,001-30,000 บาท	8	13			21
30,001-40,000 บาท	3	5			8
มากกว่า 40,000 บาท	3	8	9		13
รวม	86	97	7		190

Chi – Square Tests

	Value	df	Asymp.Sig.(2-sided)
Pearson Chi-Square	22.727	8	0.004
Likelihood Ratio	23.713	8	0.003
Linear-by-Linear Association	11.658	1	0.001
N of Valid Cases	190		

ตารางภาคผนวกที่ ก.21 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว

รายได้	ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว					รวม
	น้อยกว่า 5,000 บาท	5,001- 10,000 บาท	10,001- 15,000 บาท	15,001- 20,000 บาท	มากกว่า 20,000 บาท	
น้อยกว่า 10,000 บาท	40	14		3		57
10,001-	45	32	6	2	6	91
20,000 บาท						
20,001-	9	4	2		6	21
30,000 บาท						
30,001-	3	3		2		8
40,000 บาท						
มากกว่า 40,000 บาท	5		3	5		13
รวม	102	53	11	12	12	190

Chi – Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig.(2-sided)
Pearson Chi-Square	73.082	16	0.000
Likelihood Ratio	63.208	16	0.000
Linear-by-Linear Association	17.467	1	0.000
N of Valid Cases	190		

ตารางภาคผนวกที่ ก.22 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับบุคคลที่ร่วม
เดินทางมา

อาชีพ	บุคคลที่ร่วมเดินทางมา				รวม
	คนเดียว	สามี/ภรรยา	ครอบครัว	เพื่อน	
นักเรียน/นักศึกษา	4		5	29	38
ข้าราชการ			8	41	49
พนักงานบริษัทเอกชน	6	6	6	38	56
ประกอบธุรกิจส่วนตัว		2	2	29	33
อื่นๆ				14	14
รวม	10	8	21	151	190

Chi – Square Tests

	Value	df	Asymp.Sig.(2-sided)
Pearson Chi-Square	26.186	12	0.010
Likelihood Ratio	34.074	12	0.001
Linear-by-Linear Association	1.064	1	0.302
N of Valid Cases	190		

ตารางภาคผนวกที่ ก.23 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว

อาชีพ	ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว						รวม
	น้อยกว่า	5,001-	10,001-	15,001-	มากกว่า		
	5,000 บาท	10,000 บาท	15,000 บาท	20,000 บาท	20,000 บาท		
นักเรียน/ นักศึกษา	21	14		3			38
ข้าราชการ	32	11		4		2	49
พนักงาน	32	13	4	2		5	56
บริษัทเอกชน							
ประกอบ	5	13	7	3		5	33
ธุรกิจส่วนตัว							
อื่นๆ	12	2					14
รวม	102	53	11	12	12		190

Chi – Square Tests

	Value	df	Asymp.Sig.(2-sided)
Pearson Chi-Square	48.030	16	0.000
Likelihood Ratio	54.491	16	0.000
Linear-by-Linear Association	3.565	1	0.059
N of Valid Cases	190		

นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ

ตารางภาคผนวกที่ ก.24 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับวัตถุประสงค์หลักของการเดินทางมา

อายุ	วัตถุประสงค์หลักของการเดินทางมา						รวม
	พักผ่อน	ติดต่อ ธุรกิจ	ประชุม/ สัมมนา	เยี่ยมเพื่อน/ ญาติ	อื่นๆ		
ต่ำกว่า 20 ปี	5						5
20-29 ปี	149	2		1	1	153	
30-39 ปี	39	1					40
40-49 ปี	10						10
50 ปีขึ้นไป	2						2
รวม	205	3		1	1		210

Chi – Square Tests

	Value	df	Asymp.Sig.(2-sided)
Pearson Chi-Square	1.336	12	1.000
Likelihood Ratio	2.041	12	0.999
Linear-by-Linear Association	0.323	1	0.570
N of Valid Cases	210		

ตารางภาคผนวกที่ ก.25 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับบุคคลที่ร่วมเดินทางมา

อายุ	บุคคลที่ร่วมเดินทางมา				รวม
	คนเดียว	สามี/ภรรยา	ครอบครัว	เพื่อน	
ต่ำกว่า 20 ปี				5	5
20-29 ปี	26	13	15	99	153
30-39 ปี	3	11	4	22	40
40-49 ปี	1		6	3	10
50 ปีขึ้นไป			1	1	2
รวม	30	24	26	130	210

Chi – Square Tests

	Value	df	Asymp.Sig.(2-sided)
Pearson Chi-Square	40.925	12	0.000
Likelihood Ratio	32.657	12	0.001
Linear-by-Linear Association	0.649	1	0.420
N of Valid Cases	210		

ตารางภาคผนวกที่ ก.26 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพกับการเคย
เดินทางมาท่องเที่ยว

สถานภาพ	การเคยเดินทางมาท่องเที่ยว		รวม
	ครั้งแรก	เคยเดินทางมาแล้ว	
โสด	157	16	173
แต่งงาน	29	5	34
แยกกันอยู่			
หย่า	2		2
หม้าย		1	1
รวม	188	22	210

Chi – Square Tests

	Value	df	Asymp.Sig.(2-sided)
Pearson Chi-Square	9.706	3	0.021
Likelihood Ratio	5.827	3	0.120
Linear-by-Linear Association	3.480	1	0.062
N of Valid Cases	210		

ตารางภาคผนวกที่ ก.27 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพกับวัตถุประสงค์
หลักของการเดินทางมา

สถานภาพ	วัตถุประสงค์หลักของการเดินทางมา						รวม
	พักผ่อน	ติดต่อ	ประชุม/ ธุรกิจ	สัมมนา	เยี่ยมเพื่อน/ ญาติ	อื่นๆ	
โสด	168	3			1	1	173
แต่ง	34						34
หย่า							
หม้าย	2						2
แยกกันอยู่	1						1
รวม	205	3			1	1	210

Chi – Square Tests

	Value	df	Asymp.Sig.(2-sided)
Pearson Chi-Square	1.095	9	0.999
Likelihood Ratio	1.964	9	0.992
Linear-by-Linear Association	0.567	1	0.451
N of Valid Cases	210		

ตารางภาคผนวกที่ ก.28 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพกับบุคคลที่ร่วมเดินทางมา

สถานภาพ	บุคคลที่ร่วมเดินทางมา				รวม
	คนเดียว	สามี/ภรรยา	ครอบครัว	เพื่อน	
โสด	27	10	10	126	173
แต่ง หม้าย	2	14	16	2	34
แยกกันอยู่				1	1
รวม	30	24	26	130	210

Chi – Square Tests

	Value	df	Asymp.Sig.(2-sided)
Pearson Chi-Square	95.658	9	0.000
Likelihood Ratio	85.566	9	0.000
Linear-by-Linear Association	8.178	1	0.004
N of Valid Cases	210		

ตารางภาคผนวกที่ ก.29 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพกับค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว

สถานภาพ	ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว						รวม
	น้อยกว่า	5,001-	10,001-	15,001-	มากกว่า		
	5,000 บาท	10,000 บาท	15,000 บาท	20,000 บาท	20,000 บาท		
โสด	130	33	7	3			173
แต่ง	15	11	4	3	1		34
หยา							
หม้าย	1	1					2
แยกกันอยู่				1			1
รวม	146	45	11	7	1		210

Chi – Square Tests

	Value	df	Asymp.Sig.(2-sided)
Pearson Chi-Square	49.134	12	0.000
Likelihood Ratio	24.212	12	0.019
Linear-by-Linear Association	21.401	1	0.000
N of Valid Cases	210		

ตารางภาคผนวกที่ ก.30 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับบุคคลที่ร่วมเดินทางมา

การศึกษา	บุคคลที่ร่วมเดินทางมา				รวม
	คนเดียว	สามี/ภรรยา	ครอบครัว	เพื่อน	
ประถมศึกษา		2	1		3
มัธยมศึกษา	7	4	5	20	36
อนุปริญญา	11	2	8	31	52
ปริญญาตรี	9	12	6	74	101
อื่นๆ	3	4	6	5	18
รวม	30	24	26	130	210

Chi – Square Tests

	Value	df	Asymp.Sig.(2-sided)
Pearson Chi-Square	36.315	12	0.000
Likelihood Ratio	34.047	12	0.001
Linear-by-Linear Association	1.026	1	0.311
N of Valid Cases	210		

ตารางภาคผนวกที่ ก.31 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับประเภท
ยานพาหนะที่ใช้เดินทางมา

รายได้	ประเภทยานพาหนะที่ใช้เดินทางมาท่องเที่ยว					รวม
	เครื่องบิน	รถโดยสาร	รถเช่า	รถส่วนตัว	เรือ	
	ประจำทาง					
น้อยกว่า 500 US\$	3	36			7	46
501-1,000 US\$	1	34			10	45
1,001-1,500 US\$	4	32			11	47
1,501-2,000 US\$	12	15			8	35
มากกว่า 2,000 US\$	8	20			9	37
รวม	28	137			45	210

Chi – Square Tests

	Value	df	Asymp.Sig.(2-sided)
Pearson Chi-Square	26.508	8	0.001
Likelihood Ratio	25.820	8	0.001
Linear-by-Linear Association	0.001	1	0.978
N of Valid Cases	210		

ตารางภาคผนวกที่ ก.32 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว

รายได้	ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว						รวม
	น้อยกว่า 200 US\$	201-400 US\$	401-600 US\$	601-800 US\$	มากกว่า 800 US\$		
น้อยกว่า 500 US\$	39	6		1			46
501-1,000 US\$	33	9	2	1			45
1,001-1,500 US\$	36	10	1				47
1,501-2,000 US\$	19	12	4				35
มากกว่า 2,000 US\$	19	8	4	5	1		37
รวม	146	45	11	7	1		210

Chi – Square Tests

	Value	df	Asymp.Sig.(2-sided)
Pearson Chi-Square	36.503	16	0.002
Likelihood Ratio	34.523	16	0.005
Linear-by-Linear Association	18.683	1	0.000
N of Valid Cases	210		

ภาคผนวก ช

แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

แบบสอบถามชุดนี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยเรื่อง “การศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในจังหวัดกรุงปี” โดยข้อมูลที่ได้รับจะนำไปใช้ประโยชน์เพื่อการศึกษาท่านนั้น จะไม่มีผลกระทบต่อผู้ตอบแบบสอบถามแต่ประการใด จึงขอความกรุณาตอบแบบสอบถามให้เป็นจริงตามความคิดเห็นของท่านมากที่สุด การศึกษาวิจัยครั้งนี้จะดำเนินการได้ก็ตัวความร่วมมือจากท่าน จึงขอขอบคุณ ณ โอกาสนี้

นาย พักดีชัย เอ่งนิวน

นักศึกษาปริญญาโทเศรษฐศาสตร์
ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ส่วนที่ 1. ข้อมูลทั่วไป

1. จังหวัดที่เป็นที่อยู่ปัจจุบันของท่าน

- | | | |
|--------------------------------------|--|--|
| <input type="checkbox"/> ภาคใต้ | <input type="checkbox"/> ภาคเหนือ | |
| <input type="checkbox"/> ภาคตะวันออก | <input type="checkbox"/> ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ | |
| <input type="checkbox"/> ภาคตะวันตก | <input type="checkbox"/> ภาคกลาง | <input type="checkbox"/> กรุงเทพมหานคร |

2. เพศ : ชาย หญิง

- | | | |
|-----------|--|-------------------------------------|
| 3. อายุ : | <input type="checkbox"/> ต่ำกว่า 20 ปี | <input type="checkbox"/> 20 – 29 ปี |
| | <input type="checkbox"/> 30 – 39 ปี | <input type="checkbox"/> 40 – 49 ปี |
| | <input type="checkbox"/> ตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไป | |

4. สสถานภาพ : โสด แต่งงาน

- | | | |
|-------------------------------|--------------------------------|-------------------------------------|
| <input type="checkbox"/> หย่า | <input type="checkbox"/> หม้าย | <input type="checkbox"/> แยกกันอยู่ |
|-------------------------------|--------------------------------|-------------------------------------|

5. การศึกษาขั้นสูงสุด :

- | | |
|---|---|
| <input type="checkbox"/> ไม่เกินประถมศึกษาปีที่ 6 | <input type="checkbox"/> มัธยมศึกษา / ปวช |
| <input type="checkbox"/> อนุปริญญา / ปวส | <input type="checkbox"/> ปริญญาตรี |
| <input type="checkbox"/> อื่นๆ(โปรดระบุ)..... | |

6. ระดับรายได้ต่อเดือน :

- | | |
|--|--|
| <input type="checkbox"/> น้อยกว่า 10,000 บาท | <input type="checkbox"/> 10,001 – 20,000 บาท |
| <input type="checkbox"/> 20,001 – 30,000 บาท | <input type="checkbox"/> 30,001 – 40,000 บาท |
| <input type="checkbox"/> มากกว่า 40,000 บาท | |

7. ท่านประกอบอาชีพ :

- | | |
|--|---|
| <input type="checkbox"/> นักเรียน / นิสิต / นักศึกษา | <input type="checkbox"/> ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ |
| <input type="checkbox"/> พนักงานบริษัทเอกชน | <input type="checkbox"/> ประกอบธุรกิจส่วนตัว |
| <input type="checkbox"/> อื่นๆ (โปรดระบุ) | |

ส่วนที่ 2. พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว

8. ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวซึ่งหวัดกระบี่ครั้งนี้เป็นครั้งแรกใช่หรือไม่?

- ใช่
 ไม่ใช่ (โปรดระบุ) ครั้ง

9. ท่านได้รับข้อมูลเกี่ยวกับจังหวัดกระบี่จาก (ตอบได้มากกว่า 1 ช่อง)

- | | | |
|---|------------------------------------|---------------------------------------|
| <input type="checkbox"/> บริษัทนำเที่ยว | <input type="checkbox"/> สายการบิน | <input type="checkbox"/> ครอบครัว |
| <input type="checkbox"/> เพื่อน | <input type="checkbox"/> หนังสือ | <input type="checkbox"/> อินเตอร์เน็ต |
| <input type="checkbox"/> หน่วยงานราชการ | | |

10. ท่านได้รับข้อมูลเกี่ยวกับจังหวัดกระบี่เพียงพอหรือไม่

- เพียงพอ ไม่เพียงพอ

11. ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวซึ่งหวัดกระบี่โดยใช้บริการของบริษัทนำเที่ยวใช่หรือไม่

- ใช่ ไม่ใช่

12. วัตถุประสงค์หลักที่มาจังหวัดกระบี่

- | | |
|---|--|
| <input type="checkbox"/> พักผ่อน | <input type="checkbox"/> ติดต่อธุรกิจ |
| <input type="checkbox"/> ประชุม / สัมมนา | <input type="checkbox"/> เยี่ยมเพื่อน / ญาติ |
| <input type="checkbox"/> อื่นๆ (โปรดระบุ) | |

13. ท่านเดินทางมาจังหวัดกระบี่ครั้งนี้โดย

- | | |
|-------------------------------------|---|
| <input type="checkbox"/> เครื่องบิน | <input type="checkbox"/> รถโดยสารประจำทาง |
| <input type="checkbox"/> รถเช่า | <input type="checkbox"/> รถส่วนตัว |
| | <input type="checkbox"/> เรือ |

14. ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดกระนี่

คนเดียว กับสามี / ภรรยา

กับครอบครัว กับเพื่อน

15. ค่าใช้จ่ายทั้งหมดในการเดินทางท่องเที่ยวจังหวัดกระนี่ครั้งนี้

น้อยกว่า 5,000 บาท 5,001 – 10,000 บาท

10,001 – 15,000 บาท 15,001 – 20,000 บาท

มากกว่า 20,000 บาท

16. สถานที่พักของท่านในการท่องเที่ยวครั้งนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

โรงแรม บังกะโล

เกสท์เฮาส์ บ้านเพื่อน / บ้านญาติ

อื่นๆ (โปรดระบุ)

17. ระยะเวลาที่ท่านท่องเที่ยวในจังหวัดกระนี่ครั้งนี้

1 – 3 วัน 4 – 6 วัน

7 – 9 วัน มากกว่า 9 วัน

18. สถานที่ได้นำที่ท่านท่องเที่ยวในจังหวัดกระนี่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

เกาะพีพี เกาะลันตา

เกาะปอดะ อ่าวนาจ

อ่าวไร่เลย์ หาดนพรัตน์ธารา

วัดถ้ำเสือ สุสานหอยสีสันห้าล้านปี

อื่นๆ (โปรดระบุ)

19. ท่านคิดอย่างไรเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดกระนี่ (เลือกตอบช่องที่ตรงกับความรู้สึก

หรือความเห็นของท่านมากที่สุดเพียงคำตอบเดียว)

	แพงมาก	แพง	สมเหตุสมผล	ถูก	ถูกมาก
1. ที่พักแรม					
2. อาหารและเครื่องดื่ม					
3. ค่าโดยสารภายในจังหวัด					
4. สถานบันเทิง					
5. สินค้าทั่วไป					
6. ค่าที่ยวชมสถานที่ในจังหวัด					

20. สิ่งที่ทำประทับใจในจังหวัดกระบี่มีอะไรบ้าง (เลือกได้เพียง 3 ข้อ และโปรดลำดับสิ่งที่ประทับใจ ตั้งแต่ 1 ถึง 3 โดย 1 คือ สิ่งที่ประทับใจมากที่สุด เป็นต้นไป)

ลำดับ

1. อากาศดี _____
2. ธรรมชาติที่สวยงาม _____
3. อาหารอร่อย _____
4. ความสะอาดสนับสนุนเรื่องที่พัก _____
5. ความเป็นมิตรของคนในท้องถิ่น _____
6. สถานที่ซื้อของฝาก _____
7. สถานบันเทิง _____
8. กิจกรรม (ปืนใหญ่, คำน้ำ อื่นๆ) _____

21. ท่านมีความเห็นว่าควรจะมีการปรับปรุงการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ด้านใดบ้าง (เลือกได้เพียง 3 ข้อ และโปรดลำดับสิ่งที่ต้องการปรับปรุง ตั้งแต่ 1 ถึง 3 โดย 1 คือ สิ่งที่ต้องการปรับปรุงมากที่สุด เป็นต้นไป)

ลำดับ

1. ความสะอาด _____
2. ปัญหาอาชญากรรม _____
3. ความไม่เป็นมิตรของคนในท้องถิ่น _____
4. การเอารัดเอาเบร์ยนักท่องเที่ยว _____
5. ความไม่เป็นธรรมของบริษัทนำเที่ยว _____
6. ค่าครองชีพราคาแพง _____
7. ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวไม่เพียงพอ _____
8. การคมนาคมและขนส่งภายในจังหวัด _____

22. ท่านต้องการที่จะกลับมาท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่อีกครั้ง ใช่หรือไม่

- ใช่ (เพราะ.....)
- ไม่

Questionnaires for Krabi

1. Nationality..... Country of Residence.....

2. Sex : Male Female

3. Age : Under 20 20 - 29

30 - 39 40 - 49

50 and over

4. Marital Status :

Single Married

Separated Divorced Widowed

5. Highest education :

Elementary level Secondary level

Diploma Bachelor Degree

Other (Please specify)

6. Total monthly income :

Less than 500 us \$ 501 - 1,000 us \$

1,001 - 1,500 us \$ 1,501 - 2,000 us \$

over us \$ 2,000

7. Occupation :

Student Government Officer

Private Company Own business

 Other (Please specify)

8. Is this your first visit to Krabi?

Yes,first visit

No,revisit (Please specify) times

9. Where do you get information about Krabi? (You can answer more one choice)

- | | |
|---|---|
| <input type="checkbox"/> tour agency | <input type="checkbox"/> airline |
| <input type="checkbox"/> family | <input type="checkbox"/> friends |
| <input type="checkbox"/> books or magazines | <input type="checkbox"/> internet |
| | <input type="checkbox"/> Thai official government |

10. Do you get enough information about Krabi ?

- | | |
|------------------------------|-----------------------------|
| <input type="checkbox"/> Yes | <input type="checkbox"/> No |
|------------------------------|-----------------------------|

11. Did you travel with a tour agency?

- | | |
|------------------------------|-----------------------------|
| <input type="checkbox"/> Yes | <input type="checkbox"/> No |
|------------------------------|-----------------------------|

12. What is the main purpose of your visit to Krabi?

- | | |
|--|---|
| <input type="checkbox"/> Holiday | <input type="checkbox"/> Business |
| <input type="checkbox"/> Convention / Conference | <input type="checkbox"/> Visiting friends / relations |
| <input type="checkbox"/> Other (Please mention)..... | |

13. How did you come to Krabi?

- | | |
|-----------------------------------|--------------------------------------|
| <input type="checkbox"/> Airways | <input type="checkbox"/> Bus |
| <input type="checkbox"/> Car rent | <input type="checkbox"/> Private car |
| <input type="checkbox"/> Boat | |

14. With whom are you traveling?

- | | |
|--------------------------------------|---------------------------------------|
| <input type="checkbox"/> Alone | <input type="checkbox"/> with spouse |
| <input type="checkbox"/> with family | <input type="checkbox"/> with friends |

15. How much in totals did you spend in Krabi ?

- | | |
|--|--|
| <input type="checkbox"/> Less than 200 us \$ | <input type="checkbox"/> 201 – 400 us \$ |
| <input type="checkbox"/> 401 – 600 us \$ | <input type="checkbox"/> 601 – 800 us \$ |
| <input type="checkbox"/> Over us \$ 800 | |

16. What type of accommodation did you stay in Krabi? (You can answer more one choice)

- | | |
|--|---|
| <input type="checkbox"/> Hotel | <input type="checkbox"/> Bungalow |
| <input type="checkbox"/> Guest house | <input type="checkbox"/> Residence of friends / relatives |
| <input type="checkbox"/> Other (Please specify)..... | |

17. How many days did you spend in Krabi?

- | | |
|-------------------------------------|--------------------------------------|
| <input type="checkbox"/> 1 - 3 days | <input type="checkbox"/> 4 - 6 days |
| <input type="checkbox"/> 7 - 9 days | <input type="checkbox"/> Over 9 days |

18. Where did you travel in Krabi? (you can answer more one choice)

- | | |
|--|---|
| <input type="checkbox"/> Koh Pipi | <input type="checkbox"/> Koh lanta |
| <input type="checkbox"/> Koh Poda | <input type="checkbox"/> Ao Nang |
| <input type="checkbox"/> Ao Railay | <input type="checkbox"/> Nopparat Thara Beach |
| <input type="checkbox"/> Gastropod Fossil | <input type="checkbox"/> Wat Tham Sur |
| <input type="checkbox"/> Other (Please specify)..... | |

19. What do you think of the cost of traveling in Krabi?

	Very expensive	Expensive	reasonable	Cheap	Very cheap
1 Accommodation					
2. Foods & Beverage					
3. Local transportation					
4. Entertainment & Recreation					
5. Shopping					
6. Local sightseeing tours					

20. What was your impression during you stay in Krabi? (Please chose only 3 most impression destination and rank 1 for the most impression destination and 3 for the least impression destination.)

Rank

- | | |
|---|-------|
| 1. Good climate | _____ |
| 2. Beautiful natural scenery | _____ |
| 3. Delicious thai food | _____ |
| 4. Comfortable accommodation | _____ |
| 5. Warm , friendly people | _____ |
| 6. Shopping | _____ |
| 7. Entertainment(night club , massage ,ect.) | _____ |
| 8. Spot(kayak , climbing , diving , ect.) | _____ |
| 9. | _____ |

21. Is there anything do you want to be improved in Krabi? (Please chose only 3 most important destination and rank 1 for the most important destination and 3 for the least important destination.)

Rank
1. Language's Problem _____
2. Criminal _____
3. Unfriendly people _____
4. Unsanitary conditions _____
5. Total advantage on tourist _____
6. High cost of living and high expense _____
7. Inadequate Tourist information _____
8. Irresponsibility of travel agency _____

22. Do you want to come back to Krabi again?

Yes(Because.....)

No

บรรณานุกรม

. 2539. รายงานโครงการศึกษาการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ พ.ศ.2539.

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2543. รายงานโครงการสำรวจสถานที่ท่องเที่ยวภายในประเทศ ภาคใต้ปี 2537-2543. กรุงเทพมหานคร : กองสังกัดและวิจัย ฝ่ายวิชาการ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.

กานดา พูนลาภทวี. 2530. สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์พลิกส์เช็นเตอร์.

茱atham สุรเชษฐ์สุคตัน. 2532. การศึกษาอุปสงค์การท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต.

วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

จรัญ จันทลักษนา และอนันต์ชัย เชื่องธรรม. 2535. สถิติเบื้องต้นประยุกต์. พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนา.

ชูสิติชัย ชูชาติ. 2538. องค์ประกอบพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว. ฉุลสารการท่องเที่ยว. 4(ตุลาคม-ธันวาคม 2538). 38-45.

ธงชัย รุ่ปติวิริยะ. 2541. การศึกษาอุปสงค์ของนักท่องเที่ยวที่เดินทางภายในประเทศ. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

นราพิพัฒ์ ชูติวงศ์. 2540. หลักเศรษฐศาสตร์ 1 : ฉุลเศรษฐศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
เนาวรัตน์ พลายน้อย และคนอื่นๆ. 2538. การศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวภายในประเทศของนักท่องเที่ยวชาวไทย. รายงานการวิจัยเสนอต่อการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. นครปฐม : โรงพิมพ์สถาบันพัฒนาการสาธารณสุขอาเซียน
มหาวิทยาลัยมหิดล

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. 2537. เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย. กรุงเทพมหานคร: B&B Publishing.

- วิโชค อ้างมณี. 2532. อุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์บัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สิรินาถ นุชัยเหล็ก. 2541. การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวต่างชาติในจังหวัดเชียงใหม่และภูเก็ต, วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์บัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- สุชาดา นนทริลุวงศ์. 2544. การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการท่องเที่ยวภายในประเทศของผู้สูงอายุ. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์บัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหิดล
- สุภาพรรณ ขวัญศรีองค์. 2535. การศึกษาผลกระทบทางเศรษฐกิจต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทยจากวิกฤตการณ์อาวบีอร์เซีย. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์ มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- Koller, Philip. 1994. **Marketing Management : Analysis, Planning, Implementation and Control.** New York : Practice.
- Middle, Victor T.C. 1998. **Marketing in Travel and Tourism.** Chichester : Richard Clay.
- Yamane, T. 1993. **Statistics and Introduction Analysis.** New York : Harper & Row.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ ชื่อสกุล : นายศักดิ์ชัย เอ่งฉัวน
วัน เดือน ปีเกิด : 6 สิงหาคม 2517
สถานที่เกิด : จังหวัดกรุงเทพมหานคร
วุฒิการศึกษา : สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
จากโรงเรียนอำนวยศิลป์ จังหวัดกรุงเทพมหานคร
ปีการศึกษา 2535
สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี เศรษฐศาสตรบัณฑิต
จากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ตำแหน่งหน้าที่
การทำงานปัจจุบัน : ธุรกิจส่วนตัว

